

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο πενταμελές τμήμα)

της 6ης Οκτωβρίου 2021 *

«Πρόσβαση στα έγγραφα – Απόφαση 2004/258/ΕΚ – Έγγραφα αφορώντα τη θέσπιση καθεστώτος εξυγίανσης για την Banco Popular Español – Μερική άρνηση παροχής προσβάσεως – Εξαίρεση σχετική με την προστασία της εμπιστευτικότητας των διασκέψεων των οργάνων λήψεως αποφάσεων της ΕΚΤ – Έγγραφα που απηχούν το αποτέλεσμα των διαβουλεύσεων των οργάνων λήψεως αποφάσεων της ΕΚΤ – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Εξαίρεση σχετική με την προστασία της δημοσιονομικής, νομισματικής ή οικονομικής πολιτικής της Ένωσης ή ενός κράτους μέλους – Εξαίρεση σχετική με την προστασία της σταθερότητας του χρηματοπιστωτικού συστήματος εντός της Ένωσης ή εντός κράτους μέλους – Εξαίρεση σχετική με την προστασία της εμπιστευτικότητας πληροφοριών που προστατεύονται ως τέτοιες δυνάμει του δικαίου της Ένωσης – Έννοια των εμπιστευτικών πληροφοριών – Γενικό τεκμήριο εμπιστευτικότητας – Παρεκκλίσεις από την υποχρέωση τηρήσεως του επαγγελματικού απορρήτου – Άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων»

Στην υπόθεση T-827/17,

Aeris Invest Sàrl, με έδρα το Λουξεμβούργο (Λουξεμβούργο), εκπροσωπούμενη από τους R. Vallina Hoset και E. Galán Burgos, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ), εκπροσωπούμενης από την T. Filirona και τους D. Báez Seara και F. von Lindeiner, επικουρούμενους από τον M. Kottmann, δικηγόρο,

καθής,

υποστηριζόμενης από την

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους É. Gippini Fournier, J. Rius, την C. Ehrbar και την A. Steiblyté,

και από την

Banco Santander, SA, με έδρα το Santander (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τον J. Rodríguez Cárcamo και την A. Rodríguez Conde, δικηγόρους,

παρεμβαίνουσες,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική.

με αντικείμενο προσφυγή βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση των αποφάσεων LS/MD/17/405, LS/MD/17/406 και LS/MD/17/419 της ΕΚΤ, της 7ης Νοεμβρίου 2017, με τις οποίες αυτή αρνήθηκε την πλήρη πρόσβαση σε ορισμένα έγγραφα σχετικά με τη θέσπιση καθεστώτος εξυγίανσης για την Banco Popular Español, SA,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους A. M. Collins, πρόεδρο, V. Kreuschitz, Z. Csehi, G. De Baere (εισηγητή) και G. Steinfatt, δικαστές,

γραμματέας: A. Juhász-Tóth, διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 4ης Μαρτίου 2021,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

I. Ιστορικό της διαφοράς

Η εξυγίανση της Banco Popular Español, SA

- 1 Η Banco Popular Español, SA (στο εξής: Banco Popular) ήταν πιστωτικό ίδρυμα εγκατεστημένο στην Ισπανία, που υπέκειτο στην άμεση προληπτική εποπτεία της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ) κατ' εφαρμογήν του κανονισμού (ΕΕ) 1024/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2013, για την ανάθεση ειδικών καθηκόντων στην ΕΚΤ σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ 2013, L 287, σ. 63).
- 2 Στις 6 Ιουνίου 2017, η ΕΚΤ, μετά από διαβούλευση με το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης (ΕΣΕ), προέβη σε εκτίμηση του αν η Banco Popular βρισκόταν σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης («εκτίμηση Failing or Likely To Fail», στο εξής: εκτίμηση FOLTF), σύμφωνα με το άρθρο 18, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΕ) 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2014, περί θεσπίσεως ενιαίων κανόνων και διαδικασίας για την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων στο πλαίσιο ενός Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης και ενός Ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης και τροποποιήσεως του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 (ΕΕ 2014, L 225, σ. 1).
- 3 Την ίδια ημέρα, το διοικητικό συμβούλιο της Banco Popular ενημέρωσε την ΕΚΤ ότι είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η τράπεζα βρισκόταν σε σημείο πιθανής πτώχευσης.
- 4 Πάντοτε την ίδια ημέρα, η ΕΚΤ γνωστοποίησε το τελικό κείμενο της εκτιμήσεως FOLTF στο ΕΣΕ και στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 18, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 806/2014.
- 5 Στην εκτίμηση FOLTF, η ΕΚΤ ανέφερε ότι, κατά τη διάρκεια των τελευταίων μηνών, η Banco Popular είχε υποστεί ουσιώδη αλλοίωση της κατάστασης ρευστότητας, οφειλόμενη κυρίως σε σημαντική εξάντληση των καταθέσεων.

- 6 Λαμβανομένων υπόψη, ειδικότερα, των υπερβολικών αναλήψεων, της ταχύτητας με την οποία είχε απολέσει η Banco Popular τη ρευστότητά της και την αδυναμία της να εξασφαλίσει άλλες πηγές ρευστότητας, η ΕΚΤ θεώρησε ότι υπήρχαν αντικειμενικά στοιχεία ότι η Banco Popular πιθανώς δεν θα ήταν σε θέση στο άμεσο μέλλον να εξοφλήσει τις οφειλές της ή να ανταποκριθεί προς τις άλλες δεσμεύσεις της όταν αυτές θα καθίσταντο απαιτητές. Η ΕΚΤ συνήγαγε εξ αυτού ότι η Banco Popular βρισκόταν σε σημείο πτώχευσης ή, εν πάση περιπτώσει, πιθανής στο εγγύς μέλλον πτώχευσης, σύμφωνα με το άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο α', και παράγραφος 4, στοιχείο γ', του κανονισμού 806/2014.
- 7 Στις 7 Ιουνίου 2017, η εκτελεστική σύνοδος του ΕΣΕ εξέδωσε την απόφαση SRB/EES/2017/08 όσον αφορά ένα καθεστώς εξυγίανσης για την Banco Popular βάσει του κανονισμού 806/2014 (στο εξής: καθεστώς εξυγίανσης). Το καθεστώς εξυγίανσης ορίζει ως αποδέκτη της αποφάσεως το Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (FROB, Ταμείο εξυγίανσης τραπεζικών ιδρυμάτων, Ισπανία).
- 8 Πριν από τη θέσπιση του καθεστώτος εξυγίανσης, πραγματοποιήθηκε αποτίμηση της Banco Popular σύμφωνα με το άρθρο 20 του κανονισμού 806/2014. Η αποτίμηση αυτή περιλαμβάνει μια πρώτη έκθεση αποτίμησης, με ημερομηνία 5 Ιουνίου 2017, η οποία συντάχθηκε από το ΕΣΕ κατ' εφαρμογήν του άρθρου 20, παράγραφος 5, στοιχείο α', του κανονισμού 806/2014, και μια δεύτερη έκθεση αποτίμησης, με ημερομηνία 6 Ιουνίου 2017, η οποία συντάχθηκε από ανεξάρτητο εμπειρογνώμονα κατ' εφαρμογήν του άρθρου 20, παράγραφος 10, του κανονισμού 806/2014. Οι δύο αυτές εκθέσεις αποτίμησης επισυνάπτονται στο διατακτικό της αποφάσεως περί καθεστώτος εξυγίανσης.
- 9 Εκτιμώντας ότι πληρούνταν οι προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 806/2014, το ΕΣΕ αποφάσισε να υποβάλει την Banco Popular σε διαδικασία εξυγίανσης. Ειδικότερα, το ΕΣΕ θεώρησε, πρώτον, ότι η Banco Popular βρισκόταν σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης, δεύτερον, ότι δεν υφίσταντο άλλα μέτρα που θα μπορούσαν να εμποδίσουν την πτώχευση της Banco Popular εντός εύλογου χρόνου και, τρίτον, ότι ένα μέτρο εξυγίανσης με τη μορφή εργαλείου πώλησης των δραστηριοτήτων της Banco Popular ήταν αναγκαίο προς το δημόσιο συμφέρον.
- 10 Η εφαρμογή του εργαλείου πώλησης των δραστηριοτήτων συνίστατο στη μεταφορά μετοχών της Banco Popular, ελεύθερων από κάθε βάρος ή προνόμιο τρίτου, στην Banco Santander, SA έναντι τιμήματος αγοράς ενός ευρώ.
- 11 Στις 7 Ιουνίου 2017, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση (ΕΕ) 2017/1246, για την αποδοχή του καθεστώτος εξυγίανσης για την Banco Popular (ΕΕ 2017, L 178, σ. 15), και την κοινοποίησε στο ΕΣΕ.
- 12 Την ίδια ημέρα, το FROB έλαβε τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή του καθεστώτος περί εξυγίανσης, σύμφωνα με το άρθρο 29 του κανονισμού 806/2014.
- 13 Το ΕΣΕ δημοσίευσε στον διαδικτυακό τόπο του ανακοίνωση συνοψίζουσα τα αποτελέσματα του καθεστώτος εξυγίανσης. Ακόμη, στις 11 Ιουλίου 2017, το καθεστώς εξυγίανσης αποτέλεσε το αντικείμενο σύντομης ανακοινώσεως δημοσιευθείσας στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* (ΕΕ 2017, C 222, σ. 3). Η εν λόγω ανακοίνωση αναφέρει ότι περισσότερες πληροφορίες περί του καθεστώτος εξυγίανσης είναι διαθέσιμες στον διαδικτυακό τόπο του ΕΣΕ και παραθέτει

τον σύνδεσμο που οδηγεί στις πληροφορίες αυτές, περιλαμβανομένου του μη εμπιστευτικού κειμένου του καθεστώτος εξυγίανσης. Την ίδια ημέρα, η απόφαση 2017/1246 δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* (ΕΕ 2017, L 178, σ. 15).

- 14 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 18 Σεπτεμβρίου 2017, η προσφεύγουσα, Aeris Invest Sàrl, άσκησε προσφυγή ακυρώσεως κατά του καθεστώτος εξυγίανσης. Η προσφυγή αυτή πρωτοκολλήθηκε με τον αριθμό T-628/17. Στις 10 Οκτωβρίου 2017, η προσφεύγουσα άσκησε επίσης αγωγή βάσει εξωσυμβατικής ευθύνης κατά του ΕΣΕ με αίτημα την αποκατάσταση της ζημίας που φέρεται ότι υπέστη εξαιτίας της θεσπίσεως του καθεστώτος εξυγίανσης. Η υπόθεση αυτή πρωτοκολλήθηκε με τον αριθμό T-714/17.

Αιτήσεις προσβάσεως σε έγγραφα τις οποίες υπέβαλε η προσφεύγουσα

- 15 Η προσφεύγουσα κατείχε μετοχές της Banco Popular πριν από τη θέσπιση του καθεστώτος εξυγίανσης.
- 16 Μεταξύ 19ης Ιουνίου και 2ας Αυγούστου 2017, η προσφεύγουσα υπέβαλε στην ΕΚΤ τρεις αιτήσεις προσβάσεως σε έγγραφα, σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2004/258/ΕΚ της ΕΚΤ, της 4ης Μαρτίου 2004, σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα της ΕΚΤ (ΕΕ 2004, L 80, σ. 42), όπως τροποποιήθηκε, αφενός, με την απόφαση 2011/342/ΕΕ της ΕΚΤ, της 9ης Μαΐου 2011 (ΕΕ 2011, L 158, σ. 37), και, αφετέρου, με την απόφαση (ΕΕ) 2015/529 της ΕΚΤ, της 21ης Ιανουαρίου 2015 (ΕΕ 2015, L 84, σ. 64), και δύο αιτήσεις στην Banco de España (Τράπεζα της Ισπανίας, Ισπανία). Οι απευθυνόμενες στην Τράπεζα της Ισπανίας αιτήσεις, που αφορούσαν έγγραφα που είχε συντάξει ή κατείχε η ΕΚΤ, διαβιβάστηκαν στην τελευταία, σύμφωνα με το άρθρο 5, δεύτερο εδάφιο, της αποφάσεως 2004/258.
- 17 Απαντώντας στις αιτήσεις προσβάσεως στα έγγραφα της προσφεύγουσας, η ΕΚΤ εξέδωσε τέσσερις αποφάσεις, ήτοι την απόφαση LS/PT/2017/66 της 11ης Αυγούστου 2017, την απόφαση LS/PT/2017/77 της 30ής Αυγούστου 2017, την απόφαση LS/PT/2017/71 της 31ης Αυγούστου 2017 και την απόφαση LS/PT/2017/74 της 1ης Σεπτεμβρίου 2017.
- 18 Κατόπιν των αποφάσεων αυτών, σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 2, της αποφάσεως 2004/258, η προσφεύγουσα υπέβαλε μία μόνον επιβεβαιωτική αίτηση στην εκτελεστική επιτροπή της ΕΚΤ (στο εξής: επιβεβαιωτική αίτηση), όπου παρέθετε συνολικά όλα τα έγγραφα στα οποία ζητούσε πλήρη πρόσβαση, για τα οποία γίνεται λόγος στις αποφάσεις της ΕΚΤ που μνημονεύονται στη σκέψη 17 ανωτέρω.
- 19 Συναφώς, η προσφεύγουσα ζήτησε, μεταξύ άλλων, πρόσβαση στα ακόλουθα έγγραφα:
- στα απαλειφθέντα στοιχεία που αφορούν το ανώτατο όριο της επείγουσας παροχής ρευστότητας (στο εξής: ΕΠΡ), το ποσό της ΕΠΡ που όντως χορηγήθηκε, τις εγγυήσεις που δόθηκαν από την Banco Popular για τη χορήγηση της ρευστότητας αυτής (στο εξής: παρασχεθείσες εγγυήσεις), την κατάσταση ρευστότητας και τον δείκτη ιδίων κεφαλαίων·
 - στην εκτίμηση FOLTF·
 - σε κάθε έγγραφο της Τράπεζας της Ισπανίας αναφέρον το καθημερινό υπόλοιπο (θετικό ή αρνητικό) των καταθέσεων της Banco Popular, δηλαδή τόσο τις αναλήψεις όσο και τα κατατιθέμενα ποσά μεταξύ 1ης Ιανουαρίου και 6ης Ιουνίου 2017, καθώς και σε κάθε έγγραφο περιλαμβάνον την ως άνω πληροφορία εν όλω ή εν μέρει·

- σε κάθε έγγραφο της Τράπεζας της Ισπανίας περιλαμβάνον, πρώτον, το μέσο υπόλοιπο (θετικό ή αρνητικό) των καταθέσεων της Banco Popular, δηλαδή τόσο τις αναλήψεις όσο και τα κατατιθέμενα ποσά μεταξύ 1ης Ιανουαρίου και 23ης Μαΐου 2017, και, δεύτερον, το ημερήσιο υπόλοιπο (θετικό ή αρνητικό) των αναλήψεων της Banco Popular μεταξύ 1ης Ιανουαρίου και 23ης Μαΐου 2017·
 - στα έγγραφα που διαβίβασε η Banco Popular στην ΕΚΤ και στην Τράπεζα της Ισπανίας στο πλαίσιο του ενιαίου εποπτικού μηχανισμού (ΕΕΜ) μεταξύ 1ης και 6ης Ιουνίου 2017, σχετικά με τη θέσπιση από το ΕΣΕ του καθεστώτος εξυγίανσης, ειδικότερα την αλληλογραφία που απηύθυνε η Banco Popular στην ΕΚΤ στις 6 Ιουνίου 2017 και, επικουρικώς, στο έγγραφο που φέρεται ότι διαβίβασε η Banco Popular στην ΕΚΤ στις 6 Ιουνίου 2017.
- 20 Η ΕΚΤ απάντησε στην επιβεβαιωτική αίτηση με τρεις αποφάσεις εκδοθείσες στις 7 Νοεμβρίου 2017 (στο εξής: προσβαλλόμενες αποφάσεις).
- 21 Με την απόφαση LS/MD/17/405 της 7ης Νοεμβρίου 2017 (στο εξής: πρώτη προσβαλλόμενη απόφαση), η ΕΚΤ αρνήθηκε την πρόσβαση στις πληροφορίες που μνημονεύονταν στην τρίτη και στην τέταρτη περίπτωση της σκέψευς 19 ανωτέρω. Κατά την ΕΚΤ, το έγγραφο που περιέχει τις πληροφορίες αυτές καλυπτόταν από ένα γενικό τεκμήριο εμπιστευτικότητας δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2004/258, το οποίο αποσκοπεί στην προστασία της εμπιστευτικότητας των πληροφοριών που προστατεύονται ως τέτοιες δυνάμει του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 22 Συναφώς, η ΕΚΤ εξέθεσε ότι, στο πλαίσιο των διαρκών δραστηριοτήτων προληπτικής εποπτείας, συνέλεγε, κατά τις ημερομηνίες δηλώσεων στο τέλος της εκάστοτε περιόδου, πληροφορίες περί των καταθέσεων των πιστωτικών ιδρυμάτων στα οποία ασκούσε άμεση εποπτεία. Η παρακολούθησή τους δεν κάλυπτε συνήθως πληροφορίες σχετικές με το καθημερινό υπόλοιπο (θετικό ή αρνητικό) των καταθέσεων, δηλαδή τόσο τις αναλήψεις όσο και τις καταθέσεις, ούτε πληροφορίες σχετικές με την ικανότητα κάλυψης της ρευστότητας του οικείου πιστωτικού ιδρύματος. Στην περίπτωση της Banco Popular, η ΕΚΤ, όλως εξαιρετικώς, άρχισε να συλλέγει τις πληροφορίες αυτές από τις 3 Απριλίου 2017.
- 23 Κατά την ΕΚΤ, το έγγραφο που περιέχει τις εν λόγω πληροφορίες είχε συνταχθεί από την ίδια στο πλαίσιο των καθηκόντων της προληπτικής εποπτείας, το δε περιεχόμενό του ελήφθη υπόψη κατά την κατάρτιση της εκτίμησης FOLTF. Το ζητούμενο έγγραφο αποτελεί, ως εκ τούτου, μέρος του διοικητικού φακέλου που αφορά τη διαρκή προληπτική εποπτεία της Banco Popular και τη διαδικασία FOLTF.
- 24 Επομένως, το ζητούμενο έγγραφο καλύπτεται από τις υποχρεώσεις τήρησης του επαγγελματικού απορρήτου που προβλέπονται από το άρθρο 27 του κανονισμού 1024/2013, από τα άρθρα 53 επ. της οδηγίας 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/ΕΚ και για την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ (ΕΕ 2013, L 176, σ. 338), και από το άρθρο 84 της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου, και των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2011/35/ΕΕ, 2012/30/ΕΕ και 2013/36/ΕΕ, καθώς και των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ)

αριθ. 1093/2010 και (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ 2014, L 173, σ. 190). Κατά την ΕΚΤ, η δημοσιοποίησή του μπορούσε να βλάψει όχι μόνον την Banco Popular, αλλά και το τραπεζικό σύστημα γενικά, καθόσον οι τράπεζες δεν θα μπορούσαν πλέον να έχουν εμπιστοσύνη στο ότι οι πληροφορίες που είχαν παράσχει θα παρέμεναν εμπιστευτικές.

- 25 Με την απόφαση LS/MD/17/406 της 7ης Νοεμβρίου 2017 (στο εξής: δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση), η ΕΚΤ αρνήθηκε να παράσχει πρόσβαση στις πληροφορίες που μνημονεύονται στην πρώτη περίπτωση της σκέψεως 19 ανωτέρω. Οι πληροφορίες αυτές είχαν απαλειφθεί στο πλαίσιο της μερικής προσβάσεως την οποία παρέσχε η ΕΚΤ στην προσφεύγουσα κατόπιν της πρώτης αιτήσεως προσβάσεως. Η ως άνω μερική πρόσβαση αφορούσε τα τέσσερα ακόλουθα έγγραφα:
- ένα έγγραφο του διοικητή της Τράπεζας της Ισπανίας απευθυνθέν στις 5 Ιουνίου 2017 στον Πρόεδρο της ΕΚΤ, με τίτλο «Emergency liquidity assistance»·
 - ένα συνακόλουθο έγγραφο του διοικητή της Τράπεζας της Ισπανίας απευθυνθέν στις 5 Ιουνίου 2017 στον Πρόεδρο της ΕΚΤ, με τίτλο «Emergency liquidity assistance»·
 - πρόταση της εκτελεστικής επιτροπής προς το διοικητικό συμβούλιο της ΕΚΤ, με τίτλο «Emergency liquidity assistance request from Banco de España», της 5ης Ιουνίου 2017·
 - τα πρακτικά της 447ης συνεδριάσεως του διοικητικού συμβουλίου της ΕΚΤ που πραγματοποιήθηκε με τηλεδιάσκεψη στις 5 Ιουνίου 2017.
- 26 Η ΕΚΤ αποφάσισε ότι η πλήρης πρόσβαση στα ως άνω έγγραφα δεν μπορούσε να παρασχεθεί για διάφορους λόγους. Πρώτον, οι πληροφορίες που αυτά περιλαμβάνουν σχετικά με το ανώτατο όριο της ΕΠΡ και το όντως χορηγηθέν ποσό καλύπτονταν από τις εξαιρέσεις περί των οποίων γίνεται λόγος στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη περίπτωση, της αποφάσεως 2004/258, σχετικά με την προστασία του δημοσίου συμφέροντος όσον αφορά την εμπιστευτικότητα των διασκέψεων των οργάνων λήψεως αποφάσεων της ΕΚΤ, στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', δεύτερη περίπτωση, της αποφάσεως αυτής, σχετικά με την προστασία του δημοσίου συμφέροντος όσον αφορά τη δημοσιονομική, νομισματική ή οικονομική πολιτική της Ένωσης ή ενός κράτους μέλους, και στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', έβδομη περίπτωση, της ίδιας αποφάσεως, σχετικά με την προστασία του δημοσίου συμφέροντος όσον αφορά τη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος εντός της Ένωσης ή εντός κράτους μέλους. Δεύτερον, κατά την ΕΚΤ, οι πληροφορίες που περιλαμβάνονταν στα ζητούμενα έγγραφα σχετικά με τις παρασχεθείσες εγγυήσεις επίσης προστατεύονταν από την εξαίρεση περί της οποίας γίνεται λόγος στο άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, της αποφάσεως 2004/258, σχετικά με την προστασία των εμπορικών συμφερόντων φυσικού ή νομικού προσώπου. Τρίτον, η ΕΚΤ θεώρησε ότι οι πληροφορίες που αφορούν την κατάσταση ρευστότητας της Banco Popular και τους δείκτες ιδίων κεφαλαίων προστατεύονταν δυνάμει των εξαιρέσεων περί των οποίων γίνεται λόγος στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2004/258, σχετικά με την προστασία της εμπιστευτικότητας των πληροφοριών που προστατεύονται ως τέτοιες δυνάμει του δικαίου της Ένωσης, και στο άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, της ίδιας αποφάσεως, σχετικά με την προστασία των εμπορικών συμφερόντων φυσικού ή νομικού προσώπου.
- 27 Όσον αφορά τις πληροφορίες σχετικά με το ανώτατο όριο της ΕΠΡ και το ποσό της όντως χορηγηθείσας ΕΠΡ, η ΕΚΤ ανέφερε ότι η δημοσιοποίηση των ως άνω πληροφοριών μπορούσε ειδικά και πραγματικά να θίξει τη νομισματική πολιτική και τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα,

καθόσον η διακριτική ευχέρεια των εθνικών κεντρικών τραπεζών να επιλύουν προσωρινά προβλήματα ρευστότητας συνιστά ουσιώδες στοιχείο για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα και θεμελιώδες προαπαιτούμενο για την αποτελεσματικότητα της νομισματικής πολιτικής.

- 28 Κατά την ΕΚΤ, η εξυγίανση της Banco Popular κατέστησε ακόμη πιο ευάλωτη την ισπανική χρηματοπιστωτική αγορά όσον αφορά ενδεχόμενες παρόμοιες περιπτώσεις. Η εμπιστοσύνη της αγοράς επλήγη, ειδικότερα σε σχέση με πιστωτικά ιδρύματα μικρού μεγέθους. Η δημοσιοποίηση πληροφοριών σχετικών με το ανώτατο όριο της ΕΠΡ και το όντως χορηγηθέν ποσό της ΕΠΡ θα μπορούσε να αναζωπυρώσει τις εντάσεις σε βάρος των χρηματοπιστωτικών οργανισμών ή να δώσει λαβή για αβάσιμες κερδοσκοπικές ενέργειες σχετικές με την κατάσταση της Banco Santander. Επιπλέον, επειδή οι χρηματοπιστωτικές αγορές είναι εξαιρετικά διασυνδεδεμένες μεταξύ τους, αρνητικές εξελίξεις στην Ισπανία θα μπορούσαν να έχουν αλυσιδωτές επιπτώσεις σε άλλα κράτη μέλη, πράγμα το οποίο θα μπορούσε τελικά να έχει δυσμενείς συνέπειες για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα της Ένωσης.
- 29 Επιπροσθέτως, η ΕΚΤ επισήμανε ότι η δημοσιοποίηση του ανωτάτου ορίου της ΕΠΡ και του όντως χορηγηθέντος στην Banco Popular ποσού της ΕΠΡ μπορούσε να περιορίσει την ευελιξία των εθνικών κεντρικών τραπεζών να προσαρμόζουν τη χορήγηση ΕΠΡ στις ειδικές περιστάσεις της εκάστοτε περιπτώσεως στο μέλλον. Εξάλλου, η δημοσιοποίηση των στοιχείων αυτών θα μπορούσε να δημιουργήσει προσδοκίες ότι οι εθνικές κεντρικές τράπεζες και η ΕΚΤ θα δρουν πάντοτε με τον ίδιο τρόπο, ακόμη και σε καταστάσεις που δεν δικαιολογούν μια τέτοια προσέγγιση.
- 30 Όσον αφορά τις παρασχεθείσες εγγυήσεις, η ΕΚΤ κατ' ουσίαν υπογράμμισε ότι η δημοσιοποίηση των στοιχείων αυτών θα έθιγε την αποτελεσματικότητα της ΕΠΡ ως μέσου διατήρησης της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας. Κατά την ΕΚΤ, οι τράπεζες θα αποθαρρύνονταν από το να ζητούν ΕΠΡ την κατάλληλη χρονική στιγμή αν δημοσιοποιούνταν οι πληροφορίες σχετικά με τις παρεχόμενες εγγυήσεις. Η δημοσιοποίηση των ως άνω πληροφοριών, ακόμη και ex post, θα μπορούσε ακόμη να έχει ως αποτέλεσμα να περιορίσει την ευελιξία των εθνικών κεντρικών τραπεζών να λαμβάνουν υπόψη μια μεγάλη ποικιλία ενδεχόμενων στοιχείων ενεργητικού, διότι η γνώση του τρόπου προσεγγίσεως που προτίμησαν στο παρελθόν θα δημιουργούσε προσδοκίες σε σχέση με το είδος εγγυήσεων που θα μπορούσε να γίνει δεκτό στο μέλλον. Τούτο θα περιόριζε τη δυνατότητα αποτελεσματικής αντιδράσεως σε μελλοντικά προβλήματα ρευστότητας και θα παρεμπόδιζε την αποτελεσματικότητα της ΕΠΡ ως μέσου διατήρησης της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας.
- 31 Όσον αφορά τις πληροφορίες σχετικά με την κατάσταση ρευστότητας και τους δείκτες ιδίων κεφαλαίων της Banco Popular, η ΕΚΤ εξέθεσε ότι αυτές εμπίπτουν στην προληπτική εποπτεία και, επομένως, προστατεύονται με τους κανόνες τηρήσεως του επαγγελματικού απορρήτου και εμπιστευτικότητας που έχουν εφαρμογή στον ως άνω τομέα, οι οποίοι προβλέπονται στο άρθρο 27 του κανονισμού 1024/2013, σε συνδυασμό με τα άρθρα 53 επ. της οδηγίας 2013/36. Κατά την ΕΚΤ, η δημοσιοποίηση των στοιχείων αυτών θα οδηγούσε σε κερδοσκοπικές ενέργειες εκ μέρους των παραγόντων της αγοράς σε σχέση με τη ρευστότητα της Banco Santander και τις ανάγκες χρηματοδοτήσεώς της, πράγμα το οποίο θα δημιουργούσε αβάσιμες οικονομικές πιέσεις. Η δημοσιοποίηση των ως άνω πληροφοριών ενδεχόταν επομένως να θίξει, αφενός, το δημόσιο συμφέρον όσον αφορά τη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος της Ισπανίας και της Ένωσης και, αφετέρου, τα εμπορικά συμφέροντα της Banco Santander.

- 32 Τέλος, η ΕΚΤ ανέφερε ότι, κατ' αυτήν, δεν υφίστατο υπέρτερο δημόσιο συμφέρον βάσει του οποίου να μπορεί να εμποδιστεί η εφαρμογή της εξαιρέσεως περί της οποίας γίνεται λόγος στο άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, της αποφάσεως 2004/258. Θεώρησε ότι το συμφέρον το οποίο επικαλείται εν προκειμένω η προσφεύγουσα, ήτοι η ιδιότητά της ως πρώην μετόχου, ήταν ένα ιδιωτικό συμφέρον που δεν μπορούσε να υπερισχύσει του δημοσίου συμφέροντος που προστατεύεται με τη διάταξη αυτή.
- 33 Με την απόφαση LS/MD/17/419 της 7ης Νοεμβρίου 2017 (στο εξής: τρίτη προσβαλλόμενη απόφαση), η ΕΚΤ αρνήθηκε να παράσχει πρόσβαση στα έγγραφα που προσδιορίζονται στη δεύτερη και στην πέμπτη περίπτωση της σκέψεως 19 ανωτέρω. Η ΕΚΤ θεώρησε ότι τα ως άνω έγγραφα καλύπτονταν από ένα γενικό τεκμήριο εμπιστευτικότητας στηριζόμενο στις εξαιρέσεις περί των οποίων γίνεται λόγος στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2004/258, σχετικά με την προστασία της εμπιστευτικότητας των πληροφοριών που προστατεύονται ως τέτοιες δυνάμει του δικαίου της Ένωσης, και στο άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, της ίδιας αποφάσεως, σχετικά με την προστασία των εμπορικών συμφερόντων φυσικού ή νομικού προσώπου.
- 34 Η ΕΚΤ εξήγησε ότι, όσον αφορά το πλήρες κείμενο της εκτιμήσεως FOLTF και των εγγράφων που παρέσχε η Banco Popular, ήτοι την κατάστασή της όσον αφορά τα κεφάλαια και τη ρευστότητά της, στοιχεία που συνδέονται με τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για την παροχή σχετικής εγκρίσεως εκ μέρους της, καθώς και τις ανακοινώσεις που είχε διαβιβάσει η Banco Popular στην ΕΚΤ μεταξύ 1ης και 6ης Ιουνίου 2017, τα έγγραφα αυτά ήταν μέρος των διοικητικών φακέλων των σχετικών με τη διαρκή προληπτική εποπτεία και τη διαδικασία εκτιμήσεως FOLTF.
- 35 Δεδομένου ότι οι εν λόγω διοικητικοί φάκελοι συνδέονταν με την άσκηση από την ΕΚΤ των καθηκόντων της ως αρμόδιας για την προληπτική εποπτεία αρχής, καλύπτονταν από τις υποχρεώσεις τηρήσεως του επαγγελματικού απορρήτου και εμπιστευτικότητας που έχουν εφαρμογή στον τομέα αυτόν, οι οποίες προβλέπονται στο άρθρο 27 του κανονισμού 1024/2013, στα άρθρα 53 επ. της οδηγίας 2013/36 και στο άρθρο 84 της οδηγίας 2014/59.
- 36 Κατά την ΕΚΤ, η δημοσιοποίηση των ζητούμενων εγγράφων μπορούσε να βλάψει όχι μόνον το εμπλεκόμενο πιστωτικό ίδρυμα, αλλά και το τραπεζικό σύστημα γενικά, διότι οι τράπεζες δεν θα μπορούσαν πλέον να έχουν εμπιστοσύνη στο ότι οι πληροφορίες που παρέχουν στην ΕΚΤ για τους σκοπούς της προληπτικής εποπτείας θα παραμένουν εμπιστευτικές.
- 37 Το καθεστώς επαγγελματικού απορρήτου και εμπιστευτικότητας δεν επιτρέπει τη δημοσιοποίηση εμπιστευτικών πληροφοριών παρά μόνο σε συνοπτική ή συγκεντρωτική μορφή, έτσι ώστε το οικείο πιστωτικό ίδρυμα να μην μπορεί να προσδιοριστεί. Το εν λόγω καθεστώς εξακολουθεί να έχει εφαρμογή ακόμη και αν ένα πιστωτικό ίδρυμα έχει αποτελέσει αντικείμενο εξυγίανσης.
- 38 Η ΕΚΤ επισήμανε στη συνέχεια ότι τα ζητούμενα έγγραφα περιείχαν επίσης πληροφορίες περί της θέσεως της Banco Popular στην αγορά καθώς και περί των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού της, η δημοσιοποίηση των οποίων μπορούσε να βλάψει τα εμπορικά συμφέροντα της Banco Popular και της μητρικής επιχειρήσεώς της, της Banco Santander. Η ΕΚΤ θεώρησε ειδικότερα ότι πληροφορίες όπως η εκτίμηση των συνεπειών της ρευστότητας της Banco Popular για τη χρηματοδότηση και τη λειτουργική δομή της θυγατρικής της, Banco Popular Portugal, ήταν ευαίσθητες από εμπορικής πλευράς και μπορούσαν να δώσουν λαβή για αβάσιμες κερδοσκοπικές ενέργειες σχετικές με την οικονομική κατάσταση και τη ρευστότητα του ομίλου.

- 39 Τέλος, η ΕΚΤ ανέφερε ότι, κατ' αυτήν, δεν υφίστατο υπέρτερο δημόσιο συμφέρον βάσει του οποίου να μπορεί να εμποδιστεί η εφαρμογή της εξαιρέσεως περί της οποίας γίνεται λόγος στο άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, της αποφάσεως 2004/258. Θεώρησε ότι το συμφέρον που επικαλέστηκε εν προκειμένω η προσφεύγουσα, δηλαδή την ιδιότητά της ως πρώην μετόχου, ήταν ένα ιδιωτικό συμφέρον το οποίο δεν μπορούσε να υπερισχύσει του δημοσίου συμφέροντος που προστατεύεται με τη διάταξη αυτή.

II. Πραγματικά περιστατικά μεταγενέστερα της άσκησης της προσφυγής

- 40 Κατόπιν διαφόρων προσφυγών από πρώην μετόχους, περιλαμβανομένης της προσφεύγουσας, και δανειστών της Banco Popular ενώπιον της ομάδας εξέτασης προσφυγών του ΕΣΕ, το ΕΣΕ δημοσίευσε στον διαδικτυακό τόπο του ορισμένα έγγραφα σχετικά με την εξυγίανση της Banco Popular.
- 41 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 6 Φεβρουαρίου 2018, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως της ομάδας εξέτασης προσφυγών του ΕΣΕ της 28ης Νοεμβρίου 2017, που πρωτοκολλήθηκε με τον αριθμό T-62/18.
- 42 Επιπλέον, στις 18 Ιουλίου 2018 η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως LS/MD/18/141 της ΕΚΤ, της 8ης Μαΐου 2018, με την οποία η τελευταία αρνήθηκε να παράσχει πρόσβαση σε ορισμένα έγγραφα, πέραν εκείνων που αποτελούν το αντικείμενο της υπό κρίση προσφυγής, σχετικά με την εξυγίανση της Banco Popular. Η προσφυγή αυτή πρωτοκολλήθηκε με τον αριθμό T-442/18.
- 43 Στις 14 Ιουνίου 2018 το γραφείο Deloitte διαβίβασε στο ΕΣΕ την έκθεση αποτίμησης που είχε συντάξει προκειμένου να προσδιοριστεί αν οι μέτοχοι και οι δανειστές θα τύγχαναν ευνοϊκότερης μεταχειρίσεως αν το εξυγιανθέν χρηματοπιστωτικό ίδρυμα είχε υπαχθεί σε συνήθη διαδικασία αφερεγγυότητας, όπως προβλέπεται στο άρθρο 20, παράγραφοι 16 έως 18, του κανονισμού 806/2014 (στο εξής: αποτίμηση 3).
- 44 Στις 6 Αυγούστου 2018 το ΕΣΕ δημοσίευσε στον διαδικτυακό τόπο του την κοινοποίησή του της 2ας Αυγούστου 2018 σχετικά με την προκαταρκτική απόφαση SRB/EES/2018/132 για το αν πρέπει να χορηγηθεί αποζημίωση στους μετόχους και τους δανειστές σε σχέση με τις δράσεις εξυγίανσης που πραγματοποιήθηκαν για την Banco Popular και την έναρξη της διαδικασίας ακρόασης, καθώς και ένα μη εμπιστευτικό κείμενο της αποτίμησης 3. Στις 7 Αυγούστου 2018 δημοσιεύθηκε μια ανακοίνωση όσον αφορά την κοινοποίηση του ΕΣΕ της 2ας Αυγούστου 2018 στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* (ΕΕ 2018, C 277 I, σ. 1).
- 45 Στις 17 Μαρτίου 2020 το ΕΣΕ εξέδωσε την απόφαση SRB/EES/2020/52 που προσδιορίζει αν πρέπει να χορηγηθεί αποζημίωση στους μετόχους και τους δανειστές σε σχέση με τις πραγματοποιηθείσες δράσεις εξυγίανσης όσον αφορά την Banco Popular. Στην απόφαση αυτή, δημοσιευθείσα στον διαδικτυακό τόπο του, το ΕΣΕ θεώρησε ότι οι μέτοχοι και οι δανειστές που είχαν θιγεί από την εξυγίανση της Banco Popular δεν είχαν δικαίωμα αποζημιώσεως από το Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης (ΕΤΕ) κατ' εφαρμογήν του άρθρου 76, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού 806/2014. Ανακοινωθέν σχετικό με την απόφαση αυτή δημοσιεύθηκε στις 20 Μαρτίου 2020 στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* (ΕΕ 2020, C 91, σ. 2).

III. Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 46 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 27 Δεκεμβρίου 2017, η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.
- 47 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε την ίδια ημέρα στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου, η προσφεύγουσα ζήτησε να εκδικασθεί η υπό κρίση προσφυγή με την ταχεία διαδικασία, σύμφωνα με το άρθρο 152 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου. Η ΕΚΤ υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί του αιτήματος αυτού εμπροθέσμως. Με απόφαση της 26ης Ιανουαρίου 2018, το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) απέρριψε το αίτημα περί εφαρμογής της ταχείας διαδικασίας.
- 48 Με δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 6 Μαρτίου 2018, η Banco Popular και η Banco Santander, αντιστοίχως, ζήτησαν να παρέμβουν στην παρούσα διαδικασία υπέρ της ΕΚΤ.
- 49 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 11 Απριλίου 2018, η Επιτροπή ζήτησε να παρέμβει στην παρούσα διαδικασία υπέρ της ΕΚΤ.
- 50 Με διάταξη της 17ης Ιουλίου 2018, ο πρόεδρος του ογδού τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου έκανε δεκτή την αίτηση παρεμβάσεως της Επιτροπής. Η Επιτροπή κατέθεσε το υπόμνημα παρεμβάσεως και οι κύριοι διάδικοι υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους επ' αυτού εντός της ταχθείσας προθεσμίας.
- 51 Με διατάξεις της 27ης Ιουλίου 2018, ο πρόεδρος του ογδού τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου επέτρεψε τις παρεμβάσεις της Banco Santander και της Banco Popular. Οι τελευταίες υπέβαλαν υπομνήματα παρεμβάσεως και οι κύριοι διάδικοι υπέβαλαν εμπροθέσμως τις παρατηρήσεις τους επί των υπομνημάτων αυτών.
- 52 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 30 Οκτωβρίου 2018, η Banco Santander ενημέρωσε το Γενικό Δικαστήριο ότι, από τις 28 Σεπτεμβρίου 2018, κατέστη καθολικός διάδοχος της Banco Popular και ότι η παρέμβαση της τελευταίας ανακαλείτο.
- 53 Η προσφεύγουσα υπέβαλε παρατηρήσεις επί της ανακλήσεως της παρεμβάσεως της Banco Popular εντός της ταχθείσας προθεσμίας. Ούτε η ΕΚΤ ούτε η Επιτροπή υπέβαλαν σχετικές παρατηρήσεις.
- 54 Με διάταξη της 5ης Φεβρουαρίου 2019, ο πρόεδρος του ογδού τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου διέγραψε από το πρωτόκολλο την παρέμβαση της Banco Popular και αποφάσισε ότι η Banco Santander φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας σχετικά με την παρέμβαση της Banco Popular. Αποφάσισε επίσης ότι η ΕΚΤ και η Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.
- 55 Με απόφαση του προέδρου του ογδού τμήματος της 1ης Αυγούστου 2019, αφού δόθηκε η δυνατότητα στους διαδίκους να υποβάλουν παρατηρήσεις, η διαδικασία ανεστάλη σύμφωνα με το άρθρο 69, στοιχείο β', του Κανονισμού Διαδικασίας μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε, στη συνέχεια, η απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 2019, ΕΚΤ κατά Espírito Santo Financial (Portugal) (C-442/18 P, EU:C:2019:1117).

- 56 Κατόπιν μεταβολής της σύνθεσης των τμημάτων του Γενικού Δικαστηρίου, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 27, παράγραφος 5, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο εισηγητής δικαστής τοποθετήθηκε στο τρίτο τμήμα, στο οποίο και ανατέθηκε, κατά συνέπεια, η υπό κρίση υπόθεση.
- 57 Στις 19 Δεκεμβρίου 2019 το Δικαστήριο εξέδωσε την απόφαση ΕΚΤ κατά Espirito Santo Financial (Portugal) (C-442/18 P, EU:C:2019:1117). Κατά συνέπεια, η διαδικασία στην υπό κρίση υπόθεση συνεχίστηκε.
- 58 Στο πλαίσιο μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας προβλεπόμενων από το άρθρο 89 του Κανονισμού Διαδικασίας, αφενός, η προσφεύγουσα κλήθηκε να εκφράσει την άποψή της για τις συνέπειες που έπρεπε να αντληθούν, κατ' αυτήν, από την απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 2019, ΕΚΤ κατά Espirito Santo Financial (Portugal) (C-442/18 P, EU:C:2019:1117), για την υπό κρίση υπόθεση και, αφετέρου, η ΕΚΤ, η Επιτροπή και η Banco Santander κλήθηκαν να καταθέσουν παρατηρήσεις επί της απαντήσεως της προσφεύγουσας.
- 59 Στο πλαίσιο μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας προβλεπόμενου από το άρθρο 89 του Κανονισμού Διαδικασίας, η προσφεύγουσα, η ΕΚΤ και η Επιτροπή κλήθηκαν να απαντήσουν εγγράφως σε ερωτήσεις που τους έθεσε το Γενικό Δικαστήριο. Οι ως άνω διάδικοι απάντησαν στις ερωτήσεις αυτές εντός της ταχθείσας προθεσμίας.
- 60 Με διάταξη περί διεξαγωγής αποδείξεων της 27ης Νοεμβρίου 2020, το Γενικό Δικαστήριο διέταξε την ΕΚΤ, βάσει, αφενός, του άρθρου 24, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, αφετέρου, του άρθρου 91, στοιχείο γ', καθώς και του άρθρου 104 του Κανονισμού Διαδικασίας, να προσκομίσει τα έγγραφα στα οποία είχε αρνηθεί την πρόσβαση με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις.
- 61 Κατόπιν προτάσεως του τρίτου τμήματος, το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 28 του Κανονισμού Διαδικασίας, να παραπέμψει την υπόθεση σε πενταμελές τμήμα.
- 62 Με έγγραφο της 12ης Φεβρουαρίου 2021, η Banco Santander εξέθεσε ότι, λόγω της υγειονομικής κρίσεως που συνδέεται με τη νόσο COVID-19, ήταν αδύνατη η μετάβασή της στο Λουξεμβούργο (Λουξεμβούργο) για την επ' ακροατηρίου συζήτηση και ζήτησε να αγορεύσει στο πλαίσιο τηλεδιάσκεψης. Με απόφαση της 17ης Φεβρουαρίου 2021, ο πρόεδρος του τρίτου πενταμελούς τμήματος δέχθηκε το αίτημα της Banco Santander.
- 63 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις προφορικές ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 4ης Μαρτίου 2021.
- 64 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να ακυρώσει τις προσβαλλόμενες αποφάσεις·
 - να καταδικάσει την ΕΚΤ στα δικαστικά έξοδα.
- 65 Η ΕΚΤ, υποστηριζόμενη από την Επιτροπή και την Banco Santander, ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή·
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

IV. Σκεπτικό

- 66 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι, με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, η ΕΚΤ παρέβη το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2004/258. Στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου ακυρώσεως η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, με τη δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση, η ΕΚΤ παρέβη το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', δεύτερη και έβδομη περίπτωση, της αποφάσεως 2004/258. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως ζητείται η ακύρωση της δεύτερης και της τρίτης από τις προσβαλλόμενες αποφάσεις λόγω παραβάσεως του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, της αποφάσεως 2004/258. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης). Στο πλαίσιο του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, που προβάλλεται για πρώτη φορά με τις παρατηρήσεις της επί των υπομνημάτων παρεμβάσεως της Επιτροπής και της Banco Santander, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει λόγω μη τηρήσεως της υποχρέωσης αιτιολογήσεως όσον αφορά την εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη περίπτωση, της αποφάσεως 2004/258.
- 67 Πριν εξεταστούν οι πέντε λόγοι ακυρώσεως που προβάλλει η προσφεύγουσα, θα πρέπει να εξακριβωθεί αν εξακολουθεί να υφίσταται το αντικείμενο της διαφοράς και το έννομο συμφέρον της προσφεύγουσας.
- 68 Στη συνέχεια, θα πρέπει να εξεταστεί το γράμμα της δεύτερης προσβαλλομένης αποφάσεως. Βάσει της εν λόγω αναλύσεως, θα πρέπει να εξεταστούν, σε ένα πρώτο στάδιο, ο πέμπτος και ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως. Σε ένα δεύτερο στάδιο θα πρέπει να εξεταστούν ο πρώτος και, ενδεχομένως, ο τρίτος λόγος ακυρώσεως και, τέλος, ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως.

A. Επί του αντικειμένου της διαφοράς και επί του εννόμου συμφέροντος της προσφεύγουσας

- 69 Με το υπόμνημα παρεμβάσεως, η Banco Santander εφιστά την προσοχή του Γενικού Δικαστηρίου στο ότι, από την άσκηση της υπό κρίση προσφυγής, ορισμένα έγγραφα δημοσιεύθηκαν σε μεγάλο βαθμό ή θα δημοσιευθούν σύντομα στον διαδικτυακό τόπο του ΕΣΕ κατόπιν αποφάσεων της ομάδας εξέτασης προσφυγών του ΕΣΕ (βλ., συναφώς, σκέψεις 40 επ. ανωτέρω). Η Banco Santander φρονεί ότι η κατάσταση αυτή μπορεί να καταστήσει την προσφυγή άνευ αντικειμένου.
- 70 Η ΕΚΤ και η προσφεύγουσα αμφισβητούν τα επιχειρήματα της Banco Santander.
- 71 Όπως ορθώς παρατηρεί η Banco Santander, έχει γίνει δεκτό ότι ο παρεμβαίνων διάδικος δεν νομιμοποιείται να προβάλει αυτοτελώς ένσταση απαραδέκτου και το Γενικό Δικαστήριο δεν υποχρεούται, επομένως, να εξετάσει τα προβληθέντα αποκλειστικώς από τον παρεμβαίνοντα επιχειρήματα τα οποία δεν αφορούν λόγους δημόσιας τάξης (αποφάσεις της 24ης Μαρτίου 1993, CIRFS κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-313/90, EU:C:1993:111, σκέψη 22, και της 13ης Δεκεμβρίου 2018, Post Bank Iran κατά Συμβουλίου, T-559/15, EU:T:2018:948, σκέψη 63).
- 72 Εντούτοις, κατά το άρθρο 131, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, αν το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώσει ότι η προσφυγή κατέστη άνευ αντικειμένου και ότι η δίκη πρέπει να καταργηθεί, μπορεί οποτεδήποτε, αυτεπαγγέλτως, κατόπιν προτάσεως του εισηγητή δικαστή και αφού ακούσει τους διαδίκους, να αποφανθεί με αιτιολογημένη διάταξη.

- 73 Όπως γίνεται δεκτό κατά πάγια νομολογία, το έννομο συμφέρον διαδίκου πρέπει να υφίσταται, λαμβανομένου υπόψη του αντικείμενου της προσφυγής, κατά το στάδιο της ασκήσεώς της, άλλως η προσφυγή κρίνεται απαράδεκτη. Το ως άνω αντικείμενο της διαφοράς πρέπει να διατηρείται, όπως και το έννομο συμφέρον, μέχρι την έκδοση της δικαστικής αποφάσεως, άλλως παρέλκει η έκδοση αποφάσεως, στοιχείο το οποίο προϋποθέτει ότι η προσφυγή μπορεί να ωφελήσει, με το αποτέλεσμα της, τον διάδικο που την άσκησε (βλ. απόφαση της 21ης Ιανουαρίου 2021, Leino-Sandberg κατά Κοινοβουλίου, C-761/18 P, EU:C:2021:52, σκέψη 32 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 74 Όσον αφορά, αφενός, το αντικείμενο της διαφοράς, το Δικαστήριο υπενθύμισε, στη σκέψη 33 της αποφάσεώς του της 21ης Ιανουαρίου 2021, Leino-Sandberg κατά Κοινοβουλίου (C-761/18 P, EU:C:2021:52), ότι, στον τομέα της προσβάσεως του κοινού στα έγγραφα των οργάνων της Ένωσης, η διαφορά διατηρεί το αντικείμενό της εφ' όσον χρόνο η απόφαση με την οποία το οικείο θεσμικό όργανο αρνήθηκε την πρόσβαση στο ζητούμενο έγγραφο δεν ανακλήθηκε τυπικώς από το θεσμικό αυτό όργανο, ακόμη και αν το έγγραφο αυτό δημοσιοποιήθηκε από τρίτον.
- 75 Δεδομένου ότι η ΕΚΤ δεν ανακάλεσε τυπικώς τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, η υπό κρίση προσφυγή διατηρεί το αντικείμενό της.
- 76 Όσον αφορά, αφετέρου, το έννομο συμφέρον της προσφεύγουσας, πρέπει να σημειωθεί ότι τα έγγραφα σχετικά με τη διαδικασία εξυγίανσης της Banco Popular που αποτέλεσαν το αντικείμενο μερικής ή ολικής δημοσίευσης στον διαδικτυακό τόπο του ΕΣΕ είναι τα ακόλουθα: πρώτον, το καθεστώς εξυγίανσης· δεύτερον, η πρώτη έκθεση αποτίμησης της 5ης Ιουνίου 2017, συνταχθείσα από το ΕΣΕ κατ' εφαρμογήν του άρθρου 20, παράγραφος 5, στοιχείο α', του κανονισμού 806/2014· τρίτον, η δεύτερη έκθεση αποτίμησης της 6ης Ιουνίου 2017, συνταχθείσα από ανεξάρτητο εμπειρογνώμονα κατ' εφαρμογήν του άρθρου 20, παράγραφος 10, του κανονισμού 806/2014· τέταρτον, το σχέδιο εξυγίανσης του 2016· πέμπτον, το έγγραφο πωλήσεως της 6ης Ιουνίου 2017· έκτον, η απόφαση του ΕΣΕ της 3ης Ιουνίου 2017 να κινήσει τη διαδικασία πωλήσεως της Banco Popular· έβδομον, το έγγραφο του εξωφύλλου της αποφάσεως του ΕΣΕ της 3ης Ιουνίου 2017 να κινήσει τη διαδικασία πωλήσεως της Banco Popular· ογδοον, η αποτίμηση 3· ένατον, η κοινοποίηση του ΕΣΕ της 2ας Αυγούστου 2018 σχετικά με την προκαταρκτική του απόφαση για το αν πρέπει να χορηγηθεί αποζημίωση στους μετόχους και τους δανειστές που εθίγησαν από τα μέτρα εξυγίανσης της Banco Popular και την έναρξη της διαδικασίας ακρόασης· δέκατον, η έκθεση για τα στοιχεία που αφορούν τα στοιχεία παθητικού του 2017· ενδέκατον, η έκθεση του 2017 για τις κρίσιμες λειτουργίες και, δωδέκατον, ορισμένα έγγραφα που είχε παραλάβει η Banco Popular στο πλαίσιο της ιδιωτικής διαδικασίας πωλήσεως.
- 77 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα έγγραφα που μνημονεύονται στη σκέψη 76 ανωτέρω δεν περιλαμβάνουν τα έγγραφα τα οποία αποτελούν το αντικείμενο της παρούσας διαφοράς, όπως μνημονεύονται στις σκέψεις 21 έως 25 και 33 ανωτέρω, πράγμα το οποίο επιβεβαίωσε η προσφεύγουσα τόσο εγγράφως όσο και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση.
- 78 Εν πάση περιπτώσει, το Δικαστήριο έχει δεχθεί ότι, σε περίπτωση στην οποία ο προσφεύγων διάδικος απέκτησε μόνον πρόσβαση στο ζητηθέν έγγραφο που δημοσιοποιήθηκε από τρίτον και στην οποία το εμπλεκόμενο όργανο εξακολουθεί να του αρνείται την πρόσβαση στο εν λόγω ζητηθέν έγγραφο, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι παρασχέθηκε στον προσφεύγοντα πρόσβαση στο έγγραφο αυτό ούτε, επομένως, ότι ο ως άνω διάδικος απώλεσε το έννομο συμφέρον του να ζητήσει την ακύρωση της επίμαχης αποφάσεως απλώς και μόνο λόγω της ως άνω δημοσιοποιήσεως. Αντιθέτως, σε μια τέτοια περίπτωση, ο προσφεύγων διατηρεί πραγματικό

έννομο συμφέρον να του επιτραπεί η πρόσβαση σε επικυρωμένο αντίγραφο του ζητηθέντος εγγράφου, το οποίο να διασφαλίζει ότι το εν λόγω θεσμικό όργανο είναι ο συντάκτης του εγγράφου και ότι το έγγραφο αυτό εκφράζει την επίσημη θέση του (πρβλ. απόφαση της 21ης Ιανουαρίου 2021, Leino-Sandberg κατά Κοινοβουλίου, C-761/18 P, EU:C:2021:52, σκέψη 48).

- 79 Καθόσον η ΕΚΤ επιβεβαίωσε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι δεν είχε δημοσιοποιήσει τα ζητούμενα έγγραφα μετά την άσκηση της υπό κρίση προσφυγής και ότι εξακολουθούσε να αρνείται την πρόσβαση σε αυτά, συνάγεται το συμπέρασμα ότι η προσφεύγουσα διατήρησε το έννομο συμφέρον της στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής.

B. Επί της ερμηνείας της δεύτερης προσβαλλομένης αποφάσεως

- 80 Εισαγωγικώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι υφίσταται διαφορά μεταξύ του τρόπου με τον οποίο η ΕΚΤ συνόψισε τη δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση στα υπομνήματά της που κατέθεσε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και του γράμματος της αποφάσεως αυτής. Ειδικότερα, η ως άνω διαφορά αφορά το ζήτημα ποιες διατάξεις της αποφάσεως 2004/258 προέβαλε η ΕΚΤ στο πλαίσιο της δεύτερης προσβαλλομένης αποφάσεως για να αρνηθεί την πρόσβαση στα διάφορα είδη των σχετικών πληροφοριών.
- 81 Πρέπει καταρχάς να σημειωθεί ότι το Γενικό Δικαστήριο θα στηριχθεί στο αγγλικό κείμενο της δεύτερης προσβαλλομένης αποφάσεως για να ερμηνεύσει το περιεχόμενό της. Πράγματι, το κείμενο στην ισπανική γλώσσα της δεύτερης προσβαλλομένης αποφάσεως περιλαμβάνει τη μνεία «Traducción de cortesía (en caso de discrepancia prevalece la versión en inglés)» [Ανεπίσημη μετάφραση (σε περίπτωση αποκλίσεως υπερισχύει το κείμενο στην αγγλική γλώσσα)]. Δεν αμφισβητείται μεταξύ των διαδίκων ότι το αγγλικό κείμενο της εν λόγω αποφάσεως πρέπει να θεωρηθεί ως το αυθεντικό.
- 82 Στη συνέχεια, πρέπει να υπομνησθεί, όπως εξετέθη στη σκέψη 25 ανωτέρω, ότι η δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση περιλαμβάνει άρνηση μερικής προσβάσεως σε τέσσερα έγγραφα που περιλαμβάνουν πέντε κατηγορίες πληροφοριών, ήτοι τις πληροφορίες σχετικά με το ανώτατο όριο της ΕΠΡ, με το όντως χορηγηθέν ποσό της ΕΠΡ, με τις παρασχεθείσες εγγυήσεις, με την κατάσταση ρευστότητας της Banco Popular και με τους δείκτες κεφαλαίου της τελευταίας. Σε σχέση με τις πέντε αυτές κατηγορίες πληροφοριών, η δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση εφαρμόζει πέντε εξαιρέσεις από το δικαίωμα προσβάσεως, που αλληλεπικαλύπτονται αναλόγως του είδους των εκάστοτε πληροφοριών.
- 83 Απαντώντας σε ερώτηση που έθεσε το Γενικό Δικαστήριο κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η ΕΚΤ εξήγησε ότι, κατ' αυτήν, η δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται στις εξαιρέσεις περί των οποίων γίνεται λόγος στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη, δεύτερη και έβδομη περίπτωση, της αποφάσεως 2004/258 όσον αφορά καθεμία από τις πέντε κατηγορίες πληροφοριών στις οποίες δεν δόθηκε πρόσβαση (βλ. σκέψη 82 ανωτέρω). Κατά την ΕΚΤ, η ερμηνεία αυτή επιβεβαιώνεται από το παράρτημα Β.1 του υπομνήματος αντικρούσεως, που περιλαμβάνει πίνακα σχετικό με τα ζητούμενα έγγραφα και τους λόγους (μερικής) μη δημοσιοποιήσεως τους οποίους προέβαλε η ΕΚΤ, που αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της δεύτερης προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 84 Απαντώντας στα επιχειρήματα της ΕΚΤ, η προσφεύγουσα ανέφερε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι θεωρούσε ότι προσβλήθηκαν τα δικαιώματα άμυνάς της, δεδομένου ότι, αφενός, το παράρτημα Β.1 του υπομνήματος αντικρούσεως δεν της είχε γνωστοποιηθεί μαζί με τη

δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση και, αφετέρου, το γράμμα της δεύτερης προσβαλλομένης αποφάσεως δεν επιβεβαιώνει τη θέση της ΕΚΤ κατά την οποία οι πέντε κατηγορίες πληροφοριών στις οποίες δεν είχε δοθεί πρόσβαση καλύπτονταν από το σύνολο των εξαιρέσεων περί των οποίων γίνεται λόγος στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη, δεύτερη και έβδομη περίπτωση, της αποφάσεως 2004/258.

- 85 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, πρώτον, η δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση φέρεται ότι επιβεβαιώνει την απόφαση LS/PT/2017/66 της ΕΚΤ, της 11ης Αυγούστου 2017. Εντούτοις, από το γράμμα της αποφάσεως αυτής της 11ης Αυγούστου 2017 προκύπτει ότι μόνον οι πληροφορίες σχετικά με το ανώτατο όριο της ΕΠΡ, το όντως χορηγηθέν ποσό της ΕΠΡ και τις παρασχεθείσες εγγυήσεις καλύπτονταν από τις εξαιρέσεις περί των οποίων γίνεται λόγος στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη, δεύτερη και έβδομη περίπτωση, της αποφάσεως 2004/258, τούτο όμως δεν συνέβαινε για τις πληροφορίες που αφορούν την κατάσταση ρευστότητας της Banco Popular και τους δείκτες κεφαλαίου της.
- 86 Δεύτερον, στη δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση, υπό τον τίτλο «Information on the liquidity situation and the capital ratios of BPE» (Πληροφορίες περί της καταστάσεως ρευστότητας και των δεικτών του κεφαλαίου της BPE), η ΕΚΤ εκθέτει τα εξής: «[i]n your confirmatory application you do not contest the ECB's reasoning and arguments put forward as justification for the non-disclosure of the liquidity situation and the capital ratios of BPE» ([σ]την επιβεβαιωτική αίτησή σας δεν αμφισβητείτε τη συλλογιστική και τα επιχειρήματα της ΕΚΤ προς δικαιολόγηση της μη δημοσιοποίησεως της καταστάσεως ρευστότητας και των δεικτών του κεφαλαίου της BPE) και «[t]he Executive Board takes the view that such data are protected under Article 4(1)(c) (“protected as such under Union law”) and the first indent of Article 4(2) (“the commercial interests of a natural or legal person”) of Decision ECB/2004/3» [η εκτελεστική επιτροπή είναι της γνώμης ότι οι πληροφορίες αυτές προστατεύονται βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ' («προστατεύονται ως τέτοιες δυνάμει του δικαίου της Ένωσης»), και βάσει της πρώτης περιπτώσεως του άρθρου 4, παράγραφος 2 («εμπορικά συμφέροντα φυσικού ή νομικού προσώπου») της αποφάσεως ΕΚΤ/2004/3]. Οι ως άνω εκφράσεις δεν αφήνουν καμία αμφιβολία ότι οι πληροφορίες που αφορούν την κατάσταση ρευστότητας της Banco Popular και τους δείκτες κεφαλαίου της δεν εμπίπτουν στις εξαιρέσεις περί των οποίων γίνεται λόγος στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη, δεύτερη και έβδομη περίπτωση, της αποφάσεως 2004/258.
- 87 Τρίτον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, σε αντίθεση με τα επιχειρήματα της ΕΚΤ, κανένα στοιχείο της δικογραφίας της υποθέσεως δεν καθιστά δυνατόν να θεωρηθεί ότι το παράρτημα Β.1 του υπομνήματος αντικρούσεως της ΕΚΤ αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της δεύτερης προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 88 Πράγματι, αφενός, η δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση δεν αναφέρεται σε οποιοδήποτε επισυναπτόμενο παράρτημα. Αφετέρου, ο πίνακας που περιλαμβάνεται στο παράρτημα Β.1 αφορά τις τρεις προσβαλλόμενες αποφάσεις και όχι μόνον τη δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση, οπότε πιθανολογείται ότι το εν λόγω παράρτημα καταρτίστηκε για τους σκοπούς της υπό κρίση προσφυγής.
- 89 Λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων αυτών, συνάγεται το συμπέρασμα ότι, σε αντίθεση με όσα υποστηρίζει η ΕΚΤ με τα υπομνήματα που κατέθεσε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, καθώς και κατά τη διάρκεια της επ' ακροατηρίου συζητήσεως, η δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση δεν στηρίζεται στις εξαιρέσεις περί των οποίων γίνεται λόγος στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη, δεύτερη και έβδομη περίπτωση, της αποφάσεως 2004/258 όσον αφορά καθεμία από τις πέντε κατηγορίες πληροφοριών στις οποίες δεν δόθηκε πρόσβαση. Ειδικότερα, με τη δεύτερη

προσβαλλόμενη απόφαση, η ΕΚΤ απλώς αρνήθηκε την πρόσβαση στο ανώτατο όριο της ΕΠΡ, στο όντως χορηγηθέν ποσό της ΕΠΡ και στις παρασχεθείσες εγγυήσεις βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη, δεύτερη και έβδομη περίπτωση, της αποφάσεως 2004/258. Η αίτηση πρόσβασης στις πληροφορίες που αφορούν τις παρασχεθείσες εγγυήσεις επίσης απορρίφθηκε βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, της αποφάσεως 2004/258. Αντιθέτως, όσον αφορά την άρνηση πρόσβασης στις πληροφορίες σχετικά με την κατάσταση ρευστότητας της Banco Popular και τους δείκτες κεφαλαίου της, η δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται αποκλειστικά στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και στο άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, της αποφάσεως 2004/258.

Γ. Επί του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως όσον αφορά την εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη περίπτωση, της αποφάσεως 2004/258 στη δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση

- 90 Στις παρατηρήσεις της επί των υπομνημάτων παρεμβάσεως της Επιτροπής και της Banco Santander, η προσφεύγουσα προβάλλει έναν λόγο ακυρώσεως, διατεινόμενη ότι η δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει έλλειψη αιτιολογίας, καθόσον η ΕΚΤ δεν εκθέτει στην απόφαση αυτήν τους λόγους για τους οποίους εκτιμά, αφενός, ότι οι πληροφορίες σχετικά με το ανώτατο όριο της ΕΠΡ, το όντως χορηγηθέν ποσό της ΕΠΡ και τις παρασχεθείσες εγγυήσεις καλύπτονται από την εξαίρεση που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη περίπτωση, της αποφάσεως 2004/258, σχετικά με την προστασία του δημοσίου συμφέροντος όσον αφορά την εμπιστευτικότητα των διασκέψεων των οργάνων λήψεως αποφάσεων της ΕΚΤ, και, αφετέρου, ότι η δημοσιοποίηση των ως άνω πληροφοριών θα μπορούσε συγκεκριμένα και πραγματικά να θίξει το προστατευόμενο με την ως άνω εξαίρεση συμφέρον.
- 91 Προς στήριξη του λόγου αυτού ακυρώσεως, η προσφεύγουσα παραπέμπει στην απόφαση της 26ης Απριλίου 2018, Espírito Santo Financial (Portugal) κατά ΕΚΤ (T-251/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:234). Με την απόφαση αυτή το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η ΕΚΤ είχε παραβεί την υποχρέωση αιτιολογήσεως παραλείποντας, αφενός, να εξηγήσει τους λόγους για τους οποίους τα ζητούμενα στο πλαίσιο της υποθέσεως εκείνης έγγραφα ενέπιπταν στο πεδίο εφαρμογής της εξαιρέσεως την οποία προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη περίπτωση, της αποφάσεως 2004/258 και, αφετέρου, να παραθέσει αιτιολογία η οποία να καθιστά δυνατόν να κατανοηθεί και να διακριβωθεί πώς η πρόσβαση στα επίμαχα έγγραφα θα έθιγε το προστατευόμενο συμφέρον.

1. Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

- 92 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα προέβαλε τον λόγο ακυρώσεως περί μη τηρήσεως της υποχρέωσης αιτιολογήσεως μόλις σε ένα προχωρημένο στάδιο της διαδικασίας, ήτοι με τις παρατηρήσεις της επί των υπομνημάτων παρεμβάσεως της Επιτροπής και της Banco Santander.
- 93 Υπενθυμίζεται ότι, στο πλαίσιο προσφυγής ακυρώσεως, λόγος ακυρώσεως που αντλείται από έλλειψη ή ανεπάρκεια αιτιολογίας μιας πράξεως συνιστά λόγο δημοσίας τάξεως, ο οποίος μπορεί ή και πρέπει να εξετάζεται αυτεπαγγέλτως από τον δικαστή της Ένωσης και ο οποίος, κατά συνέπεια, μπορεί να προβληθεί από τους διαδίκους σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας (αποφάσεις της 20ής Φεβρουαρίου 1997, Επιτροπή κατά Daffix, C-166/95 P, EU:C:1997:73,

σκέψη 25, της 13ης Δεκεμβρίου 2001, Krupp Thyssen Stainless και Acciai speciali Terni κατά Επιτροπής, Τ-45/98 και Τ-47/98, ΕΥ:Τ:2001:288, σκέψη 125, και της 10ης Φεβρουαρίου 2021, Şanlı κατά Συμβουλίου, Τ-157/19, μη δημοσιευθείσα, ΕΥ:Τ:2021:75, σκέψη 34).

- 94 Επιπλέον, κατά πάγια νομολογία, η υποχρέωση αιτιολογήσεως βλαπτικής πράξεως, όπως προβλέπεται στο άρθρο 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ και καθιερώνεται στο άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη, αποτελεί αναγκαίο συμπλήρωμα της αρχής του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας και έχει ως σκοπό, αφενός, να παράσχει στον θιγόμενο ικανές ενδείξεις ώστε αυτός να είναι σε θέση να γνωρίζει αν η εν λόγω πράξη είναι βάσιμη ή αν, ενδεχομένως, ενέχει πλημμέλεια δυνάμενη να αποτελέσει λόγο αμφισβητήσεως του κύρους της ενώπιον του δικαστή της Ένωσης και, αφετέρου, να παράσχει στον δικαστή της Ένωσης τη δυνατότητα ελέγχου της νομιμότητας της πράξεως αυτής (βλ. αποφάσεις της 26ης Ιουλίου 2017, Συμβούλιο κατά LTTE, C-599/14 P, ΕΥ:C:2017:583, σκέψη 29 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 10ης Φεβρουαρίου 2021, Şanlı κατά Συμβουλίου, Τ-157/19, μη δημοσιευθείσα, ΕΥ:Τ:2021:75, σκέψη 36 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 95 Κατά επίσης πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η επιβαλλόμενη από το άρθρο 296 ΣΛΕΕ αιτιολογία πρέπει να είναι προσαρμοσμένη στη φύση της οικείας πράξης και πρέπει να εκθέτει με σαφήνεια και χωρίς αμφισημία τη συλλογιστική του θεσμικού οργάνου που εκδίδει την πράξη, ούτως ώστε οι ενδιαφερόμενοι να γνωρίζουν τους λόγους που δικαιολογούν τη λήψη του μέτρου και το αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο να μπορεί να ασκεί τον έλεγχο του [αποφάσεις της 30ής Απριλίου 2019, Ιταλία κατά Συμβουλίου (Αλιευτική ποσόστωση για τον ξιφία της Μεσογείου), C-611/17, ΕΥ:C:2019:332, σκέψη 40, της 8ης Μαΐου 2019, Landeskreditbank Baden-Württemberg κατά ΕΚΤ, C-450/17 P, ΕΥ:C:2019:372, σκέψη 85, και της 27ης Ιανουαρίου 2021, KPN κατά Επιτροπής, Τ-691/18, μη δημοσιευθείσα, ΕΥ:Τ:2021:43, σκέψη 161].
- 96 Εν προκειμένω, όπως θα εκτεθεί κατωτέρω, η άρνηση της ΕΚΤ να επιτρέψει την πρόσβαση σε ορισμένες πληροφορίες βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη περίπτωση, της αποφάσεως 2004/258 δεν ικανοποιεί τις απαιτήσεις αυτές.

2. Επί της παραβάσεως της υποχρέωσεως αιτιολογήσεως

α) Επί της ελλείψεως αιτιολογίας όσον αφορά την άρνηση προσβάσεως στις πληροφορίες σχετικά με το ανώτατο όριο της ΕΠΡ, το όντως χορηγηθέν ποσό της ΕΠΡ και τις παρασχεθείσες εγγυήσεις

- 97 Καταρχάς, όσον αφορά το νομικό πλαίσιο που διέπει το δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα της ΕΚΤ, υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ είναι αφιερωμένο στην αρχή του ανοικτού χαρακτήρα της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων της Ένωσης. Συναφώς, το άρθρο 15, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ διευκρινίζει ότι, προκειμένου να προωθήσουν τη χρηστή διακυβέρνηση και να διασφαλίσουν τη συμμετοχή της κοινωνίας των πολιτών, τα θεσμικά και λοιπά όργανα και οι οργανισμοί της Ένωσης διεξάγουν τις εργασίες τους όσο το δυνατόν πιο ανοιχτά. Κατά την παράγραφο 3, πρώτο εδάφιο, του άρθρου αυτού, κάθε πολίτης της Ένωσης και κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο κατοικεί ή έχει την καταστατική έδρα του σε ένα κράτος μέλος έχει δικαίωμα προσβάσεως σε έγγραφα των θεσμικών και λοιπών οργάνων και οργανισμών της Ένωσης, ανεξαρτήτως υποθέματος, με την επιφύλαξη των αρχών και των προϋποθέσεων που θα καθορισθούν σύμφωνα με την παράγραφο αυτήν. Περαιτέρω, κατά το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου αυτής, οι γενικές αρχές και τα όρια, εκ λόγων δημοσίου ή ιδιωτικού συμφέροντος,

που διέπουν αυτό το δικαίωμα προσβάσεως σε έγγραφα, καθορίζονται, μέσω κανονισμών, από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που αποφασίζουν σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία. Κατά το τρίτο εδάφιο της παραγράφου αυτής, καθένα από τα θεσμικά ή λοιπά όργανα ή οργανισμούς εξασφαλίζει τη διαφάνεια των εργασιών του και εισάγει, στον εσωτερικό του κανονισμό, ειδικές διατάξεις για την πρόσβαση στα δικά του έγγραφα, σύμφωνα με τους κανονισμούς που αναφέρονται στο δεύτερο εδάφιο της εν λόγω παραγράφου. Κατά το τέταρτο εδάφιο της παραγράφου αυτής, το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η ΕΚΤ και η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (ΕΤΕπ) υπόκεινται στην εν λόγω παράγραφο μόνον κατά την άσκηση των διοικητικών τους καθηκόντων.

- 98 Η απόφαση 2004/258 αποσκοπεί, όπως αναφέρουν οι αιτιολογικές της σκέψεις 2 και 3, να εξασφαλίσει ευρύτερη πρόσβαση στα έγγραφα της ΕΚΤ από εκείνη που υπήρχε υπό το καθεστώς της αποφάσεως 1999/284/ΕΚ της ΕΚΤ, της 3ης Νοεμβρίου 1998, σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα και τα αρχεία της ΕΚΤ (ΕΕ 1999, L 110, σ. 30), ενώ συγχρόνως θα πρέπει να προστατεύεται η ανεξαρτησία της ΕΚΤ και των εθνικών κεντρικών τραπεζών καθώς και η εμπιστευτικότητα ορισμένων ζητημάτων που ανάγονται στην άσκηση των καθηκόντων της ΕΚΤ.
- 99 Το άρθρο 2, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2004/258 παρέχει, ως εκ τούτου, σε κάθε πολίτη της Ένωσης και σε κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που κατοικεί ή έχει την έδρα του σε κράτος μέλος δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα της ΕΚΤ, υπό την επιφύλαξη των όρων και περιορισμών που καθορίζονται στην απόφαση αυτή.
- 100 Το δικαίωμα αυτό υπόκειται σε ορισμένους περιορισμούς για λόγους δημοσίου ή ιδιωτικού συμφέροντος. Ειδικότερα, και σύμφωνα με την αιτιολογική της σκέψη 4, η απόφαση 2004/258 προβλέπει, στο άρθρο 4, καθεστώς εξαιρέσεων που επιτρέπει στην ΕΚΤ να αρνείται την πρόσβαση σε έγγραφο σε περίπτωση που η γνωστοποίησή του θα έθιγε την προστασία ενός από τα συμφέροντα που προστατεύονται βάσει των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου αυτού ή σε περίπτωση που το εν λόγω έγγραφο περιέχει απόψεις για εσωτερική χρήση ως μέρος συζητήσεων και προκαταρκτικών διαβουλεύσεων εντός της ΕΚΤ ή με τις εθνικές κεντρικές τράπεζες.
- 101 Δεδομένου ότι οι εξαιρέσεις από το δικαίωμα προσβάσεως οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 4 της αποφάσεως 2004/258 συνιστούν απόκλιση από το δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα, οι εξαιρέσεις αυτές πρέπει να ερμηνεύονται στενά και να εφαρμόζονται αυστηρά (αποφάσεις της 29ης Νοεμβρίου 2012, *Thesing και Bloomberg Finance κατά ΕΚΤ*, T-590/10, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2012:635, σκέψη 41, και της 12ης Μαρτίου 2019, *De Masi και Βαρουφάκης κατά ΕΚΤ*, T-798/17, EU:T:2019:154, σκέψη 17).
- 102 Στη συνέχεια, πρέπει να σημειωθεί ότι η απόφαση της 26ης Απριλίου 2018, *Espírito Santo Financial (Portugal) κατά ΕΚΤ* (T-251/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:234), την οποία επικαλέστηκε η προσφεύγουσα προς στήριξη του πέμπτου λόγου ακυρώσεως (βλ. σκέψη 91 ανωτέρω), αναιρέθηκε με την απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 2019, *ΕΚΤ κατά Espírito Santo Financial (Portugal)* (C-442/18 P, EU:C:2019:1117).
- 103 Με την απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 2019, *ΕΚΤ κατά Espírito Santo Financial (Portugal)* (C-442/18 P, EU:C:2019:1117), το Δικαστήριο έκρινε ότι, λαμβανομένης υπόψη της αποκλειστικής αρμοδιότητας του διοικητικού συμβουλίου της ΕΚΤ, το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', της αποφάσεως 2004/258, σε συνδυασμό με το άρθρο 10, παράγραφος 4, δεύτερη περίοδος, του πρωτοκόλλου 4 περί του καταστατικού του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και της ΕΚΤ, που συνάπτεται στις Συνθήκες ΕΕ και ΛΕΕ (στο εξής: πρωτόκολλο περί του ΕΣΚΤ και της ΕΚΤ), έχει την έννοια ότι προστατεύει τον εμπιστευτικό χαρακτήρα του

αποτελέσματος των διαβουλεύσεων του διοικητικού συμβουλίου, χωρίς να απαιτείται η άρνηση παροχής προσβάσεως στα έγγραφα που περιέχουν το αποτέλεσμα αυτό να υπόκειται στην προϋπόθεση ότι η γνωστοποίησή του θίγει την προστασία του δημοσίου συμφέροντος [αποφάσεις της 19ης Δεκεμβρίου 2019, ΕΚΤ κατά Espírito Santo Financial (Portugal), C-442/18 P, EU:C:2019:1117, σκέψη 43, και της 21ης Οκτωβρίου 2020, ΕΚΤ κατά Estate of Espírito Santo Financial Group, C-396/19 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2020:845, σκέψη 50].

- 104 Το Δικαστήριο προσέθεσε ότι, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη περίπτωση, και του άρθρου 7, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2004/258, ο γενικός διευθυντής Γραμματείας της ΕΚΤ υποχρεούται να αρνηθεί την παροχή προσβάσεως στο αποτέλεσμα των διαβουλεύσεων του διοικητικού συμβουλίου, εκτός αν το ίδιο αποφασίσει να δημοσιοποιήσει, εν όλω ή εν μέρει, το αποτέλεσμα αυτό, στο σύνολό του ή εν μέρει [αποφάσεις της 19ης Δεκεμβρίου 2019, ΕΚΤ κατά Espírito Santo Financial (Portugal), C-442/18 P, EU:C:2019:1117, σκέψη 44, και της 21ης Οκτωβρίου 2020, ΕΚΤ κατά Estate of Espírito Santo Financial Group, C-396/19 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2020:845, σκέψη 51].
- 105 Το Δικαστήριο συνήγαγε εξ αυτού ότι μια απόφαση περί αρνήσεως παροχής προσβάσεως στο αποτέλεσμα των διαβουλεύσεων του διοικητικού συμβουλίου αιτιολογείται επαρκώς κατά νόμον με απλή επίκληση του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη περίπτωση, της αποφάσεως 2004/258 όσον αφορά τα έγγραφα που απηχούν το αποτέλεσμα των διαβουλεύσεων αυτών [αποφάσεις της 19ης Δεκεμβρίου 2019, ΕΚΤ κατά Espírito Santo Financial (Portugal), C-442/18 P, EU:C:2019:1117, σκέψη 46, και της 21ης Οκτωβρίου 2020, ΕΚΤ κατά Estate of Espírito Santo Financial Group, C-396/19 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2020:845, σκέψη 53].
- 106 Απαντώντας, αφού κλήθηκε από το Γενικό Δικαστήριο να εκφράσει την άποψή της επί των συνεπειών που πρέπει να συναχθούν από την απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 2019, ΕΚΤ κατά Espírito Santo Financial (Portugal) (C-442/18 P, EU:C:2019:1117), η προσφεύγουσα αναγνωρίζει ότι η απόφαση αυτή κατά πάσα πιθανότητα παρέχει στην ΕΚΤ τη δυνατότητα παρεκκλίσεως από την υποχρέωση να αιτιολογεί τις αποφάσεις της λαμβάνοντας υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της εμπιστευτικότητας των διασκέψεων των οργάνων λήψεως αποφάσεων που απορρέουν από το πρωτόκολλο περί του ΕΣΚΤ και της ΕΚΤ. Η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι η συλλογιστική του Δικαστηρίου περιορίζεται μόνο «στα έγγραφα που απηχούν το αποτέλεσμα των διαβουλεύσεων των οργάνων λήψεως αποφάσεων της ΕΚΤ».
- 107 Κατά την ΕΚΤ, υποστηριζόμενη συναφώς από την Επιτροπή και την Banco Santander, ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί λαμβανομένων υπόψη των συνεπειών που πρέπει να συναχθούν από την απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 2019, ΕΚΤ κατά Espírito Santo Financial (Portugal) (C-442/18 P, EU:C:2019:1117). Ειδικότερα, η ΕΚΤ εκτιμά ότι τήρησε την υποχρέωση αιτιολογήσεως απλώς και μόνο με την επίκληση της εφαρμογής του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη περίπτωση, της αποφάσεως 2004/258 προκειμένου να αρνηθεί την πρόσβαση στις ζητηθείσες πληροφορίες.
- 108 Λαμβανομένων υπόψη αυτών των στοιχείων πρέπει να εξεταστεί αν η ΕΚΤ αιτιολόγησε επαρκώς κατά νόμον τη δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση, καθόσον με αυτήν αρνείται την πρόσβαση σε ορισμένες πληροφορίες βάσει της εξαιρέσεως περί της οποίας γίνεται λόγος στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη περίπτωση, της αποφάσεως 2004/258, σχετικά με την προστασία του δημοσίου συμφέροντος όσον αφορά την εμπιστευτικότητα των διασκέψεων των οργάνων λήψεως αποφάσεων της ΕΚΤ.

- 109 Όπως ορθώς επισημαίνει η ΕΚΤ, η αιτιολογία της δεύτερης προσβαλλομένης απόφασεως περιορίζεται στην απλή αναφορά στην επιταγή του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', της αποφάσεως 2004/258 για την άρνηση παροχής προσβάσεως σε πληροφορίες σχετικές με το ανώτατο όριο της ΕΠΡ, το όντως χορηγηθέν ποσό της ΕΠΡ και τις παρασχεθείσες εγγυήσεις.
- 110 Συναφώς, η προσφεύγουσα ορθώς υποστηρίζει ότι από τη μνημονευόμενη στις σκέψεις 103 έως 105 ανωτέρω νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι υποχρέωση αιτιολογήσεως όσον αφορά άρνηση προσβάσεως σε έγγραφα υφίσταται μόνο για τα έγγραφα «τα οποία απηχούν το αποτέλεσμα των διαβουλεύσεων του διοικητικού συμβουλίου», η υποχρέωση δε αυτή μπορεί να περιορίζεται σε μια απλή αναφορά στην επιταγή του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη περίπτωση, της αποφάσεως 2004/258.
- 111 Εν προκειμένω, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η ΕΚΤ δεν διευκρινίζει, για κάθε είδος πληροφοριακών στοιχείων στα οποία αρνείται την πρόσβαση βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη περίπτωση, της αποφάσεως 2004/258, σε ποιο έγγραφο βρίσκεται η σχετική πληροφορία. Περιορίζεται στη γενική αναφορά ότι τα τρία είδη πληροφοριών στις οποίες αρνείται την πρόσβαση βάσει των εξαιρέσεων που επικαλείται βρίσκονται στα τέσσερα έγγραφα στα οποία χορήγησε μερική πρόσβαση, ήτοι σε ένα έγγραφο του διοικητή της Τράπεζας της Ισπανίας απευθυνθέν στις 5 Ιουνίου 2017 στον Πρόεδρο της ΕΚΤ, με τίτλο «Emergency liquidity assistance», σε ένα συνακόλουθο έγγραφο του διοικητή της Τράπεζας της Ισπανίας απευθυνθέν στις 5 Ιουνίου 2017 στον Πρόεδρο της ΕΚΤ, με τίτλο «Emergency liquidity assistance», σε μία πρόταση της εκτελεστικής επιτροπής προς το διοικητικό συμβούλιο της ΕΚΤ, με τίτλο «Emergency liquidity assistance request from Banco de España», της 5ης Ιουνίου 2017, και στα πρακτικά της 447ης συνεδριάσεως του διοικητικού συμβουλίου της ΕΚΤ που πραγματοποιήθηκε με τηλεδιάσκεψη στις 5 Ιουνίου 2017.
- 112 Μεταξύ των τεσσάρων αυτών εγγράφων, το μόνο έγγραφο που έχει, προδήλως, ως αντικείμενο τη διαπίστωση του αποτελέσματος των διαβουλεύσεων του διοικητικού συμβουλίου της ΕΚΤ είναι τα πρακτικά της 447ης συνεδριάσεως της που πραγματοποιήθηκε με τηλεδιάσκεψη στις 5 Ιουνίου 2017. Συναφώς, η ΕΚΤ εξήγησε, στην απόφαση LS/PT/2017/66 της 11ης Αυγούστου 2017, που επιβεβαιώνεται με τη δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση, ότι οι αποφάσεις του διοικητικού συμβουλίου να μην αντιταχθεί στο ανώτατο όριο της ΕΠΡ καταγράφηκαν στα πρακτικά των συσκέψεων του εν λόγω οργάνου, τα οποία, δυνάμει του άρθρου 10, παράγραφος 4, του πρωτοκόλλου περί του ΕΣΚΤ και της ΕΚΤ, είναι εμπιστευτικά προς προστασία της ανεξαρτησίας των μελών του διοικητικού συμβουλίου και της αποτελεσματικότητας της διαδικασίας που οδηγεί στη λήψη αποφάσεων.
- 113 Αφού μελέτησε τα εμπιστευτικά κείμενα των τεσσάρων επίμαχων εγγράφων, όπως κατατέθηκαν από την ΕΚΤ κατόπιν σχετικής εντολής στο πλαίσιο της διεξαγωγής αποδείξεων που μνημονεύεται στη σκέψη 60 ανωτέρω, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι τα εν λόγω πρακτικά περιλαμβάνουν μόνο μία από τις τρεις πληροφορίες στις οποίες δεν δόθηκε πρόσβαση βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη περίπτωση, της αποφάσεως 2004/258, ήτοι το ανώτατο όριο της ΕΠΡ. Οι πληροφορίες που αφορούν το όντως χορηγηθέν ποσό της ΕΠΡ και τις παρασχεθείσες εγγυήσεις περιλαμβάνονται στα τρία άλλα έγγραφα στα οποία η ΕΚΤ αρνήθηκε την πλήρη πρόσβαση, ήτοι στα δύο έγγραφα του διοικητή της Τράπεζας της Ισπανίας της 5ης Ιουνίου 2017 και στην πρόταση της εκτελεστικής επιτροπής της 5ης Ιουνίου 2017.

- 114 Ως εκ τούτου, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου που μνημονεύεται στις σκέψεις 103 έως 105 ανωτέρω, η ΕΚΤ αιτιολόγησε επαρκώς κατά νόμον την άρνηση προσβάσεως στο ανώτατο όριο της ΕΠΡ, στον βαθμό που η ως άνω πληροφορία περιλαμβάνεται στα πρακτικά της 447ης συνεδριάσεως του διοικητικού συμβουλίου, δεδομένου ότι το έγγραφο αυτό απηχεί το αποτέλεσμα των διαβουλεύσεων του διοικητικού συμβουλίου.
- 115 Εντούτοις, πρέπει να εξεταστεί αν η ΕΚΤ αιτιολόγησε επίσης επαρκώς κατά νόμον την άρνηση προσβάσεως στις πληροφορίες σχετικά με το ανώτατο όριο της ΕΠΡ, το όντως χορηγηθέν ποσό της ΕΠΡ και τις παρασχεθείσες εγγυήσεις, στον βαθμό που οι εν λόγω πληροφορίες περιλαμβάνονται στα τρία άλλα έγγραφα.
- 116 Ερωτηθείσα συναφώς κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η ΕΚΤ ανέφερε ότι ήταν της γνώμης ότι τα δύο έγγραφα του διοικητή της Τράπεζας της Ισπανίας και η πρόταση της εκτελεστικής επιτροπής είναι έγγραφα που παρέχουν τη δυνατότητα στο διοικητικό συμβούλιο να λάβει απόφαση εν γνώσει της καταστάσεως και που έχουν, για τον λόγο αυτόν, κατ' ανάγκην σχέση με τις διασκέψεις του ως άνω οργάνου. Επομένως, η προστασία της εμπιστευτικότητας του αποτελέσματος των διαβουλεύσεων του διοικητικού συμβουλίου βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη περίπτωση, της αποφάσεως 2004/258, σε συνδυασμό με το άρθρο 10, παράγραφος 4, δεύτερη περίοδος, του πρωτοκόλλου περί του ΕΣΚΤ και της ΕΚΤ, επεκτείνεται σε όλα τα προπαρασκευαστικά έγγραφα που προσκομίστηκαν για τους σκοπούς των διασκέψεων του διοικητικού συμβουλίου. Κατά την ΕΚΤ, η ίδια, αρνούμενη την πρόσβαση στο πλήρες κείμενο των εγγράφων αυτών με επίκληση απλώς της επιταγής του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη περίπτωση, της αποφάσεως 2004/258, ανταποκρίθηκε στην υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου η οποία εκτίθεται στις σκέψεις 103 έως 105 ανωτέρω.
- 117 Η προσφεύγουσα αντέτεινε ότι, δεδομένου ότι δεν ήταν σε θέση να γνωρίζει τον λόγο της εφαρμογής του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη περίπτωση, της αποφάσεως 2004/258 στις απαλειφθείσες πληροφορίες στα έγγραφα του διοικητή της Τράπεζας της Ισπανίας και στην πρόταση της εκτελεστικής επιτροπής, της ήταν αδύνατον να διατυπώσει κάποιον λόγο προκειμένου να θέσει υπό αμφισβήτηση το βάσιμο της εφαρμογής της διατάξεως αυτής. Ειδικότερα, υποστηρίζει ότι οι εξαιρέσεις από το δικαίωμα προσβάσεως πρέπει να ερμηνεύονται στενά και ότι η διασταλτική ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη περίπτωση, της αποφάσεως 2004/258, σε συνδυασμό με το άρθρο 10, παράγραφος 4, του πρωτοκόλλου περί του ΕΣΚΤ και της ΕΚΤ, όπως προτείνει η ΕΚΤ, αντιβαίνει προς τον εν λόγω κανόνα.
- 118 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα δύο αυτά έγγραφα του διοικητή της Τράπεζας της Ισπανίας και η πρόταση της εκτελεστικής επιτροπής είναι προγενέστερα της συνεδριάσεως του διοικητικού συμβουλίου και δεν απηχούν, επομένως, το αποτέλεσμα των διασκέψεων του οργάνου αυτού. Επομένως, το άρθρο 10, παράγραφος 4, δεύτερη περίοδος, του πρωτοκόλλου περί του ΕΣΚΤ και της ΕΚΤ δεν έχει εφαρμογή στα ως άνω έγγραφα, οπότε η συλλογιστική την οποία ακολούθησε το Δικαστήριο, όπως αυτή εκτίθεται στις σκέψεις 103 έως 105 ανωτέρω, δεν μπορεί να ισχύσει για τα έγγραφα αυτά.
- 119 Επιπλέον, εναπόκειται στην ΕΚΤ να προσκομίζει αιτιολογία που να παρέχει τη δυνατότητα να κατανοηθεί και να επαληθευθεί, αφενός, αν το ζητηθέν έγγραφο έχει πράγματι σχέση με τον τομέα τον οποίο αφορά η προβαλλόμενη εξαίρεση και, αφετέρου, αν όντως υφίσταται η συνδεόμενη με την εξαίρεση αυτή ανάγκη προστασίας (αποφάσεις της 12ης Σεπτεμβρίου 2013, Besselink κατά Συμβουλίου, Τ-331/11, μη δημοσιευθείσα, ΕΥ:Τ:2013:419, σκέψη 99, και της

26ης Μαρτίου 2020, Βonnafous κατά Επιτροπής, T-646/18, EU:T:2020:120, σκέψη 24· βλ. επίσης, κατ' αναλογία, απόφαση της 26ης Απριλίου 2005, Sison κατά Συμβουλίου, T-110/03, T-150/03 και T-405/03, EU:T:2005:143, σκέψη 61).

- 120 Συναφώς, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι η απόφαση 2004/258 περιλαμβάνει μίαν εξαίρεση από το δικαίωμα προσβάσεως, ήτοι το άρθρο 4, παράγραφος 3, το οποίο αφορά ρητώς την άρνηση προσβάσεως στα έγγραφα που συντάσσονται ή παραλαμβάνονται από την ΕΚΤ και που προορίζονται για εσωτερική χρήση στο πλαίσιο των διασκέψεων και των προκαταρκτικών διαβουλεύσεων της ΕΚΤ (πρβλ. απόφαση της 17ης Δεκεμβρίου 2020, De Masi και Βαρουφάκης κατά ΕΚΤ, C-342/19 P, EU:C:2020:1035, σκέψεις 66 έως 79).
- 121 Η έλλειψη οιασδήποτε συλλογιστικής, τόσο στην απόφαση LS/PT/2017/66 της 11ης Αυγούστου 2017 όσο και στη δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση, που να εξηγεί για ποιον λόγο η άρνηση πλήρους προσβάσεως στα έγγραφα του διοικητή της Τράπεζας της Ισπανίας και στην πρόταση της εκτελεστικής επιτροπής, εφόσον τα έγγραφα αυτά περιέχουν τις σχετικές με το ανώτατο όριο της ΕΠΡ πληροφορίες, το όντως χορηγηθέν ποσό της ΕΠΡ και τις παρασχεθείσες εγγυήσεις, καλυπτόταν από την εξαίρεση περί της οποίας γίνεται λόγος στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη περίπτωση, της αποφάσεως 2004/258, εμπόδιζε την προσφεύγουσα να αντιληφθεί τους λόγους για την άρνηση προσβάσεως στις εν λόγω πληροφορίες και, όπως υποστηρίζει, να προβάλει κάποιον λόγο προκειμένου να αμφισβητήσει το βάσιμο της εφαρμογής του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη περίπτωση, της αποφάσεως 2004/258 στα εν λόγω έγγραφα.
- 122 Όπως εκτίθεται στη σκέψη 116 ανωτέρω, μόλις κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση η ΕΚΤ διευκρίνισε ότι, κατ' αυτήν, δεδομένου ότι τα έγγραφα του διοικητή της Τράπεζας της Ισπανίας και η πρόταση της εκτελεστικής επιτροπής αποτελούν αναγκαία στοιχεία για τις διασκέψεις του διοικητικού συμβουλίου, η άρνηση προσβάσεως σε ορισμένες πληροφορίες που περιλαμβάνονται στα ως άνω έγγραφα μπορούσε να αιτιολογηθεί με απλή επίκληση της επιταγής του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη περίπτωση, της αποφάσεως 2004/258, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου που εκτίθεται στις σκέψεις 103 έως 105 ανωτέρω.
- 123 Κατά πάγια νομολογία, όμως, η αιτιολογία πρέπει καταρχήν να ανακοινώνεται στον ενδιαφερόμενο ταυτοχρόνως με την απόφαση που τον βλάπτει. Πράγματι, η έλλειψη αιτιολογίας δεν μπορεί να θεραπευθεί από το γεγονός ότι ο ενδιαφερόμενος πληροφορείται τους λόγους στους οποίους στηρίζεται η απόφαση κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ενώπιον των δικαιοδοτικών οργάνων της Ένωσης (αποφάσεις της 29ης Σεπτεμβρίου 2011, Elf Aquitaine κατά Επιτροπής, C-521/09 P, EU:C:2011:620, σκέψη 149, της 19ης Ιουλίου 2012, Alliance One International και Standard Commercial Tobacco κατά Επιτροπής, C-628/10 P και C-14/11 P, EU:C:2012:479, σκέψη 74, και της 10ης Σεπτεμβρίου 2019, Trasys International και Axianseu – Digital Solutions κατά EASA, T-741/17, EU:T:2019:572, σκέψη 53).
- 124 Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτός ο λόγος ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται ανεπάρκεια της αιτιολογίας της δεύτερης προσβαλλόμενης αποφάσεως, στον βαθμό που αυτή αρνείται την πρόσβαση στις πληροφορίες σχετικά με το ανώτατο όριο της ΕΠΡ, το όντως χορηγηθέν ποσό της ΕΠΡ και τις παρασχεθείσες εγγυήσεις βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη περίπτωση, της αποφάσεως 2004/258, εφόσον οι εν λόγω πληροφορίες περιλαμβάνονται στο έγγραφο του διοικητή της Τράπεζας της Ισπανίας που απευθύνθηκε στις 5 Ιουνίου 2017 στον Πρόεδρο της ΕΚΤ, με τίτλο «Emergency liquidity assistance», στο συνακόλουθο έγγραφο του διοικητή της Τράπεζας της Ισπανίας που απευθύνθηκε στις 5 Ιουνίου 2017 στον Πρόεδρο της

ΕΚΤ, με τίτλο «Emergency liquidity assistance», και στην πρόταση της εκτελεστικής επιτροπής προς το διοικητικό συμβούλιο της ΕΚΤ, με τίτλο «Emergency liquidity assistance request from Banco de España», της 5ης Ιουνίου 2017.

- 125 Ωστόσο, πριν προσδιοριστούν οι συνέπειες της ως άνω ανεπαρκούς αιτιολογήσεως της δεύτερης προσβαλλομένης απόφασεως, πρέπει να εξεταστεί αν οι άλλες εξαιρέσεις που προέβαλε η ΕΚΤ, το βάσιμο των οποίων τίθεται υπό αμφισβήτηση από την προσφεύγουσα στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, μπορούν να δικαιολογήσουν την άρνηση προσβάσεως στις πληροφορίες σχετικά με το ανώτατο όριο της ΕΠΡ, το όντως χορηγηθέν ποσό της ΕΠΡ και τις παρασχεθείσες εγγυήσεις.

β) Επί της ελλείψεως αιτιολογίας όσον αφορά την άρνηση προσβάσεως στο αποτέλεσμα της ψηφοφορίας στο πλαίσιο του διοικητικού συμβουλίου

- 126 Από την ανάγνωση του εμπιστευτικού κειμένου των πρακτικών της 447ης συνεδριάσεως του διοικητικού συμβουλίου της ΕΚΤ που πραγματοποιήθηκε με τηλεδιάσκεψη στις 5 Ιουνίου 2017, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι η ΕΚΤ είχε αρνηθεί την πρόσβαση σε μία περιεχόμενη στο έγγραφο αυτό πληροφορία η οποία δεν περιλαμβανόταν σε μία από τις πέντε κατηγορίες πληροφοριών στις οποίες η δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση αρνείται ρητώς την πρόσβαση (βλ. σκέψη 82 ανωτέρω). Πρόκειται για το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας στο πλαίσιο του διοικητικού συμβουλίου. Η ως άνω πληροφορία δεν αφορά ούτε το ανώτατο όριο της ΕΠΡ, ούτε το όντως χορηγηθέν ποσό της ΕΠΡ, ούτε τις παρασχεθείσες εγγυήσεις, ούτε την κατάσταση ρευστότητας της Banco Popular, ούτε τους δείκτες κεφαλαίου της τελευταίας. Πράγματι, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η ψήφος σε μια ψηφοφορία συνιστά ειδική πληροφορία που πρέπει να διακρίνεται από τα στοιχεία που αφορούν το περιεχόμενο των διασκέψεων που προηγούνται της ψηφοφορίας αυτής.
- 127 Ερωτηθείσα, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, σχετικά με την παντελή έλλειψη μνείας περί του αποτελέσματος της ψηφοφορίας, η ΕΚΤ απάντησε, υποστηριζόμενη επ' αυτού από την Επιτροπή, ότι, παρά το γεγονός ότι ανέφερε ρητώς ότι αρνείτο επίσης την πρόσβαση στο εν λόγω είδος πληροφοριακών στοιχείων, θεωρούσε ότι είχε αιτιολογήσει επαρκώς κατά νόμον την άρνηση προσβάσεως στην ως άνω πληροφορία, δεδομένου ότι επικαλέστηκε την εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη περίπτωση, της αποφάσεως 2004/258 προκειμένου να αρνηθεί την πλήρη πρόσβαση στα πρακτικά της 447ης συνεδριάσεως του διοικητικού συμβουλίου.
- 128 Η προσέγγιση όμως που προτείνει η ΕΚΤ συνεπάγεται ευρεία ερμηνεία αυτού το οποίο συνιστά το «αποτέλεσμα των διασκέψεων» του διοικητικού συμβουλίου, καθόσον το αποτέλεσμα των διαβουλεύσεων του διοικητικού συμβουλίου περιλάμβανε αυτομάτως το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας του οργάνου αυτού. Μια τέτοια ευρεία ερμηνεία δικαιολογεί, κατά συνέπεια, τον περιορισμό της υποχρέωσης αιτιολογήσεως την οποία υπέχει η ΕΚΤ όταν αρνείται την πρόσβαση σε έγγραφο περιλαμβάνον το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας στο πλαίσιο του διοικητικού συμβουλίου, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου που μνημονεύεται στις σκέψεις 103 έως 105 ανωτέρω.
- 129 Εντούτοις, όπως ορθώς προέβαλε η προσφεύγουσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, μια τέτοια προσέγγιση αντιβαίνει προδήλως προς την αρχή κατά την οποία οι παρεκκλίσεις από το δικαίωμα προσβάσεως πρέπει να ερμηνεύονται στενά (βλ. σκέψεις 101 και 117 ανωτέρω).

- 130 Ως εκ τούτου, εναπέκειτο στην ΕΚΤ να αιτιολογήσει την εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη περίπτωση, της αποφάσεως 2004/258 στην άρνηση παροχής προσβάσεως στο αποτέλεσμα της ψηφοφορίας στο πλαίσιο του διοικητικού συμβουλίου, ώστε να μπορέσει η προσφεύγουσα να εκτιμήσει το βάσιμό της.
- 131 Παραλείποντας ακόμη και να μνημονεύσει την πληροφορία σχετικά με το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας στο πλαίσιο του διοικητικού συμβουλίου, η δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει συναφώς έλλειψη αιτιολογίας και πρέπει να ακυρωθεί ως προς το σημείο αυτό.

Δ. Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται παράβαση, όσον αφορά τη δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση, του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', δεύτερη και έβδομη περίπτωση, της αποφάσεως 2004/258

- 132 Προς στήριξη του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, στη δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση, η ΕΚΤ παρέβη το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', δεύτερη περίπτωση, της αποφάσεως 2004/258, σχετικά με την προστασία του δημοσίου συμφέροντος όσον αφορά τη δημοσιονομική, νομισματική ή οικονομική πολιτική της Ένωσης ή ενός κράτους μέλους, και το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', έβδομη περίπτωση, της ίδιας αποφάσεως, σχετικά με την προστασία του δημοσίου συμφέροντος όσον αφορά τη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος εντός της Ένωσης ή εντός κράτους μέλους, καθόσον σε αυτή διατείνεται εσφαλμένως ότι η δημοσιοποίηση της χρήσεως της ΕΠΡ από την Banco Popular τις ημέρες πριν από την εξυγίανσή της καθώς και πληροφορίες σχετικές με την κατάσταση ρευστότητας και τους δείκτες κεφαλαίου μπορούσε να υπονομεύσει την αποτελεσματικότητα της νομισματικής πολιτικής και να θέσει σε κίνδυνο τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα της Ένωσης ή ενός κράτους μέλους.
- 133 Μολονότι η προσφεύγουσα δέχεται ότι η ΕΚΤ διαθέτει ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως για να αποφασίζει αν προσβάλλεται το δημόσιο συμφέρον που αφορά τη δημοσιονομική, νομισματική ή οικονομική πολιτική της Ένωσης ή ενός κράτους μέλους, υποστηρίζει ότι η ΕΚΤ υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως εν προκειμένω, καθόσον τα ζητούμενα έγγραφα δεν αφορούσαν τη δημοσιονομική, νομισματική ή οικονομική πολιτική της Ένωσης ή ενός κράτους μέλους.
- 134 Συγκεκριμένα, πρώτον, η προσφεύγουσα δεν ζήτησε πληροφορίες σχετικά με μια γενική πολιτική, αλλά μόνον πληροφορίες όσον αφορά μια συγκεκριμένη υπόθεση, περιοριζόμενες σε ένα συγκεκριμένο πιστωτικό ίδρυμα, ήτοι την Banco Popular, και αφορώσες συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, ήτοι εκείνο της εξυγίανσης της τελευταίας αυτής τράπεζας από το ΕΣΕ. Δυνάμει της αρχής κατά την οποία οι εξαιρέσεις από το δικαίωμα προσβάσεως πρέπει να ερμηνεύονται στενά, θα έπρεπε να μην ερμηνευθεί υπερβολικά ευρέως η αίτηση προσβάσεως της προσφεύγουσας ως αίτηση προσβάσεως σε στοιχεία σχετικά με τη δημοσιονομική, νομισματική ή οικονομική πολιτική της Ένωσης ή ενός κράτους μέλους.
- 135 Δεύτερον, οι πληροφορίες που ζήτησε η προσφεύγουσα δεν αφορούσαν την Ένωση ή ένα κράτος μέλος, αλλά την κατάσταση ρευστότητας της Banco Popular.
- 136 Τρίτον, οι ζητούμενες πληροφορίες δεν ήταν γενικής φύσεως, αλλά ήταν, αντιθέτως, πολύ ειδικές. Αφορούσαν ένα πολύ συγκεκριμένο και περιορισμένο χρονικό διάστημα, δηλαδή τις προ της εξυγίανσης της Banco Popular ημέρες, και αφορούσαν την ειδική κατάσταση της Banco Popular. Οι αναλυόμενες στο πλαίσιο της δεύτερης προσβαλλομένης αποφάσεως πληροφορίες, ήτοι το ανώτατο όριο της ΕΠΡ, το όντως χορηγηθέν ποσό της ΕΠΡ, οι παρασχεθείσες εγγυήσεις, καθώς και η κατάσταση ρευστότητας και οι δείκτες ιδίων κεφαλαίων της Banco Popular, δεν

αποκάλυπταν μια γενική πολιτική της Ένωσης. Κατά συνέπεια, η δημοσιοποίηση των ως άνω πληροφοριών αυτών δύσκολα μπορούσε να θίξει την αποτελεσματικότητα της νομισματικής πολιτικής και της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας της Ένωσης.

- 137 Τέταρτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η αίτηση προσβάσεως είναι σύμφωνη προς την αρχή της αναλογικότητας, διότι αφορά αποκλειστικά τις πληροφορίες από τις οποίες μπορεί να αντιληφθεί τα προβαλλόμενα προβλήματα ρευστότητας της Banco Popular που οδήγησαν στην εξυγίανσή της.
- 138 Η ΕΚΤ αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

1. Επί του αλυσιτελούς χαρακτήρα του δευτέρου λόγου ακυρώσεως

- 139 Η ΕΚΤ υποστηρίζει ότι ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως είναι αλυσιτελής, καθόσον το δικόγραφο της προσφυγής αφορά τυπικά τις εξαιρέσεις του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', δεύτερη και έβδομη περίπτωση, της αποφάσεως 2004/258, τα προβαλλόμενα επιχειρήματα όμως αφορούν μόνον τη δεύτερη περίπτωση του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', της αποφάσεως 2004/258.
- 140 Συναφώς, επιβάλλεται προκαταρκτικώς η διαπίστωση ότι η διατύπωση του δευτέρου λόγου ακυρώσεως θα μπορούσε, ασφαλώς, να είναι σαφέστερη προς διευκόλυνση της κατανοήσεώς της. Ειδικότερα, στο σημείο 48 του δικογράφου της προσφυγής, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', δεύτερη και έβδομη περίπτωση, της αποφάσεως 2004/258 για να αρνηθεί την πρόσβαση, ιδίως, στις πληροφορίες που είναι «σχετικές με την κατάσταση ρευστότητας και τους δείκτες κεφαλαίου». Όπως όμως διαπιστώθηκε στη σκέψη 85 ανωτέρω, η πρόσβαση στις εν λόγω πληροφορίες εμποδίστηκε αποκλειστικά βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, της αποφάσεως 2004/258. Κατά συνέπεια, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως είναι αλυσιτελής, καθόσον αφορά την ως άνω κατηγορία πληροφοριών στις οποίες η δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση αρνείται την πρόσβαση.
- 141 Στη συνέχεια, όσον αφορά το αν ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως που προβάλλει η προσφεύγουσα αποσκοπεί στο να θέσει υπό αμφισβήτηση την εφαρμογή τόσο του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', δεύτερη περίπτωση, της αποφάσεως 2004/258 όσο και του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', έβδομη περίπτωση, της ίδιας αποφάσεως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι με την επιχειρηματολογία της, όπως αυτή εκτίθεται ιδίως στο σημείο 55 του δικογράφου της προσφυγής, η προσφεύγουσα βάζει σαφώς κατά του γεγονότος ότι η ΕΚΤ στηρίχθηκε σε δύο εξαιρέσεις που έχουν ευρύτατο πολιτικό και γεωγραφικό περιεχόμενο, ενώ οι ζητούμενες πληροφορίες αφορούσαν μια πολύ ειδική περίπτωση μίας μόνον τράπεζας. Επομένως, πρέπει να απορριφθεί το επιχειρήμα της ΕΚΤ κατά το οποίο ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως είναι αλυσιτελής συναφώς.
- 142 Τέλος, πρέπει να υπομνησθεί ότι διαπιστώθηκε στη σκέψη 124 ανωτέρω ότι, όσον αφορά τις πληροφορίες σχετικά με το ανώτατο όριο της ΕΠΡ, το όντως χορηγηθέν ποσό της ΕΠΡ και τις παρασχεθείσες εγγυήσεις, η δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση δεν είναι αιτιολογημένη επαρκώς κατά νόμον, εφόσον οι πληροφορίες αυτές περιλαμβάνονται στο έγγραφο του διοικητή της Τράπεζας της Ισπανίας που απευθύνθηκε στις 5 Ιουνίου 2017 στον Πρόεδρο της ΕΚΤ, με τίτλο «Emergency liquidity assistance», στο συνακόλουθο έγγραφο του διοικητή της Τράπεζας της Ισπανίας που απευθύνθηκε στις 5 Ιουνίου 2017 στον Πρόεδρο της ΕΚΤ, με τίτλο «Emergency liquidity assistance», και στην πρόταση της εκτελεστικής επιτροπής προς το διοικητικό

συμβούλιο της ΕΚΤ, με τίτλο «Emergency liquidity assistance request from Banco de España», της 5ης Ιουνίου 2017. Κατά συνέπεια, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως δεν είναι αλυσιτελής καθόσον αφορά τις εν λόγω πληροφορίες.

- 143 Αντιθέτως, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως είναι αλυσιτελής καθόσον αφορά την άρνηση προσβάσεως στην πληροφορία σχετικά με το ανώτατο όριο της ΕΠΡ που περιλαμβάνεται στα πρακτικά της 447ης συνεδριάσεως του διοικητικού συμβουλίου. Πράγματι, καθόσον, αφενός, διαπιστώθηκε στη σκέψη 114 ανωτέρω ότι η δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση είναι αιτιολογημένη επαρκώς κατά νόμον όσον αφορά την άρνηση προσβάσεως στην ως άνω πληροφορία στο μέτρο που αυτή περιλαμβάνεται στα πρακτικά της 447ης συνεδριάσεως του διοικητικού συμβουλίου και, αφετέρου, η προσφεύγουσα δεν προέβαλε κάποιον λόγο ακυρώσεως προκειμένου να αμφισβητήσει, επί της ουσίας, την εκ μέρους της ΕΚΤ εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη περίπτωση, της αποφάσεως 2004/258, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η άρνηση προσβάσεως στην πληροφορία σχετικά με το ανώτατο όριο της ΕΠΡ που περιλαμβάνεται στα πρακτικά της 447ης συνεδριάσεως του διοικητικού συμβουλίου δικαιολογείται βάσει της εν λόγω εξαιρέσεως. Κατόπιν τούτων, χάριν πληρότητας, το Γενικό Δικαστήριο θα εξετάσει το βάσιμο του δευτέρου λόγου ακυρώσεως και όσον αφορά την εν λόγω πληροφορία.

2. Επί του βασίμου του δευτέρου λόγου ακυρώσεως

- 144 Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως υποδιαιρείται, κατ' ουσίαν, σε δύο αιτιάσεις. Στο πλαίσιο της πρώτης αιτιάσεως, η προσφεύγουσα προσάπτει στην ΕΚΤ ότι θεώρησε ότι οι ζητούμενες πληροφορίες ενέπιπταν στο πεδίο εφαρμογής των εξαιρέσεων τις οποίες προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', δεύτερη και έβδομη περίπτωση, της αποφάσεως 2004/258. Με τη δεύτερη αιτίαση η προσφεύγουσα αμφισβητεί ότι η δημοσιοποίηση των ζητούμενων πληροφοριών, καθόσον αυτές αφορούν μόνον την ειδική κατάσταση της Banco Popular, θίγει την αποτελεσματικότητα της νομισματικής πολιτικής και τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα.

α) Επί της πρώτης αιτιάσεως, με την οποία προβάλλεται ότι οι ζητούμενες πληροφορίες δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', δεύτερη και έβδομη περίπτωση, της αποφάσεως 2004/258

- 145 Στο πλαίσιο της πρώτης αιτιάσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι εξαιρέσεις από το δικαίωμα προσβάσεως πρέπει να ερμηνεύονται και να εφαρμόζονται στενά, οπότε δεν πρέπει να θεωρηθεί ότι μια αίτηση προσβάσεως σε πληροφορίες σχετικές με την Banco Popular πρέπει να ερμηνεύεται ως αίτηση αφορώσα τη δημοσιονομική, νομισματική ή οικονομική πολιτική της Ένωσης ή ενός κράτους μέλους ή τη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος εντός της Ένωσης ή εντός κράτους μέλους. Ως εκ τούτου, οι εν λόγω πληροφορίες δεν αφορούν την Ένωση ή ένα κράτος μέλος, αλλά μόνον την κατάσταση ρευστότητας ενός συγκεκριμένου πιστωτικού ιδρύματος, ήτοι της Banco Popular. Επιπροσθέτως, αφορούν μόνον ένα πολύ συγκεκριμένο χρονικό διάστημα και αναφέρονται σε μια πολύ ειδική περίπτωση. Οι εν λόγω πληροφορίες δεν αφορούν, επομένως, μια γενική πολιτική της Ένωσης, αλλά μόνον την ειδική κατάσταση της Banco Popular.
- 146 Όπως ορθώς υποστηρίζει η προσφεύγουσα, γίνεται δεκτό ότι, καθόσον οι εξαιρέσεις από το δικαίωμα προσβάσεως περί των οποίων γίνεται λόγος στο άρθρο 4 της αποφάσεως 2004/258 συνιστούν παρέκκλιση από το δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα, πρέπει να ερμηνεύονται και να εφαρμόζονται στενά (αποφάσεις της 29ης Νοεμβρίου 2012, Thesing και Bloomberg Finance

κατά ΕΚΤ, T-590/10, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2012:635, σκέψη 41, της 27ης Σεπτεμβρίου 2018, Spiegel-Verlag Rudolf Augstein και Sauga κατά ΕΚΤ, T-116/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:614, σκέψη 22, και της 12ης Μαρτίου 2019, De Masi και Βαρουφάκης κατά ΕΚΤ, T-798/17, EU:T:2019:154, σκέψη 17).

- 147 Ωστόσο, καίτοι με την επιβεβαιωτική αίτηση δεν ζητείτο πρόσβαση σε πληροφορίες που αφορούν ρητώς τη νομισματική πολιτική ή τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα της Ένωσης ή ενός κράτους μέλους, εξ αυτού δεν μπορεί να συναχθεί ότι οι πληροφορίες τις οποίες η ΕΚΤ προσδιόρισε ως κρίσιμες υπό το πρίσμα της αιτήσεως αυτής εξακολουθούν να περιορίζονται στην ειδική κατάσταση της Banco Popular.
- 148 Πράγματι, τόσο από την απόφαση LS/PT/2017/66 της 11ης Αυγούστου 2017 όσο και από τη δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι οι πληροφορίες σχετικά με το ανώτατο όριο της ΕΠΡ, το όντως χορηγηθέν ποσό της ΕΠΡ και τις παρασχεθείσες εγγυήσεις εντάσσονται σε ένα πολύ συγκεκριμένο κανονιστικό πλαίσιο που στηρίζεται σε στοιχεία σχετικά με τη σταθερότητα των τιμών, με τη νομισματική πολιτική και με τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα της Ένωσης, οπότε οι πληροφορίες αυτές έχουν κατ' ανάγκην χαρακτήρα που βαίνει πέραν της ειδικής περιπτώσεως ενός μόνον πιστωτικού ιδρύματος.
- 149 Ως εκ τούτου, όσον αφορά, αφενός, τις πληροφορίες που αφορούν το ανώτατο όριο της ΕΠΡ και το όντως χορηγηθέν ποσό της ΕΠΡ, η απόφαση LS/PT/2017/66 της 11ης Αυγούστου 2017 εκθέτει καταρχάς αρκετά λεπτομερώς το κανονιστικό πλαίσιο που ισχύει για τη χορήγησή της, διακρίνοντας τη φύση μιας τέτοιας πιστώσεως από τις συνήθεις νομισματικές πράξεις. Η ΕΚΤ εξηγεί, ιδίως, ότι καταρχήν οι εθνικές κεντρικές τράπεζες είναι οι μόνες υπεύθυνες, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, για τη χορήγηση μιας ΕΠΡ. Αναφέρει, στη συνέχεια, ότι η ΕΚΤ δεν εγκρίνει και δεν λαμβάνει αποφάσεις όσον αφορά τη χορήγηση μιας ΕΠΡ, αλλά ότι, δυνάμει του άρθρου 14.4 του πρωτοκόλλου περί του ΕΣΚΤ και της ΕΚΤ, η εξουσία της περιορίζεται στην εκτίμηση του αν η χορήγηση μιας ΕΠΡ μπορεί να έχει κάποια αλληλεπίδραση, σε μια ειδική περίπτωση, με τους σκοπούς και τα καθήκοντα του ευρωσυστήματος. Συναφώς, αναφέρεται ότι, για τους σκοπούς ασκήσεως της εξουσίας αυτής, το ευρωσύστημα διαθέτει ένα καθεστώς ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των εθνικών κεντρικών τραπεζών και της ΕΚΤ. Η ΕΚΤ αναφέρει, τέλος, ότι η δημοσίευση *ex post* του ανωτάτου ορίου της ΕΠΡ και του ποσού της ΕΠΡ που όντως χορηγήθηκε υπάρχει κίνδυνος να περιορίσει την ευελιξία με την οποία οι εθνικές κεντρικές τράπεζες μπορούν να προσαρμόζουν μια πράξη ΕΠΡ στις ειδικές περιστάσεις σε μελλοντικές περιπτώσεις. Συγκεκριμένα, μια τέτοια δημοσίευση δημιουργεί την προσδοκία ότι η ΕΚΤ θα ενεργήσει με τον ίδιο τρόπο στο πλαίσιο μελλοντικών παρεμβάσεων, ακόμη και αν τούτο δεν δικαιολογείται. Τούτο θα μπορούσε να οδηγήσει σε αβάσιμες κερδοσκοπικές ενέργειες στην αγορά, πράγμα το οποίο θα περιόριζε την εξουσία του διοικητικού συμβουλίου να εκτιμήσει αν μια σκοπούμενη πράξη ΕΠΡ επηρεάζει τους σκοπούς και την αποστολή του ευρωσυστήματος, καθόσον θα έπρεπε να λαμβάνει υπόψη τα αποτελέσματα που θα είχε μια σχετική δημοσιοποίηση για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα και, *in fine*, για τη νομισματική πολιτική.
- 150 Η δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση ρητώς αναφέρεται σε μια λεπτομερή περιγραφή του κανονιστικού πλαισίου που ισχύει για τη χορήγηση μιας ΕΠΡ, όπως εκτίθεται στη σκέψη 149 ανωτέρω. Η ΕΚΤ εξηγεί στη συνέχεια ότι η ικανότητα των εθνικών κεντρικών τραπεζών να αντιμετωπίζουν προσωρινά προβλήματα ρευστότητας των πιστωτικών ιδρυμάτων συνιστά ουσιώδη παράγοντα για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα και θεμελιώδη προϋπόθεση για την αποτελεσματικότητα της νομισματικής πολιτικής. Συναφώς, αναφέρεται στα συστημικά αποτελέσματα που επήλθαν μετά την εξυγίανση της Banco Popular και που κλόνησαν την ισπανική χρηματοπιστωτική αγορά και εξηγεί ότι η δημοσιοποίηση των ζητούμενων

πληροφοριών θα μπορούσε να αναζωπυρώσει τις εντάσεις σε βάρος των χρηματοπιστωτικών οργάνων ή να δώσει λαβή για αδικαιολόγητες κερδοσκοπικές ενέργειες έναντι της Banco Santander. Λόγω του εξαιρετικά υψηλού βαθμού διασυνδέσεως των αγορών, τα ως άνω αρνητικά αποτελέσματα στην Ισπανία θα μπορούσαν επιπροσθέτως να έχουν επιζήμια αποτελέσματα σε άλλα κράτη μέλη και, τέλος, να θέσουν σε κίνδυνο τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα ολόκληρης της Ένωσης. Η δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση αναφέρεται περαιτέρω στο άρθρο 127, παράγραφος 5, ΣΛΕΕ, που προβλέπει ότι το ευρωσύστημα πρέπει να συμβάλλει στη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος. Τέλος, επαναλαμβάνει τις παρατηρήσεις που περιλαμβάνονται στην απόφαση LS/PT/2017/66 της 11ης Αυγούστου 2017, όσον αφορά τη δημοσιοποίηση ex post πληροφοριών σχετικών με το ανώτατο όριο της ΕΠΡ και το όντως χορηγηθέν ποσό της ΕΠΡ και το αποτέλεσμα μιας τέτοιας δημοσιοποίησης για την ευελιξία την οποία πρέπει να διαθέτουν οι εθνικές κεντρικές τράπεζες και η ΕΚΤ κατά τη διαχείριση πράξεων ΕΠΡ.

- 151 Όσον αφορά, αφετέρου, τις παρασχεθείσες εγγυήσεις, τόσο η απόφαση LS/PT/2017/66 της 11ης Αυγούστου 2017 όσο και η δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση αναφέρουν ότι η δημοσιοποίηση των πληροφοριών αυτών μπορούσε να περιορίσει την πρακτική αποτελεσματικότητα των πράξεων ΕΠΡ ως μέσου διατήρησης της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας. Κατά την ΕΚΤ, μια τέτοια δημοσιοποίηση μπορούσε να έχει ως αποτέλεσμα την αποθάρρυνση των πιστωτικών ιδρυμάτων από το να μετέχουν σε συνήθεις πράξεις νομισματικής πολιτικής, πράγμα το οποίο θα μπορούσε να υπονομεύσει τον μηχανισμό που εφαρμόζει στην πράξη τη νομισματική πολιτική της ΕΚΤ. Η δημοσιοποίηση των πληροφοριών σχετικά με τις παρασχεθείσες εγγυήσεις μπορούσε ακόμη να περιορίσει την ευελιξία την οποία πρέπει να διαθέτουν οι εθνικές κεντρικές τράπεζες για να αντιδρούν αποτελεσματικά σε κρίσεις ρευστότητας, καθόσον μια τέτοια δημοσιοποίηση θα δημιουργούσε προσδοκίες περί του είδους των εγγυήσεων που θα γίνονται αποδεκτές στο μέλλον. Είναι όμως ουσιώδες το να διατηρούν οι εθνικές κεντρικές τράπεζες ευελιξία για να λαμβάνουν υπόψη μια ευρεία σειρά ενδεχόμενων εγγυήσεων.
- 152 Λαμβανομένου υπόψη του περιεχομένου της αποφάσεως LS/PT/2017/66, της 11ης Αυγούστου 2017, και της δεύτερης προσβαλλομένης αποφάσεως, η ΕΚΤ, αφού επέστησε την προσοχή της προσφεύγουσας στο καθεστώς που ισχύει για τη χορήγηση μιας ΕΠΡ και αφού εξήγησε τον ρόλο της ΕΚΤ συναφώς, παρέσχε επαρκή στοιχεία από τα οποία μπορούσε να γίνει αντιληπτό ότι οι πληροφορίες σχετικά με το ανώτατο όριο της ΕΠΡ, το όντως χορηγηθέν ποσό της ΕΠΡ και τις παρασχεθείσες εγγυήσεις προέκυψαν σε ένα πλαίσιο στο οποίο ιδιαίτερη σημασία είχαν σκέψεις που δεν περιορίζονταν στην ειδική κατάσταση της Banco Popular, αλλά συνδέονταν κατ' ουσίαν με τη νομισματική πολιτική και τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα της Ένωσης και της Ισπανίας.
- 153 Πράγματι, ακριβώς για τους σκοπούς εκτιμήσεως, από το διοικητικό συμβούλιο της ΕΚΤ, της αλληλεπιδράσεως μεταξύ σκοπούμενης από την Τράπεζα της Ισπανίας πράξεως ΕΠΡ με τους σκοπούς του ευρωπαϊκού συστήματος κεντρικών τραπεζών (ΕΣΚΤ), μέρος του οποίου αποτελούν η νομισματική πολιτική και η χρηματοπιστωτική σταθερότητα, σύμφωνα με το άρθρο 127, παράγραφοι 1, 2 και 5, ΣΛΕΕ και τα άρθρα 2 και 3 του πρωτοκόλλου περί του ΕΣΚΤ και της ΕΚΤ, περιλαμβάνονται στα τέσσερα σχετικά έγγραφα οι πληροφορίες σχετικά με το ανώτατο όριο της ΕΠΡ, το όντως χορηγηθέν ποσό της ΕΠΡ και τις παρασχεθείσες εγγυήσεις. Με άλλα λόγια, ο λόγος υπάρξεως των εγγράφων αυτών έγκειται ακριβώς στο γεγονός ότι οι εν λόγω πληροφορίες αφορούν παρατηρήσεις που υπερβαίνουν τα όρια της ειδικής καταστάσεως της Banco Popular. Όπως ορθώς σημειώνει η ΕΚΤ, οι πληροφορίες σχετικά με το ανώτατο όριο της

ΕΠΡ και το όντως χορηγηθέν ποσό της ΕΠΡ αποκαλύπτουν τη θέση της ΕΚΤ όσον αφορά το περιθωριακό ποσό της ΕΠΡ που μπορεί να παρασχεθεί χωρίς να δημιουργείται κίνδυνος παρεμβολής προσκομμάτων στους σκοπούς της νομισματικής πολιτικής της Ένωσης.

- 154 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, συνάγεται το συμπέρασμα ότι η ΕΚΤ δεν προσέβαλε την αρχή της στενής ερμηνείας των εξαιρέσεων από το δικαίωμα προσβάσεως που προβλέπονται στην απόφαση 2004/258 εκτιμώντας ότι οι πληροφορίες σχετικά με το ανώτατο όριο της ΕΠΡ, το όντως χορηγηθέν ποσό της ΕΠΡ και τις παρασχεθείσες εγγυήσεις ενέπιπταν στο πεδίο εφαρμογής των εξαιρέσεων που προβλέπονται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', δεύτερη και έβδομη περίπτωση, της αποφάσεως 2004/258.
- 155 Επομένως, η πρώτη αιτίαση του δευτέρου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

β) Επί της δεύτερης αιτιάσεως, με την οποία προβάλλεται ότι η άρνηση προσβάσεως δεν αποσκοπεί πραγματικά και συγκεκριμένα να προστατεύσει τα εμπλεκόμενα δημόσια συμφέροντα

- 156 Με τη δεύτερη αιτιάσή της, η προσφεύγουσα προσάπτει στην ΕΚΤ ότι υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως όσον αφορά το αν η δημοσιοποίηση των ζητούμενων πληροφοριών θα μπορούσε συγκεκριμένα και πραγματικά να βλάψει την αποτελεσματικότητα της νομισματικής πολιτικής και τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα της Ένωσης ή ενός κράτους μέλους.
- 157 Όπως ορθώς σημειώνει η προσφεύγουσα, έχει κριθεί ότι πρέπει να αναγνωριστεί στην ΕΚΤ ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως προκειμένου περί του προσδιορισμού του αν η δημοσιοποίηση εγγράφων σχετικών με τομείς που εμπίπτουν σε ορισμένες εξαιρέσεις προβλεπόμενες από την απόφαση 2004/258 είναι ικανή να θίξει το δημόσιο συμφέρον.
- 158 Πράγματι, όσον αφορά το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', δεύτερη και έβδομη περίπτωση, της αποφάσεως 2004/258, η ύπαρξη ενός τέτοιου περιθωρίου έχει ρητώς αναγνωριστεί σε πολλές αποφάσεις, ιδίως στις αποφάσεις της 29ης Νοεμβρίου 2012, Thesing και Bloomberg Finance κατά ΕΚΤ (T-590/10, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2012:635, σκέψεις 43 και 44), της 4ης Ιουνίου 2015, Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein κατά ΕΚΤ (T-376/13, EU:T:2015:361, σκέψη 53), και της 27ης Σεπτεμβρίου 2018, Spiegel-Verlag Rudolf Augstein και Sauga κατά ΕΚΤ (T-116/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:614, σκέψη 42).
- 159 Αφενός, το εν λόγω περιθώριο εκτιμήσεως βασίστηκε, κατ' αναλογία προς τη νομολογία σχετικά με το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43), στη σκέψη ότι, λόγω του ιδιαίτερου ευαίσθητου και ουσιώδους χαρακτήρα των συμφερόντων που προστατεύει το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', της αποφάσεως 2004/258, σε συνδυασμό με την υποχρέωση που το θεσμικό όργανο υπέχει από την εν λόγω διάταξη να αρνείται την πρόσβαση όταν η γνωστοποίηση ενός εγγράφου στο κοινό μπορεί να θίξει τα συμφέροντα αυτά, η απόφαση που πρέπει να λάβει το θεσμικό όργανο είναι περίπλοκη και απαιτεί λεπτούς χειρισμούς και όλως ιδιαίτερη προσοχή (απόφαση της 29ης Νοεμβρίου 2012, Thesing και Bloomberg Finance κατά ΕΚΤ, T-590/10, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2012:635, σκέψη 44· βλ. επίσης, κατ' αναλογία, αποφάσεις της 1ης Φεβρουαρίου 2007, Sison κατά Συμβουλίου, C-266/05 P, EU:C:2007:75, σκέψη 35, της 27ης Νοεμβρίου 2019, Izuzquiza και Semsrott κατά Frontex, T-31/18, EU:T:2019:815, σκέψη 64, και της 25ης Νοεμβρίου 2020, Bronckers κατά Επιτροπής, T-166/19, EU:T:2020:557, σκέψη 34).

- 160 Αφετέρου, η αναγνώριση της υπάρξεως ευρέος περιθωρίου εκτιμήσεως της ΕΚΤ έχει επίσης αιτιολογηθεί με το γεγονός ότι τα κριτήρια του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', της αποφάσεως 2004/258 είναι πολύ γενικά (απόφαση της 29ης Νοεμβρίου 2012, Thesing και Bloomberg Finance κατά ΕΚΤ, Τ-590/10, μη δημοσιευθείσα, ΕΥ:Τ:2012:635, σκέψη 43· βλ. επίσης, κατ' αναλογία, απόφαση της 1ης Φεβρουαρίου 2007, Sison κατά Συμβουλίου, C-266/05 P, ΕΥ:C:2007:75, σκέψη 36).
- 161 Κατά τη νομολογία, η αναγνώριση ενός τέτοιου περιθωρίου εκτιμήσεως της ΕΚΤ έχει ως συνέπεια ότι ο έλεγχος της νομιμότητας που ασκεί ο δικαστής της Ένωσης συναφώς περιορίζεται στην εξακρίβωση της τηρήσεως των διαδικαστικών κανόνων και των κανόνων περί αιτιολογήσεως της ακρίβειας των πραγματικών περιστατικών καθώς και της ελλείψεως πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως και καταχρήσεως εξουσίας (βλ. απόφαση της 4ης Ιουνίου 2015, Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein κατά ΕΚΤ, Τ-376/13, ΕΥ:Τ:2015:361, σκέψη 53 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία· απόφαση της 12ης Μαρτίου 2019, De Masi και Βαρουφάκης κατά ΕΚΤ, Τ-798/17, ΕΥ:Τ:2019:154, σκέψη 54).
- 162 Επιπλέον, λόγω του περιορισμένου ελέγχου του δικαστή της Ένωσης, η τήρηση της υποχρεώσεως που υπέχει η ΕΚΤ να αιτιολογεί επαρκώς τις αποφάσεις της έχει ακόμη πιο θεμελιώδη σημασία. Πράγματι, μόνο με αυτόν τον τρόπο μπορεί ο δικαστής της Ένωσης να είναι σε θέση να ελέγξει αν συντρέχουν τα πραγματικά και τα νομικά στοιχεία από τα οποία εξαρτάται η άσκηση της εξουσίας εκτιμήσεως (βλ. απόφαση της 4ης Ιουνίου 2015, Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein κατά ΕΚΤ, Τ-376/13, ΕΥ:Τ:2015:361, σκέψη 54 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία· απόφαση της 12ης Μαρτίου 2019, De Masi και Βαρουφάκης κατά ΕΚΤ, Τ-798/17, ΕΥ:Τ:2019:154, σκέψη 54).
- 163 Εν προκειμένω, δεν μπορεί να προσαφθεί στην ΕΚΤ ότι υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμώντας ότι η δημοσιοποίηση του ανωτάτου ορίου της ΕΠΡ, του όντως χορηγηθέντος ποσού της ΕΠΡ και των παρασχεθεισών εγγυήσεων μπορούσε πραγματικά και συγκεκριμένα να θίξει τη νομισματική πολιτική και τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα της Ένωσης ή ενός κράτους μέλους.
- 164 Πράγματι, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, τόσο με την απόφαση της LS/PT/2017/66, της 11ης Αυγούστου 2017, όσο και με τη δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση, η ΕΚΤ απέδειξε την ύπαρξη συγκεκριμένης αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της ενδεχόμενης δημοσιοποίησης των εν λόγω πληροφοριών και της συγκεκριμένης προσβολής των προστατευόμενων δημόσιων συμφερόντων.
- 165 Ως εκ τούτου, όσον αφορά το ανώτατο όριο της ΕΠΡ και το όντως χορηγηθέν ποσό της ΕΠΡ, η ΕΚΤ εξήγησε ότι η δημοσιοποίηση των πληροφοριών αυτών μπορούσε να θίξει τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα και τη νομισματική πολιτική της Ένωσης καθόσον, δεδομένου ότι η ισπανική αγορά είχε αποσταθεροποιηθεί μετά την εξυγίανση της Banco Popular, μια τέτοια δημοσιοποίηση μπορούσε να αναζωπυρώσει τις εντάσεις σε βάρος των χρηματοπιστωτικών οργάνων και να δώσει λαβή για αδικαιολόγητες κερδοσκοπικές ενέργειες σε σχέση με την κατάσταση της Banco Santander. Οι εν λόγω αρνητικές για την ισπανική αγορά συνέπειες θα μπορούσαν στη συνέχεια να έχουν αλυσιδωτές επιπτώσεις στις αγορές άλλων κρατών μελών, πράγμα το οποίο θα μπορούσε να έχει δυσμενή αντίκτυπο στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα της Ένωσης. Επιπλέον, η ex post δημοσιοποίηση των σχετικών πληροφοριών θα είχε ως συνέπεια να περιορίσει σημαντικά τη δυνατότητα των εθνικών κεντρικών τραπεζών καθώς και της ΕΚΤ να διαχειρίζονται με ευελιξία πράξεις ΕΠΡ στο μέλλον. Συγκεκριμένα, η γνώση των ως άνω συγκεκριμένων στοιχείων από τους παράγοντες της αγοράς θα δημιουργούσε την προσδοκία ότι θα ακολουθείται η ίδια προσέγγιση σε περιπτώσεις όπου τούτο δεν δικαιολογείται. Οι προσδοκίες

αυτές θα μπορούσαν επίσης να οδηγήσουν τους παράγοντες της αγοράς σε αδικαιολόγητες εικασίες, πράγμα το οποίο θα μπορούσε να παρεμβάλει προσκόμματα στην εξουσία του διοικητικού συμβουλίου της ΕΚΤ να εκτιμήσει αν μια σκοπούμενη πράξη ΕΠΡ αλληλεπιδρά με τους σκοπούς και τις αποστολές του ευρωσυστήματος, καθόσον θα έπρεπε επίσης να λάβει υπόψη τα ενδεχόμενα αποτελέσματα μιας δημοσιοποίησης των παραμέτρων της οικείας πράξεως για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα και τη νομισματική πολιτική σε μελλοντικές περιπτώσεις.

- 166 Όσον αφορά, εξάλλου, τις παρασχεθείσες εγγυήσεις, η ΕΚΤ εξήγησε ότι η εν λόγω πληροφορία συνιστά ένδειξη για την πίεση που υφίσταται ένα πιστωτικό ίδρυμα, καθόσον τέτοιες εγγυήσεις ενδεχομένως δεν θεωρούνται επιλέξιμες στο πλαίσιο συμβατικών πράξεων της νομισματικής πολιτικής. Μια ενδεχόμενη δημοσιοποίηση των εν λόγω στοιχείων θα μπορούσε να αποθαρρύνει τα πιστωτικά ιδρύματα από το να προσφεύγουν σε ΕΠΡ ή να τη ζητούν εγκαίρως, λόγω του φόβου να εκτεθούν στην αγορά. Οι παράγοντες της αγοράς θα μπορούσαν επιπροσθέτως να βρεθούν στον πειρασμό να ζητήσουν περισσότερες ή άλλες εγγυήσεις ως αντάλλαγμα για τις πράξεις τους με την εμπλεκόμενη οντότητα ή θα μπορούσαν να παύσουν να της δανείζουν χρήματα, πράγμα το οποίο θα συνιστά υπαρκτή απειλή για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα εντός του οικείου κράτους μέλους. Η δημοσιοποίηση της ως άνω πληροφορίας, ακόμη και *ex post*, θα μπορούσε επιπλέον να έχει ως αποτέλεσμα να περιορίσει τη δυνατότητα των εθνικών κεντρικών τραπεζών να λαμβάνουν υπόψη με ευελιξία μια μεγάλη ποικιλία ενδεχόμενων εγγυήσεων, διότι η γνώση του τρόπου προσεγγίσεως που πρότειναν στο παρελθόν θα δημιουργούσε προσδοκίες σε σχέση με το είδος εγγυήσεων που ενδέχεται να γίνει δεκτό στο μέλλον. Τούτο θα περιόριζε τη δυνατότητα αποτελεσματικής αντιδράσεως σε μελλοντικά προβλήματα ρευστότητας και θα παρεμπόδιζε την αποτελεσματικότητα της ΕΠΡ ως μέσου διατήρησης της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας.
- 167 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν προβάλλει συγκεκριμένα επιχειρήματα, αλλά ούτε και προσκομίζει αποδεικτικά στοιχεία ικανά να κλονίσουν το βάσιμο της συλλογιστικής της ΕΚΤ που εκτίθεται στις σκέψεις 165 και 166 ανωτέρω. Περιοριζόμενη στο να προβάλλει ότι οι ζητούμενες πληροφορίες συνδέονται αποκλειστικά με την κατάσταση της Banco Popular και αφορούν μόνο μια σύντομη και συγκεκριμένη περίοδο, δεν θέτει υπό αμφισβήτηση τη συλλογιστική της ΕΚΤ κατά την οποία η δημοσιοποίηση των σχετικών πληροφοριών θα μπορούσε να έχει επιζήμιες συνέπειες για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα και τη νομισματική πολιτική της Ένωσης στο μέλλον.
- 168 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω σκέψεων, διαπιστώνεται ότι η ΕΚΤ δεν υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως θεωρώντας ότι η δημοσιοποίηση των πληροφοριών σχετικά με το ανώτατο όριο της ΕΠΡ, το όντως χορηγηθέν ποσό της ΕΠΡ και τις παρασχεθείσες εγγυήσεις θα έθιγε συγκεκριμένα και πραγματικά το δημόσιο συμφέρον όσον αφορά τη νομισματική πολιτική και τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα της Ένωσης ή της Ισπανίας.
- 169 Επομένως, η δεύτερη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί και, κατά συνέπεια, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως στο σύνολό του.
- 170 Δεδομένου ότι η άρνηση προσβάσεως στις πληροφορίες σχετικά με το ανώτατο όριο της ΕΠΡ, το όντως χορηγηθέν ποσό της ΕΠΡ και τις παρασχεθείσες εγγυήσεις νομίμως στηρίζεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', δεύτερη και έβδομη περίπτωση, της αποφάσεως 2004/258, η διαπίστωση που περιλαμβάνεται στη σκέψη 124 ανωτέρω, κατά την οποία η δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση δεν είναι αιτιολογημένη επαρκώς κατά νόμον, καθόσον με αυτήν η ΕΚΤ αρνείται την πρόσβαση στις ως άνω πληροφορίες βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 1,

στοιχείο α', πρώτη περίπτωση, της αποφάσεως 2004/258, υπό την προϋπόθεση ωστόσο ότι οι εν λόγω πληροφορίες περιλαμβάνονται στο έγγραφο του διοικητή της Τράπεζας της Ισπανίας που απευθύνθηκε στις 5 Ιουνίου 2017 στον Πρόεδρο της ΕΚΤ, με τίτλο «Emergency liquidity assistance», στο συνακόλουθο έγγραφο του διοικητή της Τράπεζας της Ισπανίας που απευθύνθηκε στις 5 Ιουνίου 2017 στον Πρόεδρο της ΕΚΤ, με τίτλο «Emergency liquidity assistance», και στην πρόταση της εκτελεστικής επιτροπής προς το διοικητικό συμβούλιο της ΕΚΤ, με τίτλο «Emergency liquidity assistance request from Banco de España», της 5ης Ιουνίου 2017, δεν δικαιολογεί την ακύρωση της δεύτερης προσβαλλομένης αποφάσεως επί του σημείου αυτού.

Ε. Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2004/258 με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις

- 171 Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως υποδιαιρείται σε τρεις αιτιάσεις, με τις οποίες προβάλλεται, πρώτον, ότι η ΕΚΤ εσφαλμένως εφάρμοσε ένα γενικό τεκμήριο εμπιστευτικότητας βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2004/258, δεύτερον, ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις που καθορίζονται στην απόφαση της 19ης Ιουνίου 2018, Baumeister (C-15/16, στο εξής: απόφαση Baumeister, EU:C:2018:464), και, τρίτον, ότι έχουν εφαρμογή οι παρεκκλίσεις από την αρχή της εμπιστευτικότητας που προβλέπονται από το άρθρο 53, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, της οδηγίας 2013/36 και από το άρθρο 84, παράγραφος 6, της οδηγίας 2014/59.
- 172 Πριν εξεταστούν τα επιχειρήματα που προβάλλονται στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, πρέπει να υπομνησθεί καταρχάς ότι η ΕΚΤ επικαλέστηκε το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2004/258 στις τρεις προσβαλλόμενες αποφάσεις. Στην πρώτη προσβαλλόμενη απόφαση, η ΕΚΤ επικαλέστηκε την ως άνω διάταξη για να αρνηθεί την πρόσβαση στο έγγραφο που περιέχει μνεία του καθημερινού υπολοίπου (θετικού ή αρνητικού) των καταθέσεων, δηλαδή τόσο τις αναλήψεις όσο και τις καταθέσεις, και πληροφορίες σχετικές με τη δυνατότητα καλύψεως της ρευστότητας της Banco Popular από τις 3 Απριλίου 2017. Στη δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση, η ΕΚΤ απέκρυψε τις πληροφορίες για την κατάσταση ρευστότητας της Banco Popular και για τους δείκτες κεφαλαίου της στα έγγραφα του διοικητή της Τράπεζας της Ισπανίας και στην πρόταση της εκτελεστικής επιτροπής, ιδίως, βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2004/258. Με την τρίτη προσβαλλόμενη απόφαση η ΕΚΤ προβάλλει την εφαρμογή, ιδίως, της εν λόγω διατάξεως για να αρνηθεί την πρόσβαση στην εκτίμηση FOLTF και στα έγγραφα τα οποία η Banco Popular διαβίβασε στην ΕΚΤ και στην Τράπεζα της Ισπανίας στο πλαίσιο του ΕΕΜ μεταξύ 1ης και 6ης Ιουνίου 2017.
- 173 Πρέπει να διευκρινιστεί ότι η δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση περιλαμβάνει, ακόμη, άρνηση προσβάσεως σε άλλες πληροφορίες, ήτοι στο ανώτατο όριο της ΕΠΡ, στο ποσό της χορηγηθείσας ΕΠΡ και στις παρασχεθείσες εγγυήσεις, που δεν στηρίχθηκε στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2004/258. Όπως διαπιστώθηκε στο πλαίσιο της εξετάσεως του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, η άρνηση προσβάσεως στις εν λόγω πληροφορίες νομίμως στηρίχθηκε στις διατάξεις του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', δεύτερη και έβδομη περίπτωση, της αποφάσεως 2004/258.

1. Επί της πρώτης αιτιάσεως, με την οποία προβάλλεται ότι η ΕΚΤ εφάρμοσε εσφαλμένως ένα γενικό τεκμήριο εμπιστευτικότητας βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2004/258

- 174 Στο πλαίσιο της πρώτης αιτιάσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, στις τρεις προσβαλλόμενες αποφάσεις, η ΕΚΤ εσφαλμένως στηρίχθηκε στην εφαρμογή ενός γενικού τεκμηρίου εμπιστευτικότητας για να αρνηθεί την πρόσβαση στα ζητούμενα έγγραφα. Κατ' αυτήν, δεν υφίσταται εν προκειμένω ένα τέτοιο τεκμήριο, στηριζόμενο στο γεγονός ότι τα ζητούμενα έγγραφα προστατεύονται με μια υποχρέωση τηρήσεως επαγγελματικού απορρήτου την οποία υπέχουν τα όργανα της Ένωσης.
- 175 Μολονότι η προσφεύγουσα αναγνωρίζει ότι η νομολογία δέχθηκε την εφαρμογή γενικών τεκμηρίων εμπιστευτικότητας σε ορισμένες συγκεκριμένες περιπτώσεις, υποστηρίζει ότι η νομολογία αυτή δεν μπορεί να μεταφερθεί στην υπό κρίση υπόθεση, διότι το καθήκον τηρήσεως του επαγγελματικού απορρήτου έχει εφαρμογή όσον αφορά όλα τα όργανα δυνάμει του άρθρου 339 ΣΛΕΕ, οπότε, αν ακολουθηθεί η λογική της ΕΚΤ, κάθε έγγραφο θεσμικού οργάνου της Ένωσης θα καλύπτεται πάντοτε από ένα γενικό τεκμήριο στηριζόμενο ακριβώς στο καθήκον αυτό. Τούτο θα κατέληγε στο να καταστήσει άνευ περιεχομένου την αρχή της διαφάνειας και το δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα όπως προβλέπεται στο άρθρο 41 του Χάρτη.
- 176 Η ΕΚΤ αντιτείνει ότι εν προκειμένω έχει εφαρμογή ένα γενικό τεκμήριο εμπιστευτικότητας. Αναφέρεται, συναφώς, στη νομολογία του Δικαστηρίου και του Γενικού Δικαστηρίου που έχει ήδη αναγνωρίσει την ύπαρξη τέτοιων τεκμηρίων στους τομείς των κρατικών ενισχύσεων, των συγκεντρώσεων και των συμπράξεων. Κατά την ΕΚΤ, η λογική στην οποία στηρίζεται η νομολογία αυτή, ήτοι η ανάγκη διασφάλισης της ομαλής διεξαγωγής των διαδικασιών στους τομείς αυτούς και εξασφάλισης του ότι οι σκοποί τους δεν θα διακυβεύονται, με αποφυγή του ενδεχομένου να χρησιμοποιείται το δικαίωμα προσβάσεως με σκοπό την καταστρατήγηση των ειδικών κανόνων που προβλέπουν περιορισμένη πρόσβαση στον φάκελο, έχει επίσης εφαρμογή στον τομέα της προληπτικής εποπτείας.
- 177 Η ΕΚΤ υποστηρίζει ότι, σε αντίθεση με τις διαδικασίες στον τομέα του δικαίου του ανταγωνισμού, που αρχίζουν και τελειώνουν με απόφαση, η προληπτική τραπεζική εποπτεία την οποία ασκεί η ίδια είναι συνεχής. Ειδικότερα, οι διάφοροι κίνδυνοι που υφίστανται όσον αφορά τα πιστωτικά ιδρύματα τα οποία υπόκεινται στην προληπτική εποπτεία εκτιμώνται διαρκώς, βάσει των πληροφοριών που αυτά παρέχουν τακτικά. Περαιτέρω, ενώ τα γενικά τεκμήρια εμπιστευτικότητας που γίνονται δεκτά σε άλλους τομείς προστατεύουν κυρίως την ακεραιότητα των ειδικών διοικητικών διαδικασιών, οι υποχρεώσεις εμπιστευτικότητας που υπέχει η ΕΚΤ αποσκοπούν επιπλέον στην προστασία της λειτουργίας του μηχανισμού προληπτικής τραπεζικής εποπτείας στο σύνολό της και, επομένως, στη σταθερότητα των χρηματοπιστωτικών αγορών.
- 178 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω παρατηρήσεων, η ΕΚΤ φρονεί ότι το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2004/258 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η διάταξη αυτή προβλέπει μια προστασία των φακέλων προληπτικής εποπτείας τουλάχιστον ισοδύναμη με εκείνη την οποία αναγνώρισε το Δικαστήριο στον τομέα του ελέγχου των συγκεντρώσεων.
- 179 Στο πλαίσιο αυτό, η ΕΚΤ αμφισβητεί το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι κάθε έγγραφο θεσμικού οργάνου της Ένωσης καλύπτεται πάντοτε από την υποχρέωση τηρήσεως του επαγγελματικού απορρήτου λόγω του ότι το άρθρο 339 ΣΛΕΕ έχει εφαρμογή σε όλα τα όργανα της Ένωσης. Κατ' αυτήν, το καθήκον τηρήσεως του επαγγελματικού απορρήτου που η ίδια

υπέχει κατά την άσκηση των καθηκόντων προληπτικής εποπτείας απηχεί την ειδική φύση των δραστηριοτήτων εποπτείας. Επιπλέον, το εν λόγω καθήκον οριοθετείται σαφώς και ειδικώς όσον αφορά το προσωπικό πεδίο εφαρμογής του. Επομένως, τούτο διακρίνεται από τη γενική υποχρέωση τηρήσεως του επαγγελματικού απορρήτου που θεσπίζεται στο άρθρο 339 ΣΛΕΕ. Εξάλλου, οι υποχρεώσεις τηρήσεως του επαγγελματικού απορρήτου τις οποίες επιβάλλουν το άρθρο 339 ΣΛΕΕ και το άρθρο 37 του πρωτοκόλλου περί του ΕΣΚΤ και της ΕΚΤ δεν αποκλείουν κάθε δημοσιοποίηση, αλλά μόνον τη μη προσήκουσα δημοσιοποίηση εμπιστευτικών πληροφοριών.

- 180 Πρέπει εξ αρχής να διαπιστωθεί ότι η πρώτη αιτίαση στηρίζεται εν μέρει σε εσφαλμένη ερμηνεία των προσβαλλόμενων αποφάσεων. Πράγματι, καίτοι η προσφεύγουσα διατείνεται ότι «οι» προσβαλλόμενες αποφάσεις αντιβαίνουν προς το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2004/258, επειδή, με τις αποφάσεις αυτές, η ΕΚΤ στήριξε την άρνηση προσβάσεως στα ζητούμενα έγγραφα εφαρμόζοντας ένα γενικό τεκμήριο εμπιστευτικότητας, στην πραγματικότητα μόνον η πρώτη και η τρίτη προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζονται σε ένα τέτοιο τεκμήριο, πράγμα το οποίο επιβεβαιώθηκε από την ΕΚΤ κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση.
- 181 Όσον αφορά τη δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 172 ανωτέρω, με την απόφαση αυτή η ΕΚΤ στηρίζεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2004/258 για να αρνηθεί την πρόσβαση στις πληροφορίες σχετικά με την κατάσταση ρευστότητας της Banco Popular και τους δείκτες κεφαλαίου της. Όπως όμως εξήγησε η ΕΚΤ κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, αντί της εφαρμογής ενός γενικού τεκμηρίου για να αρνηθεί την πρόσβαση στις ως άνω πληροφορίες, η ΕΚΤ προέβη σε συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση των τεσσάρων εγγράφων στα οποία παρέσχε μερική πρόσβαση προκειμένου να προσδιορίσει αν οι εν λόγω πληροφορίες προστατεύονταν με την εξαίρεση που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2004/258. Η ως άνω προσέγγιση είναι σύμφωνη προς τη νομολογία κατά την οποία η εφαρμογή ενός γενικού τεκμηρίου εμπιστευτικότητας αποτελεί μόνον απλή ευχέρεια του οικείου θεσμικού ή άλλου οργάνου ή οργανισμού της Ένωσης, που διατηρεί πάντοτε τη δυνατότητα να προβεί σε συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση των οικείων εγγράφων (απόφαση της 22ας Ιανουαρίου 2020, PTC Therapeutics International κατά EMA, C-175/18 P, EU:C:2020:23, σκέψη 61).
- 182 Στη συνέχεια, πρέπει να υπομνησθεί ότι η νομολογία που καθιερώνει την ύπαρξη γενικών τεκμηρίων εμπιστευτικότητας στηρίζεται στο γεγονός ότι οι εξαιρέσεις από το δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα περί των οποίων γίνεται λόγος στο άρθρο 4 του κανονισμού 1049/2001 δεν μπορούν να ερμηνεύονται χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι ειδικοί κανόνες που διέπουν την πρόσβαση στα έγγραφα αυτά, όταν τα ζητούμενα έγγραφα αφορούν έναν ειδικό τομέα του δικαίου της Ένωσης. Με τον τρόπο αυτόν, τα ως άνω γενικά τεκμήρια παρέχουν τη δυνατότητα εξασφάλισης μιας συνεπούς εφαρμογής των νομικών συστημάτων που επιδιώκουν διαφορετικούς σκοπούς και δεν προβλέπουν ρητώς την υπεροχή του ενός έναντι του άλλου [βλ. απόφαση της 19ης Σεπτεμβρίου 2018, Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-Ouest (port de Brest) κατά Επιτροπής, T-39/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:560, σκέψη 55 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 183 Η εφαρμογή των γενικών τεκμηρίων υπαγορεύεται, κατ' ουσίαν, από την επιτακτική ανάγκη εξασφάλισης της ομαλής διεξαγωγής των διαδικασιών και της επιτεύξεως των σκοπών που αυτές υπηρετούν. Ως εκ τούτου, η αναγνώριση γενικού τεκμηρίου μπορεί να στηρίζεται στο ότι η πρόσβαση στα έγγραφα ορισμένων διαδικασιών είναι ασύμβατη με την ομαλή διεξαγωγή τους και στο ενδεχόμενο υπάρξεως κινδύνου υπονομεύσεως των εν λόγω διαδικασιών, εξυπακουομένου ότι τα γενικά τεκμήρια παρέχουν τη δυνατότητα να διασφαλισθεί η

ακεραιότητα της διαδικασίας, μέσω του περιορισμού της αναμείξεως τρίτων (βλ. απόφαση της 28ης Μαΐου 2020, Campbell κατά Επιτροπής, T-701/18, EU:T:2020:224, σκέψη 50 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

- 184 Τα γενικά τεκμήρια, αφ' ης στιγμής συνιστούν εξαίρεση από την εκ μέρους του εμπλεκόμενου θεσμικού οργάνου της Ένωσης υποχρέωση συγκεκριμένης και εξατομικευμένης εξέτασης κάθε εγγράφου στο οποίο ζητείται πρόσβαση και, γενικότερα, από την αρχή της ευρύτερης δυνατής πρόσβασης του κοινού στα έγγραφα που κατέχουν τα θεσμικά όργανα της Ένωσης, πρέπει να ερμηνεύονται στενά και να εφαρμόζονται αυστηρά (βλ. απόφαση της 4ης Σεπτεμβρίου 2018, ClientEarth κατά Επιτροπής, C-57/16 P, EU:C:2018:660, σκέψη 80 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία· απόφαση της 28ης Μαΐου 2020, Campbell κατά Επιτροπής, T-701/18, EU:T:2020:224, σκέψη 39).
- 185 Με γνώμονα αυτά τα στοιχεία πρέπει να εξεταστεί αν η ΕΚΤ ορθώς εφάρμοσε ένα γενικό τεκμήριο εμπιστευτικότητας στηριζόμενο στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2004/258.
- 186 Συναφώς, πρώτον, πρέπει να σημειωθεί ότι το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2004/258 προβλέπει ότι η ΕΚΤ πρέπει να αρνείται την πρόσβαση σε έγγραφο στην περίπτωση που η δημοσιοποίησή του θα έθιγε την προστασία της εμπιστευτικότητας των πληροφοριών που προστατεύονται ως τέτοιες «δυνάμει του δικαίου της Ένωσης».
- 187 Επιβάλλεται η διαπίστωση, λαμβανομένου υπόψη του γράμματος του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2004/258, ότι ένα γενικό τεκμήριο εμπιστευτικότητας στηριζόμενο στη διάταξη αυτή δεν θα είχε πεδίο εφαρμογής οριοθετούμενο με σαφή και συγκεκριμένο τρόπο.
- 188 Πράγματι, όσον αφορά τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των πληροφοριών που είναι άξιες προστασίας ως τέτοιες, το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2004/258, αναφερόμενο στο δίκαιο της Ένωσης, δεν έχει συγκεκριμένο περιεχόμενο και εξαρτάται, για την εφαρμογή του, από την παραπομπή σε άλλους κανόνες του δικαίου της Ένωσης ισχύοντες στο πλαίσιο εντός του οποίου συντάχθηκαν τα έγγραφα στα οποία ζητείται πρόσβαση.
- 189 Ως εκ τούτου, το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2004/258 δημιουργεί με τον τρόπο αυτόν έναν σύνδεσμο μεταξύ του συστήματος προσβάσεως του κοινού στα έγγραφα της ΕΚΤ και των συστημάτων τήρησης του επαγγελματικού απορρήτου που δεσμεύουν την ΕΚΤ και το προσωπικό της δυνάμει του δικαίου της Ένωσης, με απώτερο σκοπό να εξασφαλίζεται ότι η ΕΚΤ θα τηρεί τις υποχρεώσεις σεβασμού του επαγγελματικού απορρήτου και στο πλαίσιο των αιτημάτων προσβάσεως στα έγγραφά της.
- 190 Ωστόσο, το να αναγνωριστεί ένα γενικό τεκμήριο στηριζόμενο σε μια διάταξη της οποίας το πεδίο εφαρμογής δεν είναι σαφώς οριοθετημένο δεν πληροί τις προϋποθέσεις ασφάλειας δικαίου, που αποτελεί μέρος των γενικών αρχών του δικαίου της Ένωσης και επιτάσσει οι κανόνες δικαίου να είναι σαφείς και ακριβείς, τα δε αποτελέσματά τους να μπορούν να προβλεφθούν, ώστε οι ενδιαφερόμενοι να μπορούν να καθορίζουν αναλόγως τη συμπεριφορά τους στις έννομες καταστάσεις και σχέσεις που διέπονται από την έννομη τάξη της Ένωσης [αποφάσεις της 30ής Απριλίου 2019, Ιταλία κατά Συμβουλίου (Αλιευτική ποσόστωση για τον ξιφία της Μεσογείου), C-611/17, EU:C:2019:332, σκέψη 111, της 25ης Νοεμβρίου 2020, ACRE κατά Κοινοβουλίου, T-107/19, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2020:560, σκέψη 66, και της 9ης Δεκεμβρίου 2020, Adraces κατά Επιτροπής, T-714/18, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2020:591, σκέψη 37]. Η τήρηση των απαιτήσεων που απορρέουν από την αρχή αυτή είναι ακόμη

σημαντικότερη όταν οι κανόνες αυτοί ενδέχεται να έχουν δυσμενείς συνέπειες για τους ιδιώτες και τις επιχειρήσεις [πρβλ. αποφάσεις της 30ής Απριλίου 2019, Ιταλία κατά Συμβουλίου (Αλιευτική ποσόστωση για τον ξιφία της Μεσογείου), C-611/17, EU:C:2019:332, σκέψη 111, και της 26ης Μαρτίου 2020, Hungeod κ.λπ., C-496/18 και C-497/18, EU:C:2020:240, σκέψη 93 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία]. Ειδικότερα, η εν λόγω αρχή απαιτεί να παρέχει η κανονιστική ρύθμιση της Ένωσης τη δυνατότητα στους ενδιαφερομένους να γνωρίζουν με ακρίβεια την έκταση των υποχρεώσεων που τους επιβάλλει και να είναι οι τελευταίοι σε θέση να γνωρίζουν σαφώς τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους και να λαμβάνουν ως εκ τούτου τα μέτρα τους (απόφαση της 10ης Μαρτίου 2009, Heinrich, C-345/06, EU:C:2009:140, σκέψη 44).

- 191 Επιπλέον, το να γίνει δεκτή η ύπαρξη ενός γενικού τεκμηρίου εμπιστευτικότητας στηριζόμενου σε διάταξη της οποίας το πεδίο εφαρμογής δεν είναι σαφώς οριοθετημένο αντιβαίνει προς τη νομολογία που εκτίθεται στη σκέψη 184 ανωτέρω, κατά την οποία, δεδομένου ότι τα τεκμήρια αποτελούν εξαίρεση από την αρχή της όσο το δυνατόν ευρείας προσβάσεως, πρέπει να ερμηνεύονται στενά.
- 192 Δεύτερον, η αναγνώριση ενός γενικού τεκμηρίου εμπιστευτικότητας στηριζόμενου στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2004/258 δεν συμβιβάζεται με την προσέγγιση που υιοθετεί το Δικαστήριο στην απόφαση Baumeister.
- 193 Με την απόφαση αυτή, εκδοθείσα μετά την έκδοση των αποφάσεων που αποτελούν το αντικείμενο της παρούσας διαφοράς, το Δικαστήριο ερμήνευσε την έννοια των εμπιστευτικών πληροφοριών η οποία περιλαμβάνεται στο άρθρο 54 της οδηγίας 2004/39/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων, για την τροποποίηση των οδηγιών 85/611/ΕΟΚ και 93/6/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 2000/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και για την κατάργηση της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2004, L 145, σ. 1). Συναφώς, πρέπει να σημειωθεί ότι το άρθρο 54 της οδηγίας 2004/39 θέτει μια γενική αρχή απαγορεύσεως της δημοσιοποιήσεως των εμπιστευτικών πληροφοριών που κατέχουν οι αρμόδιες αρχές και αναφέρει εξαντλητικώς τις συγκεκριμένες περιπτώσεις στις οποίες η γενική αυτή απαγόρευση, κατ' εξαίρεση, δεν εμποδίζει τη διαβίβασή τους ή τη χρήση τους (απόφαση Baumeister, σκέψη 38).
- 194 Στη σκέψη 46 της αποφάσεως Baumeister, το Δικαστήριο έκρινε ότι όλες οι πληροφορίες που αφορούν εποπτευόμενη επιχείρηση και τις οποίες αυτή έχει διαβιβάσει στην εποπτεύουσα αρχή, καθώς και όλες οι δηλώσεις της εν λόγω αρχής που περιέχονται στον σχετικό με την εποπτεία φάκελό της, συμπεριλαμβανομένης της αλληλογραφίας της με άλλους φορείς, δεν συνιστούσαν, άνευ περαιτέρω προϋποθέσεων, εμπιστευτικές πληροφορίες, καλυπτόμενες από την υποχρέωση τηρήσεως του επαγγελματικού απορρήτου που προβλέπεται στο άρθρο 54 της οδηγίας 2004/39. Αντιθέτως, κατά το Δικαστήριο, εμπίπτουν στον χαρακτηρισμό αυτόν οι ευρισκόμενες στην κατοχή των αρμοδίων αρχών πληροφορίες οι οποίες, αφενός, έχουν απόρρητο χαρακτήρα και των οποίων, αφετέρου, η δημοσιοποίηση ενδέχεται να βλάψει τα συμφέροντα του φυσικού ή νομικού προσώπου που τις προσκόμισε ή τρίτου, ή ακόμη την ομαλή λειτουργία του συστήματος ελέγχου της δραστηριότητας των επιχειρήσεων επενδύσεων.
- 195 Οι διάδικοι δεν αμφισβητούν ότι πρέπει να ισχύσει στην υπό κρίση υπόθεση η εκ μέρους του Δικαστηρίου ερμηνεία του άρθρου 54 της οδηγίας 2004/39 στην απόφαση Baumeister, δεδομένου ότι η ως άνω διάταξη έχει παρεμφερή διατύπωση με τις διατάξεις που επικαλέστηκε η ΕΚΤ ως «δίκαιο της Ένωσης» δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2004/258, ήτοι το άρθρο 53, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2013/36 και το άρθρο 84, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/59. Συγκεκριμένα, τόσο το άρθρο 54 της οδηγίας

2004/39 όσο και το άρθρο 53, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2013/36 και το άρθρο 84, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/59 επιβάλλουν στις αρμόδιες αρχές μια απαγόρευση αποκαλύψεως των «εμπιστευτικών πληροφοριών» που κατέχουν, εξαιρέσει της ανακοινώσεως σε συνοπτική ή συγκεντρωτική μορφή που εμποδίζει την εξακρίβωση της ταυτότητας των εμπλεκόμενων οντοτήτων.

- 196 Ως εκ τούτου, η εφαρμογή του άρθρου 53, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2013/36 και του άρθρου 84, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/59 προϋποθέτει ότι η ΕΚΤ εξακριβώνει ότι πληρούνται οι δύο προϋποθέσεις που εκτίθενται στην απόφαση Baumeister όσον αφορά κάθε πληροφορία στην οποία ζητείται πρόσβαση. Αν οι προϋποθέσεις αυτές όντως πληρούνται, η ΕΚΤ πρέπει να αρνείται την πρόσβαση στις εν λόγω πληροφορίες. Οι σχετικές διατάξεις δεν αφήνουν κανένα περιθώριο εκτιμήσεως, όπως επιβεβαίωσε το Δικαστήριο στη σκέψη 43 της αποφάσεως Baumeister. Η σχετική κρίση απαιτεί κατ' ανάγκην συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εκτίμηση κάθε πληροφορίας, εκτίμηση που δεν μπορεί να παρακάμπτεται με την εφαρμογή ενός γενικού τεκμηρίου εμπιστευτικότητας.
- 197 Τρίτον, πρέπει να υπομνησθεί ότι η εξαίρεση περί της οποίας γίνεται λόγος στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2004/258 είναι μια καλούμενη «απόλυτη» εξαίρεση. Σε αντίθεση με τις εξαιρέσεις των οποίων η εφαρμογή προϋποθέτει στάθμιση των εμπλεκόμενων συμφερόντων, η εφαρμογή μιας απόλυτης εξαίρεσεως είναι υποχρεωτική, δεδομένου ότι η γνωστοποίηση στο κοινό του οικείου εγγράφου είναι ικανή να βλάψει τα συμφέροντα τα οποία προστατεύει η εν λόγω διάταξη.
- 198 Κατά πάγια νομολογία, η εφαρμογή ενός γενικού τεκμηρίου δεν αποκλείει το ενδεχόμενο να αποδειχθεί ότι συγκεκριμένο έγγραφο του οποίου ζητείται η γνωστοποίηση δεν καλύπτεται από το εν λόγω τεκμήριο ή ότι υφίσταται υπέρτερο δημόσιο συμφέρον που δικαιολογεί τη γνωστοποίηση του εν λόγω εγγράφου, βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 2, τελευταίο σκέλος της περιόδου, του κανονισμού 1049/2001 (απόφαση της 29ης Ιουνίου 2010, Επιτροπή κατά Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, σκέψη 62· βλ., επίσης, αποφάσεις της 11ης Μαΐου 2017, Σουηδία κατά Επιτροπής, C-562/14 P, EU:C:2017:356, σκέψη 46 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 28ης Μαΐου 2020, Campbell κατά Επιτροπής, T-701/18, EU:T:2020:224, σκέψη 37 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 199 Το γεγονός όμως ότι, κατά τη νομολογία που μνημονεύεται στη σκέψη 198 ανωτέρω, ένα γενικό τεκμήριο μπορεί να ανατραπεί με την απόδειξη της υπάρξεως υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος αντιφάσκει προς το ότι η εξαίρεση περί της οποίας γίνεται λόγος στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2004/258 είναι «απόλυτη» και δεν προβλέπει, επομένως, στάθμιση με ένα τέτοιο ανώτερο συμφέρον.
- 200 Ομοίως, πρέπει να υπομνησθεί ότι, όπως εκτίθεται στη σκέψη 181 ανωτέρω, η εφαρμογή ενός γενικού τεκμηρίου εμπιστευτικότητας αποτελεί μόνον απλή ευχέρεια του οικείου θεσμικού ή άλλου οργάνου ή οργανισμού της Ένωσης, που διατηρεί πάντοτε τη δυνατότητα να προβεί σε συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση των οικείων εγγράφων (απόφαση της 22ας Ιανουαρίου 2020, PTC Therapeutics International κατά EMA, C-175/18 P, EU:C:2020:23, σκέψη 61).
- 201 Εν προκειμένω, όπως υποστηρίζει η ΕΚΤ στο σημείο 94 του υπομνήματος αντικρούσεως και λαμβανομένων υπόψη των διαπιστώσεων που περιλαμβάνονται στις σκέψεις 228, 271 και 302 κατωτέρω, ανεξαρτήτως του αν εφαρμόστηκε ένα γενικό τεκμήριο στις πληροφορίες στις οποίες

δεν δόθηκε πρόσβαση στο πλαίσιο της πρώτης και της τρίτης από τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, οι πληροφορίες αυτές είναι, εν πάση περιπτώσει, «εμπιστευτικές πληροφορίες» που καλύπτονται από το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2004/258.

- 202 Επομένως, όποια και αν είναι η έκβαση της εξετάσεως της πρώτης αιτιάσεως του πρώτου λόγου ακυρώσεως, αυτή δεν μπορεί να θέσει υπό αμφισβήτηση τη νομιμότητα της πρώτης και της τρίτης από τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, δεδομένου ότι, λαμβανομένης υπόψη της απορρίψεως της δεύτερης και της τρίτης αιτιάσεως του πρώτου λόγου ακυρώσεως, οι πληροφορίες αυτές καλύπτονται παρά ταύτα από την εξαίρεση που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2004/258.
- 203 Επομένως, ακόμη και αν υποθεθεί ότι η ΕΚΤ θέλησε να εφαρμόσει εσφαλμένως, στην πρώτη και στην τρίτη από τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, ένα γενικό τεκμήριο, η πρώτη αιτίαση του πρώτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αλυσιτελής.

2. Επί της δεύτερης αιτιάσεως, με την οποία προβάλλεται ότι οι ζητούμενες πληροφορίες δεν είναι εμπιστευτικές

- 204 Στο πλαίσιο της δεύτερης αιτιάσεως, αφενός, η προσφεύγουσα προσάπτει στην ΕΚΤ ότι αρνήθηκε την πρόσβαση σε πληροφορίες που αφορούσαν τον δημόσιο τομέα. Αφετέρου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η ΕΚΤ δεν διευκρίνισε επαρκώς κατά νόμον τη ζημία την οποία θα μπορούσε να προκαλέσει η πρόσβαση στα ζητούμενα έγγραφα τόσο στα εμπορικά συμφέροντα της Banco Popular και της Banco Santander όσο και στην ομαλή λειτουργία του συστήματος προληπτικής εποπτείας.
- 205 Με τα επιχειρήματα αυτά τίθεται, κατ' ουσίαν, το ζήτημα αν τα ζητούμενα έγγραφα περιλαμβάνουν εμπιστευτικές πληροφορίες κατά την έννοια του άρθρου 53, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2013/36 και του άρθρου 84, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/59.
- 206 Επομένως, πρέπει να εξεταστεί αν τα ζητούμενα έγγραφα περιλαμβάνουν εμπιστευτικές πληροφορίες, ήτοι, αφενός, πληροφορίες οι οποίες δεν είναι ανακοινώσιμες και, αφετέρου, πληροφορίες των οποίων η δημοσιοποίηση υπάρχει κίνδυνος να βλάψει τα συμφέροντα του φυσικού ή νομικού προσώπου που τις παρέσχε ή τρίτων, ή ακόμη την ομαλή λειτουργία του συστήματος προληπτικής εποπτείας (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση Baumeister, σκέψη 46). Οι ως άνω δύο προϋποθέσεις θα εξεταστούν διαδοχικά.

α) Επί του ανακοινώσιμου χαρακτήρα των ζητούμενων πληροφοριών

- 207 Στο δικόγραφο της προσφυγής, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η αγορά είχε ήδη γνώση των περισσότερων από τις πληροφορίες που αφορούν την εξυγίανση της Banco Popular σε περιληπτική μορφή ή εμμέσως, καθόσον, αφενός, τέτοιες πληροφορίες είχαν εμφανιστεί στον Τύπο και, αφετέρου, οι εισηγμένες τράπεζες υπόκεινται σε αρκετές υποχρεώσεις διαφάνειας. Ως εκ τούτου, η προσφεύγουσα εκτιμά ότι η αγορά είχε ήδη γνώση του ότι η Banco Popular αντιμετώπισε προβλήματα ρευστότητας που οδήγησαν στην εξυγίανσή της. Κατ' αυτήν, με τη διευκρίνιση των λεπτομερειών της εξυγίανσης δεν θα άλλαζε ο τρόπος με τον οποίο γινόταν αντιληπτό στην αγορά αυτό που συνέβη.

- 208 Στις παρατηρήσεις της επί των παρεμβάσεων της Επιτροπής και της Banco Santander, η προσφεύγουσα αναφέρεται σε πολυάριθμα άρθρα στον Τύπο και προσκομίζει μάλιστα μερικά, αφορώντα το σχετικό με ΕΠΡ αίτημα της Banco Popular και την κατάσταση της ρευστότητάς της, που αποδεικνύουν, όπως προβάλλεται, ότι τα ως άνω στοιχεία είναι δημόσια.
- 209 Στις ίδιες παρατηρήσεις, η προσφεύγουσα σημειώνει, κατ' ουσίαν, ότι η ίδια η Banco Santander δεν θεωρεί εμπιστευτικές τις ζητούμενες πληροφορίες. Συναφώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Banco Popular δημοσίευσε ορισμένα στοιχεία σχετικά με τους βραχυπρόθεσμους δείκτες στις ετήσιες και τριμηνιαίες εκθέσεις της και ότι επίσης δημοσίευσε τον λόγο δανείων προς καταθέσεις, που συνιστά έναν από τους δείκτες της ρευστότητάς της. Επιπλέον, η Asociación Española de Banca (ισπανική ένωση τραπεζών, στο εξής: ΑΕΒ) δημοσίευε κάθε μήνα τον χρηματοοικονομικό ισολογισμό κάθε τράπεζας όπου περιλαμβάνονταν το επίπεδο των καταθέσεων και το επίπεδο των δανείων. Τα ως άνω στοιχεία παρείχαν τη δυνατότητα υπολογισμού του δείκτη δανείων προς καταθέσεις. Κατά την προσφεύγουσα, η Banco Santander δεν εξηγεί γιατί τα ως άνω στοιχεία μπορούν να είναι δημόσια, ενώ άλλοι δείκτες ρευστότητας στους οποίους ζήτησε πρόσβαση θα πρέπει να παραμένουν εμπιστευτικοί.
- 210 Κατά την ΕΚΤ, τα επιχειρήματα αυτά είναι απαράδεκτα ή, τουλάχιστον, αβάσιμα. Αμφισβητεί ότι οι πληροφορίες στις οποίες αρνήθηκε την πρόσβαση βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2004/258 ήταν δημόσιες κατά τον χρόνο εκδόσεως των προσβαλλομένων αποφάσεων. Επιπλέον, υποστηρίζει ότι η προσφεύγουσα δεν κατόρθωσε να προσδιορίσει τις πληροφορίες στις οποίες αναφέρονται τα επιχειρήματά της.
- 211 Απαντώντας σε όσα προέβαλε η ΕΚΤ, η προσφεύγουσα διευκρίνισε τα επιχειρήματά της και προσκόμισε και άλλα έγγραφα προς στήριξή τους. Ειδικότερα, πρώτον, όσον αφορά τα έγγραφα τα οποία αφορά η τρίτη προσβαλλόμενη απόφαση, η προσφεύγουσα αναφέρεται σε ένα παράρτημα που περιέχει άρθρα του Τύπου τα οποία κάνουν μνεία περί της υπάρξεως και περί του περιεχομένου του εγγράφου το οποίο απέστειλε η Banco Popular στις 6 Ιουνίου 2017 στην ΕΚΤ. Δεύτερον, όσον αφορά τα έγγραφα «σχετικά με τη ρευστότητα της Banco Popular», που αποτελούν το αντικείμενο της πρώτης προσβαλλομένης αποφάσεως, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι οι εν λόγω πληροφορίες δημοσιεύθηκαν είτε στις ετήσιες και τριμηνιαίες εκθέσεις της Banco Popular είτε στο πλαίσιο της ΑΕΒ, στην οποία υπαγόταν η Banco Popular, προς δημοσίευσή τους. Συναφώς, η προσφεύγουσα αναφέρεται στα έγγραφα που επισυνάπτει στις παρατηρήσεις της επί του υπομνήματος παρεμβάσεως της Επιτροπής. Τρίτον, όσον αφορά τα σχετικά με τη χορήγηση της ΕΠΡ στοιχεία, που αποτελούν το αντικείμενο της δεύτερης προσβαλλομένης αποφάσεως, η προσφεύγουσα αναφέρεται στα παραρτήματα που είχε προσκομίσει μαζί με τις παρατηρήσεις της επί των υπομνημάτων παρεμβάσεως της Επιτροπής και της Banco Santander και επισύναψε άλλα άρθρα του Τύπου τα οποία, κατ' αυτήν, επιβεβαιώνουν τον ανακοινώσιμο χαρακτήρα των στοιχείων αυτών.
- 212 Πρώτον, πρέπει να σημειωθεί ότι η ΕΚΤ δεν προέβαλε την εξαίρεση που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2004/258 για να στηρίξει την άρνηση προσβάσεως στις πληροφορίες σχετικά με το ανώτατο όριο της ΕΠΡ, το όντως χορηγηθέν ποσό της ΕΠΡ και τις παρασχεθείσες εγγυήσεις (βλ., συναφώς, σκέψη 89 ανωτέρω). Στον βαθμό που τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας στο πλαίσιο της παρούσας αιτιάσεως αφορούν τις εν λόγω πληροφορίες, πρέπει να απορριφθούν ως αλυσιτελή.
- 213 Δεύτερον, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, βάσει του άρθρου 21 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του άρθρου 76, στοιχείο δ', του Κανονισμού Διαδικασίας, το εισαγωγικό δικόγραφο της δίκης πρέπει να περιέχει συνοπτική έκθεση των

προβαλλόμενων λόγων. Η εν λόγω συνοπτική έκθεση πρέπει να είναι αρκούντως σαφής και ακριβής ώστε να μπορεί ο μεν καθού διάδικος να προετοιμάσει την άμυνά του, το δε Γενικό Δικαστήριο να αποφανθεί επί της προσφυγής, χωρίς να χρειάζεται ενδεχομένως άλλα στοιχεία. Για τον λόγο αυτόν, το εν λόγω δικόγραφο πρέπει να διευκρινίζει σε τι συνίσταται ο λόγος ακυρώσεως στον οποίο στηρίζεται η προσφυγή, οπότε απλώς και μόνον η αφηρημένη επίκλησή του δεν ικανοποιεί τις επιταγές του Κανονισμού Διαδικασίας. Ανάλογες απαιτήσεις ισχύουν όταν προβάλλεται επιχείρημα προς στήριξη κάποιου λόγου [πρβλ. αποφάσεις της 7ης Ιουνίου 2018, Winkler κατά Επιτροπής, T-369/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:334, σκέψη 53 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 13ης Μαΐου 2020, Peek & Cloppenburg κατά EUIPO – Peek & Cloppenburg (Peek & Cloppenburg), T-446/18, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2020:187, σκέψη 29].

- 214 Μολονότι το κύριο μέρος της προσφυγής μπορεί να στηριχθεί και να συμπληρωθεί, επί συγκεκριμένων σημείων, με παραπομπές σε συγκεκριμένα χωρία συνημμένων εγγράφων, γενική παραπομπή σε άλλα κείμενα, ακόμη και συνημμένα στην προσφυγή, δεν μπορεί να καλύψει την έλλειψη ουσιωδών στοιχείων της νομικής επιχειρηματολογίας, τα οποία, δυνάμει των προμνησθεισών διατάξεων, πρέπει να περιλαμβάνονται στο κείμενο της προσφυγής (πρβλ. απόφαση της 11ης Σεπτεμβρίου 2014, MasterCard κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, σκέψη 40 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 215 Ως εκ τούτου, δεν απόκειται στο Γενικό Δικαστήριο να αναζητεί και να εντοπίζει στα παραρτήματα τους ισχυρισμούς που θα μπορούσε να δεχθεί ότι αποτελούν τη βάση της προσφυγής, δεδομένου ότι τα παραρτήματα επιτελούν λειτουργία αμιγώς αποδεικτική και διευκρινιστική (βλ. απόφαση της 17ης Σεπτεμβρίου 2007, Microsoft κατά Επιτροπής, T-201/04, EU:T:2007:289, σκέψη 94 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία· απόφαση της 24ης Φεβρουαρίου 2021, Universität Koblenz-Landau κατά EACEA, T-606/18, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2021:105, σκέψη 61).
- 216 Επιβάλλεται η διαπίστωση, υπό το πρίσμα της νομολογίας αυτής, ότι τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας δεν αρκούν για να κλονίσουν βασίμως το επιχείρημα της ΕΚΤ ότι οι ζητούμενες πληροφορίες δεν ενέπιπταν στον δημόσιο τομέα κατά τον χρόνο εκδόσεως των προσβαλλομένων αποφάσεων. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε κανένα συγκεκριμένο στοιχείο ικανό να στηρίξει τα επιχειρήματά της, οπότε το Γενικό Δικαστήριο δεν είναι σε θέση να εξακριβώσει την ακρίβειά τους. Συναφώς, η προσφεύγουσα παραλείπει να διευκρινίσει, στο κείμενο των υπομνημάτων της, τις ακριβείς πληροφορίες τις οποίες θεωρεί δημόσιες, περιορίζεται δε σε συνολική παραπομπή σε μια δεκάδα παραρτημάτων που ανέρχονται συνολικά σε 1 000 σελίδες. Η προσφεύγουσα δεν προσδιορίζει το συγκεκριμένο χωρίο των παραρτημάτων από το οποίο μπορεί να διαπιστωθεί ότι κάποια από τις ζητούμενες πληροφορίες ήταν δημόσια κατά τον χρόνο εκδόσεως των προσβαλλομένων αποφάσεων.
- 217 Τρίτον, πρέπει να σημειωθεί, όπως ορθώς υποστηρίζει η ΕΚΤ, ότι η ίδια δεν μπορεί να υποχρεούται να επιβλέπει τις σχετικές με δημοσίευση στοιχείων πρωτοβουλίες των εμπλεκόμενων πιστωτικών ιδρυμάτων, των αρμόδιων εθνικών αρχών ή του Τύπου.
- 218 Ως εκ τούτου, στη σκέψη 56 της αποφάσεώς του της 19ης Δεκεμβρίου 2019, ΕΚΤ κατά Espírito Santo Financial (Portugal) (C-442/18 P, EU:C:2019:1117), το Δικαστήριο επισήμανε, κατ' ουσίαν, ότι είναι δυνατή η επίκληση του εμπιστευτικού χαρακτήρα ορισμένων πληροφοριών υπό την προϋπόθεση ότι οι εν λόγω πληροφορίες δεν έχουν δημοσιοποιηθεί από την ΕΚΤ και ότι το γεγονός ότι δημοσιεύθηκαν από τρίτους σχετικές πληροφορίες κατά προσέγγιση δεν είναι, αυτό καθεαυτό, ικανό να υποχρεώσει την ΕΚΤ να ανακοινώσει τις πληροφορίες αυτές. Επομένως, έστω και αν τα μνημονευόμενα από την προσφεύγουσα άρθρα του Τύπου περιείχαν

πληροφορίες με αρκετά παρεμφερές περιεχόμενο σε σχέση με εκείνες που περιλαμβάνονταν στα ζητούμενα έγγραφα, η περίπτωση αυτή δεν συνεπάγεται υποχρέωση της ΕΚΤ να παράσχει τη σχετική πρόσβαση.

- 219 Επιπλέον, η άνευ αδείας δημοσιοποίηση ενός εγγράφου δεν μπορεί να έχει ως συνέπεια το να καταστήσει προσβάσιμο στο κοινό ένα έγγραφο καλυπτόμενο από κάποια από τις εξαιρέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 4 της απόφασης 2004/258 (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 2013, Beninca κατά Επιτροπής, T-561/12, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:558, σκέψη 55).
- 220 Τέταρτον, από την ανάγνωση των ζητούμενων εγγράφων μπορεί να συναχθεί ότι οι περιλαμβανόμενες σε αυτά πληροφορίες είναι γνωστές μόνο σε περιορισμένο αριθμό προσώπων και, επομένως, έχουν απόρρητο χαρακτήρα (πρβλ. απόφαση της 30ής Μαΐου 2006, Bank Austria Creditanstalt κατά Επιτροπής, T-198/03, EU:T:2006:136, σκέψη 71).
- 221 Ως εκ τούτου, όσον αφορά, πρώτον, την εκτίμηση FOLTF, από την ανάγνωση του πλήρους κειμένου της μπορεί να διαπιστωθεί ότι τα αποσπάσματα στα οποία η ΕΚΤ αρνήθηκε την πρόσβαση περιλαμβάνουν κυρίως πληροφορίες σχετικές με την κεφαλαιακή κατάσταση και την κατάσταση ρευστότητας της Banco Popular τις εβδομάδες που προηγούνταν της καταρτίσεως της εκτιμήσεως FOLTF. Όπως επιβεβαίωσε η ΕΚΤ κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, πρόκειται για στοιχεία που δεν δημοσιεύονται τακτικά ή συνήθως από το εμπλεκόμενο πιστωτικό ίδρυμα ούτε από την εθνική κεντρική τράπεζα ή την ΕΚΤ, αλλά περισσότερο για πληροφορίες που αναζητήθηκαν ειδικά προκειμένου να εκτιμηθεί αν το εποπτευόμενο πιστωτικό ίδρυμα εξακολουθεί να πληροί τις προϋποθέσεις που προβλέπονται από την οδηγία 2013/36.
- 222 Όσον αφορά, δεύτερον, το έγγραφο που απέστειλε η Banco Popular στις 6 Ιουνίου 2017 στην ΕΚΤ, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα διατείνεται ότι, ακόμη και αν η ύπαρξη του εγγράφου αυτού καθώς και το περιεχόμενό του μνημονεύονται σε άρθρα του Τύπου που προσκόμισε, οι σχετικές μνείες είναι πολύ γενικής φύσεως και δεν αποκαλύπτουν στοιχεία περιλαμβανόμενα στο ως άνω έγγραφο.
- 223 Όσον αφορά, τρίτον, το έγγραφο που αποτελεί το αντικείμενο της πρώτης προσβαλλομένης απόφασης, ήτοι την καταγραφή του καθημερινού υπολοίπου των καταθέσεων της Banco Popular από τις 3 Απριλίου 2017, διαπιστώνεται ότι η ΕΚΤ εξηγεί στην εν λόγω απόφαση ότι το έγγραφο αυτό περιλαμβάνει πληροφορίες που δεν της γνωστοποιούνται συνήθως, αλλά ότι άρχισε να συλλέγει, όλως εξαιρετικώς, τις εν λόγω πληροφορίες στις 3 Απριλίου 2017. Η ΕΚΤ προσθέτει ότι το ως άνω έγγραφο καταρτίστηκε στο πλαίσιο της προληπτικής εποπτείας της Banco Popular προκειμένου να συνταχθεί η εκτίμηση FOLTF.
- 224 Από κανένα στοιχείο συναγόμενο από την επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας δεν μπορεί να συναχθεί ότι οι πληροφορίες αυτές τις οποίες είχε συλλέξει όλως εξαιρετικώς η ΕΚΤ ήταν δημόσιες κατά τον χρόνο εκδόσεως της πρώτης προσβαλλομένης απόφασης. Η προσφεύγουσα περιορίζεται στο να υποστηρίζει ότι η Banco Popular και η ΑΕΒ δημοσίευσαν ορισμένα στοιχεία από τα οποία μπορούν να υπολογιστούν οι «δείκτες ρευστότητας της Banco Popular». Εκθέτει όμως ότι διερωτάται γιατί «άλλοι δείκτες στους οποίους [η ίδια] ζητεί πρόσβαση να είναι εμπιστευτικοί». Επομένως, χωρίς να προσκομίζει την παραμικρή ένδειξη ότι οι πληροφορίες στις οποίες ζητεί πρόσβαση είναι δημόσιες, η προσφεύγουσα μάλλον επιβεβαιώνει ότι οι εν λόγω πληροφορίες δεν είχαν δημοσιοποιηθεί.

- 225 Όσον αφορά, τέταρτον, τις πληροφορίες στις οποίες η ΕΚΤ, με τη δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση, αρνήθηκε την πρόσβαση βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2004/258, ήτοι τις πληροφορίες σχετικά με την κατάσταση ρευστότητας και τους δείκτες κεφαλαίου της Banco Popular, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα τρία έγγραφα στα οποία περιλαμβάνονται οι εν λόγω πληροφορίες προορίζονται για εσωτερική χρήση στο πλαίσιο των διασκέψεων του διοικητικού συμβουλίου της ΕΚΤ. Επομένως, τα ως άνω τρία έγγραφα προορίζονται ως εκ της φύσεώς τους να γίνουν γνωστά μόνο σε περιορισμένο αριθμό προσώπων.
- 226 Πέμπτον, η προσφεύγουσα επίσης δεν μπορεί να αντλήσει όφελος από το επιχείρημα ότι η ίδια η Banco Santander αναγνώρισε ότι οι ζητούμενες πληροφορίες δεν ήταν εμπιστευτικές, δεδομένου ότι, στις επαφές της με τα θεσμικά όργανα, η Banco Santander εναντιώθηκε μόνο στη δημοσιοποίηση ορισμένων ειδικών πληροφοριών που μπορούσαν να βλάψουν τα εμπορικά της συμφέροντα, ήτοι στοιχείων σχετικών με τους πελάτες της, τις συνέπειες του καθεστώτος εξυγίανσης για τις συμβάσεις κοινής επιχειρήσεως καθώς και τις λεπτομέρειες και την εκτίμηση της πολιτικής υπολογισμού των νομικών κινδύνων σχετικά με την Banco Popular με ημερομηνία 6 Ιουνίου 2017.
- 227 Συγκεκριμένα, όπως επιβεβαίωσε η Banco Santander κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, οι επαφές στις οποίες αναφέρεται διεξήχθησαν στο πλαίσιο διαδικασιών προσβάσεως στα έγγραφα ενώπιον του ΕΣΕ και δεν αφορούσαν τις πληροφορίες που κατείχε και χρησιμοποιούσε η ΕΚΤ. Επιπλέον, σε αντίθεση με όσα διατείνεται η προσφεύγουσα, η Banco Santander υποστηρίζει ρητώς, στο υπόμνημα παρεμβάσεως, ότι θεωρεί ότι οι ζητούμενες εν προκειμένω πληροφορίες ήταν εμπιστευτικές κατά τον χρόνο εκδόσεως των προσβαλλομένων αποφάσεων.
- 228 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω σκέψεων, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι από κανένα στοιχείο της δικογραφίας δεν μπορεί να συναχθεί ότι οι πληροφορίες στις οποίες δεν δόθηκε πρόσβαση βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2004/258 ήταν δημόσιες κατά τον χρόνο εκδόσεως των προσβαλλομένων αποφάσεων.

β) Επί του κινδύνου προσβολής των συμφερόντων του φυσικού ή νομικού προσώπου που παρέσχε τις ζητούμενες πληροφορίες ή τρίτων ή της ομαλής λειτουργίας του συστήματος προληπτικής εποπτείας και εξυγίανσης

- 229 Η δεύτερη προϋπόθεση που έθεσε το Δικαστήριο στην απόφαση Baumeister για να αναγνωρίσει τον εμπιστευτικό χαρακτήρα ορισμένων πληροφοριών επιβάλλει την εξέταση του αν η δημοσιοποίησή τους ενδέχεται να βλάψει τα συμφέροντα του φυσικού ή νομικού προσώπου που τις παρέσχε ή τρίτων, ή ακόμη την ομαλή λειτουργία του συστήματος προληπτικής εποπτείας και εξυγίανσης (απόφαση Baumeister, σκέψη 46). Τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας σχετικά με την ως άνω προϋπόθεση υποδιαιρούνται σε δύο σκέλη.

1) Επί του πρώτου σκέλους, με το οποίο προβάλλεται ότι η δημοσιοποίηση των ζητούμενων εγγράφων δεν θίγει τα συμφέροντα του προσώπου που παρέσχε τις περιλαμβανόμενες σε αυτά πληροφορίες ή τρίτων

- 230 Πρώτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, λόγω της φύσεως των ζητούμενων πληροφοριών, η δημοσιοποίησή τους δεν θα μπορούσε να θίξει αισθητά τα εμπορικά συμφέροντα της Banco Popular ούτε εκείνα της Banco Santander.

- 231 Συναφώς, η προσφεύγουσα διαπιστώνει, καταρχάς, ότι οι πληροφορίες αυτές αφορούν το παρελθόν. Σύμφωνα όμως με μια οικονομική έκθεση που συνάπτεται στο δικόγραφο της προσφυγής, μόνον τα επίκαιρα και τα μελλοντικά στοιχεία είναι σημαντικά για την αγορά και τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα. Λαμβανομένων υπόψη των ιδιαιτεροτήτων του χρηματοπιστωτικού τομέα, όπου οι πληροφορίες διαβιβάζονται ταχέως και όπου οι οικονομικοί φορείς συνάγουν ταχέως συμπεράσματα από τα στοιχεία εκείνα τα οποία εκτιμούν ότι είναι κρίσιμα, οι πληροφορίες καθίστανται γρήγορα πεπαλαιωμένες και, κατά συνέπεια, άχρηστες για την αγορά. Η προσφεύγουσα φρονεί ότι τούτο ακριβώς συμβαίνει με τις πληροφορίες σχετικά με τις παρασχεθείσες εγγυήσεις, την κατάσταση της ρευστότητας και τους δείκτες του κεφαλαίου της Banco Popular και της πιθανής ή αποδεδειγμένης πτώχευσής της. Έστω και αν οι εν λόγω πληροφορίες είναι κανονικά ευαίσθητες από εμπορική άποψη, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι δεν είναι πλέον κρίσιμες για τη χρηματοπιστωτική αγορά ή για τους ανταγωνιστές, διότι ανάγονται σε χρόνο πριν από την εξυγίανση της Banco Popular και, επομένως, δεν απηχούν πλέον την τρέχουσα κατάστασή της. Όλες οι προγενέστερες της εξυγίανσης πληροφορίες κατέστησαν τώρα, κατά συνέπεια, παρωχημένες και δεν μπορούν να θεωρηθούν εμπιστευτικές.
- 232 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται επίσης ότι η νομολογία ακολουθεί μια προσέγγιση κατά περίπτωση προς εκτίμηση του παρωχημένου χαρακτήρα των πληροφοριών. Καίτοι η απόφαση Baumeister καθιέρωσε ένα μαχητό τεκμήριο περί του παρωχημένου χαρακτήρα ορισμένων πληροφοριών που ανάγονται σε χρόνο προγενέστερο των πέντε ετών, δεν μπορεί να συναχθεί από την απόφαση αυτή ότι οι πληροφορίες που ανάγονται σε χρόνο μικρότερο της πενταετίας ουδέποτε μπορούν να χαρακτηριστούν παρωχημένες.
- 233 Πρέπει εκ προοιμίου να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, στο πλαίσιο προσφυγής ακυρώσεως ασκηθείσας δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η νομιμότητα μιας πράξεως της Ένωσης πρέπει να εκτιμάται σε συνάρτηση με τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που υφίστανται κατά τον χρόνο της εκδόσεώς της (βλ. αποφάσεις της 28ης Ιανουαρίου 2021, Qualcomm και Qualcomm Europe κατά Επιτροπής, C-466/19 P, EU:C:2021:76, σκέψη 82 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 4ης Ιουνίου 2015, Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein κατά ΕΚΤ, T-376/13, EU:T:2015:361, σκέψη 84 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία· πρβλ., επίσης, απόφαση Baumeister, σκέψη 50). Όπως ορθώς σημειώνει η Banco Santander, η ημερομηνία την οποία το Γενικό Δικαστήριο πρέπει να λάβει υπόψη για να εκτιμήσει τη νομιμότητα της αρνήσεως προσβάσεως στις ζητηθείσες από την ΕΚΤ πληροφορίες είναι, επομένως, η ημερομηνία εκδόσεως των προσβαλλομένων αποφάσεων, ήτοι η 7η Νοεμβρίου 2017.
- 234 Επομένως, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι οι ζητούμενες πληροφορίες δεν είναι πλέον κρίσιμες για τη χρηματοπιστωτική αγορά ή τους ανταγωνιστές διότι ανάγονται σε χρόνο πριν από την εξυγίανση της Banco Popular και δεν απηχούν πλέον, κατά συνέπεια, την τρέχουσα κατάσταση της δεν μπορεί να ευδοκιμήσει.
- 235 Στη συνέχεια, διαπιστώνεται ότι το Δικαστήριο επισήμανε στη σκέψη 54 της αποφάσεως Baumeister ότι, όταν οι πληροφορίες οι οποίες ενδεχομένως αποτέλεσαν κατά το παρελθόν επιχειρηματικό απόρρητο ανατρέχουν σε χρόνο προγενέστερο των πέντε ετών, θεωρείται, καταρχήν, λόγω της παρελεύσεως του χρόνου, ότι είναι παρωχημένες και ότι έχουν απολέσει, ως εκ τούτου, τον απόρρητο χαρακτήρα τους, εκτός εάν, κατ' εξαίρεση, ο διάδικος που επικαλείται τον χαρακτήρα αυτόν αποδείξει ότι, παρά την παλαιότητά τους, οι πληροφορίες αυτές εξακολουθούν να αποτελούν ουσιώδη στοιχεία της εμπορικής θέσεως του ή της εμπορικής θέσεως ενδιαφερόμενων τρίτων.

- 236 Συναφώς, η Banco Santander υποστηρίζει, χωρίς να αντικρούεται από τους άλλους διαδίκους, ότι οι ζητούμενες πληροφορίες ανατρέχουν κυρίως στην αμέσως προγενέστερη της εξυγίανσης περίοδο και, σε ορισμένες περιπτώσεις, στην αρχή του έτους 2017.
- 237 Επομένως, οι ζητούμενες πληροφορίες ήταν, κατά τον χρόνο εκδόσεως των προσβαλλομένων αποφάσεων, το πολύ μερικών μηνών και δεν μπορούσαν, κατά συνέπεια, λαμβανομένων υπόψη των κριτηρίων που μνημονεύονται στις σκέψεις 233 και 235 ανωτέρω, να θεωρηθούν παρωχημένες.
- 238 Η ως άνω διαπίστωση δεν κλονίζεται με το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι από κανένα στοιχείο στην απόφαση Baumeister δεν συνάγεται ότι πληροφορίες που ανατρέχουν σε χρόνο προγενέστερο της πενταετίας ουδέποτε μπορούν να χαρακτηριστούν παρωχημένες και ότι επιβάλλεται μια προσέγγιση κατά περίπτωση. Ειδικότερα, σε περιπτώσεις όπως η υπό κρίση, όπου οι ζητούμενες πληροφορίες αφορούν την εμπορική θέση πιστωτικού ιδρύματος που υπήχθη σε καθεστώς εξυγίανσης, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι οι πληροφορίες αυτές κατέστησαν τώρα αυτομάτως παρωχημένες μετά τη λήψη του μέσου εξυγίανσης.
- 239 Ωστόσο, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι η επιβολή καθεστώτος εξυγίανσης δημιουργεί ένα νέο τεκμήριο κατά το οποίο οι πληροφορίες που αφορούν την εμπορική θέση του υπαχθέντος στο καθεστώς εξυγίανσης πιστωτικού ιδρύματος καθίστανται αυτομάτως παρωχημένες. Μια τέτοια προσέγγιση θα απέκλειε εξ αρχής την εφαρμογή της εξαιρέσεως περί της οποίας γίνεται λόγος στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2004/258, σε συνδυασμό με το άρθρο 53, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2013/36 και το άρθρο 84, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/59.
- 240 Όπως ορθώς επισημαίνουν η ΕΚΤ, η Επιτροπή και η Banco Santander, η Banco Popular εξακολουθούσε να λειτουργεί ως μέλος του ομίλου Banco Santander μετά τις 7 Ιουνίου 2017, και δη μέχρι τις 28 Απριλίου 2018, ημερομηνία κατά την οποία συγχωνεύθηκε δι' απορροφήσεως με την Banco Santander.
- 241 Πράγματι, ένας από τους λόγους για τους οποίους το ΕΣΕ αποφάσισε να θεσπίσει καθεστώς εξυγίανσης για την Banco Popular ήταν η εξασφάλιση της συνέχειας των κρίσιμων λειτουργιών της, σύμφωνα με το άρθρο 14, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 806/2014. Με τον τρόπο αυτόν, η πώληση στην Banco Santander παρέσχε τη δυνατότητα στην Banco Popular να συνεχίσει να λειτουργεί υπό κανονικές συνθήκες ως μέλος του ομίλου Santander.
- 242 Επομένως, η ΕΚΤ βασίμως μπορούσε να θεωρήσει ότι η δημοσιοποίηση του καθημερινού υπολοίπου καταθέσεων της Banco Santander από τις 3 Απριλίου 2017, της καταστάσεως ρευστότητας της Banco Popular και των δεικτών κεφαλαίου της, πληροφορίες που αφορούν τη θέση της Banco Popular στην αγορά, καθώς και του ενεργητικού και του παθητικού της, και της εκτιμήσεως του αντικτύπου της καταστάσεως ρευστότητας της Banco Popular για τη χρηματοδότηση και τη λειτουργική δομή της θυγατρικής της, Banco Popular Portugal, μπορούσε να βλάψει τα συμφέροντα της Banco Popular ή εκείνα της μητρικής της εταιρίας, κατά τον χρόνο εκδόσεως των προσβαλλομένων αποφάσεων, παρά τη λήψη μέσου εξυγίανσης.
- 243 Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι η ΕΚΤ δεν μπόρεσε να αποδείξει ότι η δημοσιοποίηση των ζητούμενων πληροφοριών θα μπορούσε να βλάψει συγκεκριμένα και πραγματικά τα εμπορικά συμφέροντα της Banco Santander και της Banco Popular. Η προσφεύγουσα εκτιμά, συναφώς, ότι η αιτιολογία των προσβαλλομένων αποφάσεων είναι πολύ

γενική και θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για οποιαδήποτε τράπεζα. Εκθέτει επίσης ότι η ΕΚΤ δεν έλαβε όντως υπόψη την εξυγίανση της Banco Popular ούτε τον έκτακτο χαρακτήρα της καταστάσεως.

- 244 Συναφώς, διαπιστώνεται εξ αρχής ότι η προσφεύγουσα δεν προέβαλε ρητώς λόγο ακυρώσεως στηριζόμενο σε παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως. Από την ανάγνωση των υπομνημάτων της προσφεύγουσας, φαίνεται μάλλον ότι διαφωνεί με την αιτιολογία που προέβαλε η ΕΚΤ.
- 245 Κατά πάγια νομολογία, όμως, η υποχρέωση αιτιολογήσεως αποτελεί ουσιώδη τύπο ο οποίος πρέπει να διακρίνεται από τη βασιμότητα της αιτιολογίας, που συνδέεται με το κύρος επί της ουσίας της οικείας πράξεως. Συγκεκριμένα, η αιτιολογία αποφάσεως συνίσταται στην επίσημη παράθεση του σκεπτικού στο οποίο στηρίζεται η απόφαση αυτή. Εάν το σκεπτικό αυτό ενέχει σφάλματα, αυτά πλήττουν την ουσιαστική νομιμότητα της αποφάσεως, αλλά όχι την αιτιολογία της, η οποία μπορεί να είναι επαρκής έστω και αν παραθέτει εσφαλμένο σκεπτικό. Συνεπώς, οι αιτιάσεις και τα επιχειρήματα που αποσκοπούν στην αμφισβήτηση του βασίμου πράξεως προβάλλονται αλυσιτελώς στο πλαίσιο λόγου αντλούμενου από έλλειψη αιτιολογίας ή από ανεπαρκή αιτιολογία (βλ. αποφάσεις της 30ής Μαΐου 2017, Safa Nicu Serapan κατά Συμβουλίου, C-45/15 P, EU:C:2017:402, σκέψη 85 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 29ης Απριλίου 2020, Tilly-Sabco κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, T-707/18, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2020:160, σκέψη 103 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 246 Συναφώς, στην πρώτη προσβαλλόμενη απόφαση, η ΕΚΤ εκθέτει ότι η δημοσιοποίηση του ζητούμενου εγγράφου θα είχε επιζήμιες συνέπειες για το εμπλεκόμενο πιστωτικό ίδρυμα, καθόσον αυτό δεν θα μπορούσε πλέον να στηριχθεί στο ότι οι πληροφορίες που παρέσχε στην ΕΚΤ για τους σκοπούς της προληπτικής εποπτείας της θα παρέμεναν εμπιστευτικές. Επίσης διευκρινίζεται στην απόφαση αυτή ότι το εν λόγω καθεστώς εμπιστευτικότητας ισχύει παρά το γεγονός ότι μια τράπεζα έχει υπαχθεί σε καθεστώς εξυγίανσης.
- 247 Με τη δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση η ΕΚΤ εξήγησε, όσον αφορά τις πληροφορίες περί της καταστάσεως ρευστότητας της Banco Popular και των δεικτών κεφαλαίου της, ότι η δημοσιοποίησή τους θα παρακινούσε τους παράγοντες της αγοράς να προβούν σε κερδοσκοπικές ενέργειες όσον αφορά την κατάσταση ρευστότητας της Banco Santander και τις ανάγκες της για χρηματοδότηση, πράγμα το οποίο θα μπορούσε τότε να οδηγήσει σε αδικαιολόγητη χρηματοδοτική πίεση.
- 248 Στην τρίτη προσβαλλόμενη απόφαση η ΕΚΤ διαπίστωσε ότι οι ζητούμενες πληροφορίες αφορούσαν, αφενός, την εμπορική θέση της Banco Santander στην αγορά και, αφετέρου, το ενεργητικό και το παθητικό της και ότι η δημοσιοποίηση των πληροφοριών αυτών μπορούσε να έχει αρνητικό αντίκτυπο για τα εμπορικά συμφέροντα της Banco Popular και της Banco Santander. Ειδικότερα, κατά την ΕΚΤ, η εκτίμηση του αντικτύπου της καταστάσεως ρευστότητας της Banco Popular επί της χρηματοδοτήσεως και της λειτουργικής δομής της θυγατρικής της, Banco Popular Portugal, είναι ευαίσθητη από εμπορικής πλευράς και μπορούσε να οδηγήσει σε αδικαιολόγητες κερδοσκοπικές ενέργειες σχετικές με την οικονομική κατάσταση και τη ρευστότητα του ομίλου. Η ως άνω απόφαση αναφέρει ακόμη ότι το καθεστώς επαγγελματικού απορρήτου ισχύει παρά το γεγονός ότι μια τράπεζα έχει υποστεί εξυγίανση.
- 249 Επομένως, η ΕΚΤ μπορούσε βασίμως να θεωρήσει ότι οι πληροφορίες στις οποίες αρνήθηκε την πρόσβαση βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2004/258 μπορούσαν να βλάψουν συγκεκριμένα και πραγματικά τα συμφέροντα της Banco Popular ή της Banco

Santander κατά τον χρόνο εκδόσεως των προσβαλλομένων αποφάσεων. Το γεγονός ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις περιλαμβάνουν μόνον πολύ συνοπτική αιτιολογία ως προς το γιατί μπορούσε να τεκμαίρεται μια τέτοια προσβολή συμφερόντων παρά τη λήψη μέσου εξυγίανσης της Banco Popular ουδόλως επηρεάζει την ως άνω διαπίστωση.

250 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να απορριφθεί το πρώτο σκέλος, με το οποίο προβάλλεται ότι η δημοσιοποίηση των ζητούμενων πληροφοριών δεν θα ζημίωνε τα συμφέροντα της Banco Popular ή της Banco Santander.

2) Επί του δευτέρου σκέλους, με το οποίο προβάλλεται ότι η δημοσιοποίηση των ζητούμενων εγγράφων δεν θίγει την ομαλή λειτουργία του συστήματος προληπτικής εποπτείας

251 Πριν από την εξέταση των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας, πρέπει να υπομνησθούν οι παρατηρήσεις που εκτίθενται στις σκέψεις 157 έως 162 ανωτέρω.

252 Όπως ορθώς υποστηρίζει η Επιτροπή, η νομολογία κατά την οποία η ΕΚΤ διαθέτει ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως ως προς τον προσδιορισμό του αν η δημοσιοποίηση ορισμένων πληροφοριών μπορεί να θίξει κάποιο δημόσιο συμφέρον, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', της αποφάσεως 2004/258, πρέπει να ακολουθηθεί κατά την εκτίμηση στην οποία η ΕΚΤ καλείται να προβεί στο πλαίσιο της εφαρμογής της δεύτερης προϋποθέσεως της αποφάσεως Baumeister. Η εκτίμηση του κινδύνου προσβολής της ομαλής λειτουργίας του συστήματος προληπτικής εποπτείας και εξυγίανσης αντιστοιχεί, πράγματι, ειδικότερα, στην εκτίμηση του κινδύνου προσβολής του δημοσίου συμφέροντος.

253 Εξάλλου, κατά τη νομολογία που υπομνήσθηκε στη σκέψη 159 ανωτέρω, η εκ μέρους της ΕΚΤ εκτίμηση του αν η δημοσιοποίηση ορισμένων εγγράφων θα έθιγε την προστασία της ομαλής λειτουργίας του συστήματος προληπτικής εποπτείας και εξυγίανσης έχει περίπλοκο και ευαίσθητο χαρακτήρα που της επιβάλλει να ενεργεί με όλως ιδιαίτερη προσοχή.

254 Επιπλέον, τα κριτήρια που εκθέτει το Δικαστήριο στην απόφαση Baumeister για την εκτίμηση της προσβολής της ομαλής λειτουργίας του συστήματος ελέγχου της δραστηριότητας των επιχειρήσεων επενδύσεων, που έχουν εφαρμογή κατ' αναλογίαν στο πλαίσιο της προληπτικής εποπτείας και της εξυγίανσης, είναι πολύ γενικά, όπως απαιτεί η νομολογία που εκτίθεται στη σκέψη 160 ανωτέρω.

255 Επομένως, αφενός, ο έλεγχος νομιμότητας στον οποίο το Γενικό Δικαστήριο καλείται να προβεί στο πλαίσιο αυτό περιορίζεται στον προβλεπόμενο από τη νομολογία που μνημονεύεται στη σκέψη 161 ανωτέρω έλεγχο και, αφετέρου, η τήρηση της υποχρεώσεως της ΕΚΤ να αιτιολογεί επαρκώς κατά νόμον τις αποφάσεις της έχει, καταρχήν, ακόμη πιο θεμελιώδη σημασία (βλ., συναφώς, σκέψη 162 ανωτέρω).

256 Εν προκειμένω, η ΕΚΤ εξέθεσε στην πρώτη προσβαλλόμενη απόφαση ότι το έγγραφο που περιέχει τις πληροφορίες σχετικά με το καθημερινό υπόλοιπο των καταθέσεων της Banco Popular αποτελούσε μέρος του διοικητικού φακέλου που αφορούσε τη διαρκή εποπτεία της Banco Popular καθώς και την τελική ανάλυση της πτώχευσης ή της πιθανής πτώχευσης της Banco Popular.

257 Στη δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση η ΕΚΤ ανέφερε ότι η προσφεύγουσα δεν είχε αμφισβητήσει την ανάλυση που είχε πραγματοποιηθεί στο πλαίσιο της απόφασης LS/PT/2017/66 της 11ης Αυγούστου 2017, κατά την οποία το έγγραφο με τίτλο «Emergency

liquidity assistance request from Banco de España», της 5ης Ιουνίου 2017, περιλαμβάνει πληροφορίες σχετικές με την κατάσταση ρευστότητας και τους δείκτες κεφαλαίου της Banco Popular. Εξήγησε, στη συνέχεια, ότι οι εν λόγω πληροφορίες τής είχαν παρασχεθεί από την Banco Popular στο πλαίσιο της διαρκούς προληπτικής εποπτείας.

- 258 Όσον αφορά το πλήρες κείμενο της εκτιμήσεως FOLTF καθώς και των εγγράφων τεκμηρίωσης που παρέσχε η Banco Popular σχετικά, ιδίως, με την κεφαλαιακή της θέση, την κατάσταση της ρευστότητάς της και άλλες προϋποθέσεις για τη διαρκή άδειά της, η ΕΚΤ εξήγησε, στην τρίτη προσβαλλόμενη απόφαση, ότι τα ως άνω έγγραφα αποτελούσαν μέρος των διοικητικών φακέλων της διαρκούς προληπτικής εποπτείας και της διαδικασίας εκτιμήσεως FOLTF. Κατά την ΕΚΤ, οι ως άνω διοικητικοί φάκελοι αποτελούσαν μέρος της εκ μέρους της ΕΚΤ ασκήσεως των καθηκόντων της ως αρμόδιας εποπτεύουσας αρχής, που προβλέπονται από τον κανονισμό 1024/2013.
- 259 Ωστόσο, στις τρεις προσβαλλόμενες αποφάσεις, η ΕΚΤ εξέθεσε ακόμη ότι, κατά την άσκηση των καθηκόντων που της αναθέτει ο κανονισμός 1024/2013, δεσμεύεται από τις υποχρεώσεις τηρήσεως του επαγγελματικού απορρήτου. Στο πλαίσιο αυτό, διευκρίνισε τις εφαρμοστέες κανονιστικές διατάξεις, καθώς και το περιεχόμενο της ως άνω υποχρεώσεως τηρήσεως του επαγγελματικού απορρήτου και δήλωσε ότι οι παρεκκλίσεις από την εν λόγω υποχρέωση τηρήσεως του επαγγελματικού απορρήτου δεν μπορούσαν να τύχουν εφαρμογής εν προκειμένω.
- 260 Η ΕΚΤ συνήγαγε εξ αυτού ότι η δημοσιοποίηση εμπιστευτικών πληροφοριών προερχομένων από προληπτική εποπτεία μπορούσε να βλάψει τόσο το άμεσα ενδιαφερόμενο πιστωτικό ίδρυμα όσο και το τραπεζικό σύστημα γενικά, δεδομένου ότι οι τράπεζες δεν θα μπορούσαν πλέον να έχουν εμπιστοσύνη στο ότι οι πληροφορίες που είχαν παράσχει στην ΕΚΤ στο πλαίσιο της προληπτικής εποπτείας θα παρέμεναν εμπιστευτικές.
- 261 Στην πρώτη και στην τρίτη προσβαλλόμενη απόφαση η ΕΚΤ αναφέρθηκε, στο πλαίσιο αυτό, στις αποφάσεις της 11ης Δεκεμβρίου 1985, Hillenius (110/84, EU:C:1985:495, σκέψη 27), και της 12ης Νοεμβρίου 2014, Altmann κ.λπ. (C-140/13, EU:C:2014:2362, σκέψεις 31 έως 33). Στις ως άνω αποφάσεις η ΕΚΤ επίσης ανέφερε ότι η εξυγίανση δεν είχε μεταβάλει την ιδιότητα της Banco Popular ως εποπτευόμενης οντότητας και ότι, επομένως, το καθεστώς εμπιστευτικότητας εξακολουθούσε να ισχύει έναντι αυτής.
- 262 Η ΕΚΤ παρέσχε με τον τρόπο αυτόν εξήγηση σχετική με την ανάγκη προστασίας την οποία επικαλέστηκε, προβάλλοντας ότι η δημοσιοποίηση των ζητούμενων εγγράφων θα έβλαπτε, ιδίως, το τραπεζικό σύστημα γενικά.
- 263 Τα ως άνω συμπεράσματα δεν κλονίζονται με τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.
- 264 Πράγματι, αφενός, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η αιτιολογία είναι γενική και στερεότυπη πρέπει να απορριφθεί. Συναφώς, πρέπει να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι μπορεί να είναι αδύνατος ο προσδιορισμός των λόγων που δικαιολογούν την άρνηση προσβάσεως σε κάθε έγγραφο, εν προκειμένω σε κάθε πληροφοριακό στοιχείο των εγγράφων, χωρίς να αποκαλυφθεί το περιεχόμενο του οικείου εγγράφου ή ένα ουσιώδες στοιχείο αυτού και, επομένως, να ματαιωθεί ο ουσιώδης σκοπός της εν λόγω εξαιρέσεως. Εν προκειμένω, μια πληρέστερη και περισσότερο εξατομικευμένη περιγραφή του περιεχομένου του ζητούμενου εγγράφου, λόγω του ότι αυτό καλυπτόταν από τις εξαιρέσεις σχετικά με το δημόσιο συμφέρον όσον αφορά την ομαλή λειτουργία του συστήματος προληπτικής εποπτείας και εξυγίανσης, μπορούσε να διακυβεύσει την

εμπιστευτικότητα των πληροφοριών που προορίζονται να παραμένουν μυστικές (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 26ης Απριλίου 2005, Sison κατά Συμβουλίου, Τ-110/03, Τ-150/03 και Τ-405/03, ΕΥ:Τ:2005:143, σκέψη 84).

- 265 Αφετέρου, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα με το οποίο προβάλλεται ότι η δημοσιοποίηση πληροφοριών όπως οι δείκτες ρευστότητας δεν θα δημιουργούσαν σε καμία περίπτωση προηγούμενο, βάσει του οποίου θα επρόκειτο να δημοσιοποιούνται στο μέλλον στην αγορά τέτοιου είδους πληροφορίες, δεδομένου ότι η εξυγίανση της Banco Popular είχε έκτακτο χαρακτήρα.
- 266 Πράγματι, η προσφεύγουσα δεν κατόρθωσε να κλονίσει την εκτίμηση της ΕΚΤ κατά την οποία η δημοσιοποίηση ορισμένων πληροφοριών θα μπορούσε να βλάψει την αμοιβαία εμπιστοσύνη μεταξύ της ΕΚΤ και των εποπτευομένων οντοτήτων, πράγμα αναγκαίο για τον μηχανισμό προληπτικής εποπτείας. Συναφώς, το γεγονός ότι η τραπεζική εξυγίανση εξακολουθεί να είναι εξαιρετικό μέτρο και ότι ορισμένες πληροφορίες συνελέγησαν όλως εξαιρετικώς από την ΕΚΤ δεν έχει καμία συνέπεια για τον κίνδυνο άλλες οντότητες να μην μπορούν πλέον να έχουν εμπιστοσύνη στο ότι οι πληροφορίες που ενδέχεται να παράσχουν στην ΕΚΤ στο μέλλον στο πλαίσιο της προληπτικής εποπτείας θα παραμένουν εμπιστευτικές.
- 267 Εξάλλου, κατά τη νομολογία, ένα θεσμικό όργανο της Ένωσης μπορεί να στηριχθεί σε υποθετικές ενέργειες των παραγόντων της αγοράς και στα αποτελέσματα των εν λόγω ενεργειών για μελλοντικές παρεμβάσεις (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 4ης Ιουνίου 2015, Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein κατά ΕΚΤ, Τ-376/13, ΕΥ:Τ:2015:361, σκέψη 78).
- 268 Επομένως, η ΕΚΤ μπορούσε βασίμως να στηριχθεί στον κίνδυνο κερδοσκοπικών ενεργειών εκ μέρους των παραγόντων της αγοράς στηριζόμενο στα στοιχεία που αφορούν την κατάσταση ρευστότητας της Banco Popular πριν από την εξυγιάσή της, καθόσον τα στοιχεία αυτά μπορούσαν ευλόγως να θεωρηθούν ως πληροφορίες ικανές να οδηγήσουν σε κερδοσκοπικές ενέργειες και, με τον τρόπο αυτόν, να θέσουν σε κίνδυνο την ομαλή λειτουργία του συστήματος προληπτικής εποπτείας και εξυγίανσης.
- 269 Βάσει των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η προσφεύγουσα δεν κατόρθωσε να αποδείξει ότι η ΕΚΤ υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως θεωρώντας ότι η δημοσιοποίηση των ζητούμενων εγγράφων υπήρχε κίνδυνος να θίξει την ομαλή λειτουργία του συστήματος προληπτικής εποπτείας και εξυγίανσης.
- 270 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί το δεύτερο σκέλος, με το οποίο προβάλλεται ότι η δημοσιοποίηση των ζητούμενων πληροφοριών δεν θίγει την ομαλή λειτουργία του συστήματος προληπτικής εποπτείας και εξυγίανσης.
- 271 Ως εκ τούτου, συνάγεται το συμπέρασμα ότι τα ζητούμενα έγγραφα στα οποία η ΕΚΤ αρνήθηκε την πρόσβαση βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2004/258 περιλαμβάνουν εμπιστευτικές πληροφορίες κατά την έννοια του άρθρου 53, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2013/36 και του άρθρου 84, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/59.

3. Επί της τρίτης αιτιάσεως, με την οποία προβάλλεται ότι οι παρεκκλίσεις που προβλέπονται από το άρθρο 53, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, της οδηγίας 2013/36 και το άρθρο 84, παράγραφος 6, της οδηγίας 2014/59 έχουν εφαρμογή στα ζητούμενα έγγραφα

- 272 Με την τρίτη αιτίαση, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι διατάξεις του άρθρου 53, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, της οδηγίας 2013/36 και του άρθρου 84, παράγραφος 6, της οδηγίας 2014/59 επιτρέπουν στην ΕΚΤ να παράσχει πρόσβαση στα ζητούμενα έγγραφα στο πλαίσιο ή για τους σκοπούς δικαστικής διαδικασίας. Ειδικότερα, από τελεολογική ερμηνεία των εν λόγω διατάξεων προκύπτει ότι υπάρχει μία εξαίρεση όσον αφορά την εμπιστευτικότητα όταν η πρόσβαση στα ζητούμενα έγγραφα είναι αναγκαία προς άσκηση του δικαιώματος για αποτελεσματική δικαστική προστασία στο πλαίσιο δικαστικής διαδικασίας η οποία έχει σχέση με τις ενέργειες θεσμικού ή άλλου οργάνου της Ένωσης.
- 273 Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι, κατά τη νομολογία, η εκτίμηση του εμπιστευτικού χαρακτήρα μιας πληροφορίας απαιτεί τη στάθμιση των εννόμων συμφερόντων που εμποδίζουν τη δημοσιοποίησή της και του γενικού συμφέροντος. Ωστόσο, οι ιδιαιτερότητες της υπό κρίση υποθέσεως, ήτοι το γεγονός ότι οι πρώην μέτοχοι της Banco Popular επιθυμούν να γνωρίσουν τις συνθήκες υπό τις οποίες πραγματοποιήθηκε η εξυγίανση της Banco Popular, δικαιολογούν τη δημοσιοποίηση των ζητούμενων πληροφοριών. Συναφώς, είναι θεμελιώδους σημασίας, κατά την προσφεύγουσα, να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι η ίδια άσκησε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προσφυγή ακυρώσεως (που πρωτοκολλήθηκε με τον αριθμό Τ-628/17) κατά του καθεστώτος εξυγίανσης και αγωγή αποζημιώσεως λόγω εξωσυμβατικής ευθύνης (που πρωτοκολλήθηκε με τον αριθμό Τ-714/17). Οι ζητούμενες στο πλαίσιο της υπό κρίση υποθέσεως πληροφορίες έχουν ως μόνο σκοπό να χρησιμοποιηθούν ως αποδεικτικά στοιχεία στο πλαίσιο των δύο αυτών προσφυγών.
- 274 Η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι χρειάζεται ιδίως να λάβει γνώση των προβλημάτων ρευστότητας που οδήγησαν στην εξυγίανση της Banco Popular· ωστόσο, τα στοιχεία που αφορούν τόσο την εκτίμηση FOLTF όσο και το καθεστώς εξυγίανσης δεν δόθηκαν στη δημοσιότητα καθ' ολοκληρίαν. Η πρόσβαση στα στοιχεία αυτά της παρέχει τη δυνατότητα να καταθέσει αποδείξεις προς στήριξη του επιχειρηματός της ότι η κατάσταση ρευστότητας της Banco Popular δεν ήταν αρκούντως σοβαρή για να πραγματοποιηθεί εξυγιάσή της και ότι κάθε πρόβλημα ρευστότητας συνδεόταν με τις δηλώσεις του προέδρου του ΕΣΕ.
- 275 Η ΕΚΤ, υποστηριζόμενη από την Επιτροπή και την Banco Santander, αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.
- 276 Συναφώς, πρέπει καταρχάς να σημειωθεί ότι το Δικαστήριο επισήμανε, στη σκέψη 30 της αποφάσεως της 13ης Σεπτεμβρίου 2018, Buccioni (C-594/16, στο εξής: απόφαση Buccioni, EU:C:2018:717), ότι οι ειδικές περιπτώσεις στις οποίες η κατά το άρθρο 53, παράγραφος 1, της οδηγίας 2013/36 γενική αρχή απαγόρευσης της δημοσιοποίησης των εμπιστευτικού χαρακτήρα πληροφοριών που έχουν στην κατοχή τους οι αρμόδιες αρχές δεν εμποδίζει, κατ' εξαίρεση, τη διαβίβαση ή τη χρήση τους παρατίθενται εξαντλητικά στην οδηγία αυτή. Επιπλέον, το Δικαστήριο διευκρίνισε, στη σκέψη 37 της ίδιας αποφάσεως, ότι οι προβλεπόμενες από την οδηγία 2013/36 παρεκκλίσεις από τη γενική απαγόρευση δημοσιοποίησης εμπιστευτικών πληροφοριών πρέπει να ερμηνεύονται στενά.
- 277 Οι ίδιες παρατηρήσεις ισχύουν, κατ' αναλογία, όσον αφορά την παρέκκλιση από την απαγόρευση δημοσιοποίησης την οποία θέτει το άρθρο 84, παράγραφος 6, της οδηγίας 2014/59.

- 278 Υπό το πρίσμα αυτών των εκτιμήσεων πρέπει να εξετασθούν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.
- 279 Αφενός, όσον αφορά το άρθρο 53, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, της οδηγίας 2013/36, η διάταξη αυτή προβλέπει ότι, οσάκις πρόκειται για πιστωτικό ίδρυμα που έχει κηρυχθεί σε πτώχευση ή του οποίου διατάχθηκε αναγκαστική εκκαθάριση με δικαστική απόφαση, όσες εμπιστευτικές πληροφορίες δεν αφορούν τους τρίτους που αναμείχθηκαν στις προσπάθειες διάσωσης του επιτρέπεται να δημοσιοποιηθούν στο πλαίσιο διαδικασιών του αστικού ή του εμπορικού δικαίου.
- 280 Εν προκειμένω, όμως, όπως ορθώς υποστηρίζει η ΕΚΤ, η Banco Popular δεν κηρύχθηκε σε πτώχευση ούτε διατάχθηκε η αναγκαστική της εκκαθάριση. Αντιθέτως, από το καθεστώς εξυγίανσης συνάγεται ότι τούτο αφορούσε ιδίως μεταβίβαση των δραστηριοτήτων της Banco Popular στην Banco Santander. Η εν λόγω μεταβίβαση παρέσχε τη δυνατότητα στην Banco Popular να συνεχίσει να λειτουργεί υπό κανονικές συνθήκες ως μέλος του ομίλου Santander.
- 281 Εξάλλου, από τον κανονισμό 806/2014 προκύπτει ότι ακριβώς προς αποφυγή της εκκαθάρισης με τη συνήθη διαδικασία αφερεγγυότητας ο κανονισμός 806/2014 προβλέπει τη λήψη μέσου εξυγίανσης μιας οντότητας που βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης.
- 282 Ως εκ τούτου, πριν από τη λήψη μέτρου εξυγίανσης, στο πλαίσιο της εκτιμήσεως της προϋποθέσεως που επιτάσσει η εξυγίανση να πραγματοποιείται προς το δημόσιο συμφέρον, η οποία προβλέπεται από το άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 806/2014, το ΕΣΕ πρέπει ιδίως να εκτιμά αν η εξυγίανση μιας αφερέγγυας οντότητας είναι προτιμότερη από την εκκαθάρισή της. Συναφώς, στην αιτιολογική σκέψη 58 του κανονισμού 806/2014 αναφέρεται ότι, στην περίπτωση που η εκκαθάριση μιας οντότητας ευρισκόμενης σε σημείο πτώχευσης με τη συνήθη διαδικασία αφερεγγυότητας μπορεί να θέσει σε κίνδυνο τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα, να διακόψει την παροχή βασικών υπηρεσιών και να βλάψει την προστασία των καταθετών, η εφαρμογή εργαλείων εξυγίανσης είναι θέμα δημοσίου συμφέροντος.
- 283 Εξάλλου, μετά τη λήψη μέτρου εξυγίανσης, σύμφωνα με το άρθρο 15, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', το άρθρο 20, παράγραφος 16, και το άρθρο 76, παράγραφος 1, στοιχείο ε', του κανονισμού 806/2014, απαιτείται εκτίμηση από ανεξάρτητο εμπειρογνώμονα προκειμένου να συγκριθεί η μεταχείριση των μετόχων και των δανειστών στο πλαίσιο της εξυγίανσης και η μεταχείριση που θα αντιμετώπιζαν αν η εμπλεκόμενη οντότητα είχε υπαχθεί σε συνήθη διαδικασία αφερεγγυότητας τον χρόνο κατά τον οποίο ελήφθη η απόφαση σχετικά με το μέτρο εξυγίανσης. Εάν κριθεί ότι οι μέτοχοι και οι δανειστές έχουν λάβει, κατά την εξόφληση των απαιτήσεών τους στο πλαίσιο της εξυγίανσης, λιγότερα από όσα θα είχαν λάβει υπό κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, θα πρέπει καταρχήν να δικαιούνται αποζημίωση.
- 284 Λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων αυτών, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η πτώχευση έχει φύση και σκοπούς που διαφέρουν ουσιαστικά από εκείνους της εξυγίανσης και ότι, κατά συνέπεια, αποκλείεται η εφαρμογή κατ' αναλογίαν του άρθρου 53, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, της οδηγίας 2013/36 σε οντότητα υπαγόμενη σε διαδικασία εξυγίανσης.
- 285 Μια τέτοια εφαρμογή κατ' αναλογίαν της εν λόγω διατάξεως θα ήταν επίσης αντίθετη προς τις αρχές που υπομνήσθηκαν στη σκέψη 276 ανωτέρω, κατά τις οποίες οι προβλεπόμενες από την οδηγία 2013/36 παρεκκλίσεις από τη γενική απαγόρευση δημοσιοποιήσεως εμπιστευτικών πληροφοριών ορίζονται εξαντλητικά και πρέπει να ερμηνεύονται στενά.

- 286 Επομένως, η παρέκκλιση που προβλέπεται στο άρθρο 53, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, της οδηγίας 2013/36 δεν έχει εφαρμογή εν προκειμένω.
- 287 Αφετέρου, όσον αφορά την παρέκκλιση από την αρχή περί τηρήσεως του επαγγελματικού απορρήτου που προβλέπεται στο άρθρο 84, παράγραφος 6, της οδηγίας 2014/59, η διάταξη αυτή προβλέπει ότι εφαρμόζεται υπό την επιφύλαξη του εθνικού δικαίου που αφορά τη δημοσιοποίηση πληροφοριών σε δικαστικές διαδικασίες στο πλαίσιο ποινικών ή αστικών υποθέσεων.
- 288 Όπως όμως ορθώς προβάλλει η ΕΚΤ, η προσφεύγουσα δεν επικαλέστηκε καμία διάταξη του εθνικού δικαίου που να απαιτεί τη δημοσιοποίηση των ζητηθέντων εγγράφων.
- 289 Επιπλέον, το άρθρο 84, παράγραφος 6, της οδηγίας 2014/59 αφορά την κατ' εξαίρεση δημοσιοποίηση εμπιστευτικών πληροφοριών στο πλαίσιο εθνικών διαδικασιών. Η προσφεύγουσα, όμως, δεν αρνείται ότι οι σχετικές με την πρόσβαση αιτήσεις της υποβλήθηκαν με σκοπό να ασκήσει προσφυγή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.
- 290 Επομένως, η προβλεπόμενη στο άρθρο 84, παράγραφος 6, της οδηγίας 2014/59 εξαίρεση δεν έχει εφαρμογή εν προκειμένω.
- 291 Το συμπέρασμα αυτό δεν κλονίζεται με τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.
- 292 Πρώτον, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα ότι ο κανόνας εμπιστευτικότητας δεν έχει εφαρμογή όταν ο αιτών προσκομίζει συγκεκριμένες και συγκλίνουσες ενδείξεις οι οποίες μπορεί υποστηρίξιμα να υποτεθεί ότι ασκούν επιρροή για τις ανάγκες μιας τρέχουσας ή μέλλουσας να κινηθεί διαδικασίας αστικού ή εμπορικού δικαίου. Η προσφεύγουσα παραπέμπει στην απόφαση *Buccioni* προκειμένου να στηρίξει το επιχείρημα αυτό. Ωστόσο, πρέπει να σημειωθεί ότι, σε αντίθεση με την υπό κρίση υπόθεση, η υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση *Buccioni* αφορούσε πιστωτικό ίδρυμα που είχε τεθεί υπό αναγκαστική εκκαθάριση (απόφαση *Buccioni*, σκέψη 17). Όπως όμως εκτίθεται στις σκέψεις 281 έως 285 ανωτέρω, το άρθρο 53, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, της οδηγίας 2013/36 δεν μπορεί να τύχει ευρείας εφαρμογής, διότι άλλως τούτο θα προσέβαλλε την αρχή της στενής ερμηνείας των παρεκκλίσεων από την αρχή της εμπιστευτικότητας, την οποία το ίδιο το Δικαστήριο υπενθύμισε στη σκέψη 37 της αποφάσεως *Buccioni*.
- 293 Εν πάση περιπτώσει, η προσέγγιση η οποία προτείνεται στην απόφαση *Buccioni* δεν μπορεί να μεταφερθεί στην υπό κρίση υπόθεση. Πράγματι, στις σκέψεις 38 και 40 της αποφάσεως αυτής αναφέρεται ότι ο αιτών πρόσβαση σε εμπιστευτικές πληροφορίες πρέπει να προσκομίσει ακριβείς και συγκλίνουσες ενδείξεις εκ των οποίων συνάγεται ευλόγως ότι οι πληροφορίες αυτές θα αποδειχθούν λυσιτελείς για τις ανάγκες διαδικασίας αστικού ή εμπορικού δικαίου που εκκρεμεί ή πρόκειται να κινηθεί, της οποίας το αντικείμενο πρέπει να προσδιορίζεται με τρόπο συγκεκριμένο από τον αιτούντα. Μια τέτοια προσέγγιση, όμως, θα οδηγούσε σε εφαρμογή *contra legem* του άρθρου 6 της αποφάσεως 2004/258, που προβλέπει ότι ο αιτών δεν είναι υποχρεωμένος να δικαιολογήσει την αίτησή του. Η έλλειψη υποχρεώσεως του ενδιαφερομένου να αποδείξει ότι έχει οποιοδήποτε συμφέρον να ζητήσει πρόσβαση σε έγγραφο συνιστά έναν από τους ακρογωνιαίους λίθους του συστήματος προσβάσεως στα έγγραφα οι οποίοι, κατά πάγια νομολογία, ακριβώς δεν επιτρέπουν διαφορετική μεταχείριση των αιτούντων τέτοια πρόσβαση σε συνάρτηση με τα συμφέροντα ή τις ιδιαίτερες ανάγκες τους (πρβλ. αποφάσεις της 26ης Απριλίου 2005, *Sison* κατά Συμβουλίου, T-110/03, T-150/03 και T-405/03, EU:T:2005:143, σκέψεις 50 έως 56, και της 6ης Ιουλίου 2006, *Franchet* και *Byk* κατά Επιτροπής, T-391/03 και T-70/04, EU:T:2006:190, σκέψη 82).

- 294 Επιπλέον, όπως ορθώς υποστηρίζει η ΕΚΤ, όταν ένα έγγραφο δημοσιοποιείται κατόπιν αιτήσεως υποβαλλόμενης στο πλαίσιο του καθεστώτος προσβάσεως του κοινού στα έγγραφα, το έγγραφο αυτό δημοσιοποιείται *erga omnes*. Στην απόφαση *Buccioni*, όμως, το Δικαστήριο έκρινε ότι, υπό τις προϋποθέσεις που εκτίθενται στη σκέψη 38 της αποφάσεως αυτής, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να αποκαλύψουν εμπιστευτικές πληροφορίες για τις ανάγκες τρέχουσας ή μέλλουσας να κινηθεί διαδικασίας αστικού ή εμπορικού δικαίου, «εκτός του πλαισίου της οποίας δεν θα μπορούν να χρησιμοποιηθούν οι επίμαχες πληροφορίες». Η απόφαση 2004/258, ειδικότερα το άρθρο 9 αυτής, που αφορά την πρόσβαση κατόπιν αιτήσεως, δεν προβλέπει ωστόσο τη δυνατότητα να δοθεί σε ένα μέρος του κοινού πρόσβαση σε έγγραφο, επιβάλλοντάς του παράλληλα την υποχρέωση να μην αποκαλύψει το έγγραφο αυτό σε άλλα πρόσωπα. Μια τέτοια δυνατότητα θα ήταν αντίθετη προς το πνεύμα και τη λογική της εν λόγω αποφάσεως, καθόσον, όταν έχουν εφαρμογή οι εξαιρέσεις από το δικαίωμα προσβάσεως οι οποίες προβλέπονται στο άρθρο 4 της ίδιας αποφάσεως, η οικεία αρχή απλώς αρνείται την πρόσβαση στο εν λόγω έγγραφο (βλ., κατ' αναλογία, διάταξη της 7ης Μαρτίου 2013, *Henkel και Henkel France κατά Επιτροπής*, T-64/12, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:116, σκέψη 47).
- 295 Δεύτερον, το επιχείρημα της προσφεύγουσας, το οποίο αυτή προέβαλε επικουρικώς, προκειμένου το Γενικό Δικαστήριο να της χορηγήσει πρόσβαση στα σχετικά έγγραφα με τη μορφή αναλήψεως δεσμεύσεως περί τηρήσεως εμπιστευτικότητας, πέραν του ότι είναι αντίθετο προς τις παρατηρήσεις που συνδέονται με τη φύση του καθεστώτος προσβάσεως του κοινού στα έγγραφα το οποίο υπενθυμίζεται στη σκέψη 293 ανωτέρω, έρχεται επίσης σε αντίθεση με το γεγονός ότι το άρθρο 104 του Κανονισμού Διαδικασίας προβλέπει ότι ένα έγγραφο στο οποίο το οικείο θεσμικό όργανο αρνήθηκε την πρόσβαση και το οποίο αποτέλεσε το αντικείμενο διεξαγωγής αποδείξεων δεν μπορεί να γνωστοποιηθεί στους λοιπούς διαδίκους. Ο ως άνω κανόνας έχει ως σκοπό να αποφεύγεται το ενδεχόμενο να καθίσταται άνευ αντικειμένου η προσφυγή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου λόγω της ανακοινώσεως του οικείου εγγράφου στον αιτούντα την πρόσβαση (πρβλ. απόφαση της 1ης Φεβρουαρίου 2007, *Sison κατά Συμβουλίου*, C-266/05 P, EU:C:2007:75, σκέψη 39). Επιπροσθέτως, η πρόσβαση με τη μορφή αναλήψεως υποχρέωσης εμπιστευτικότητας, όπως προτείνει η προσφεύγουσα, συνιστά έναν από τους τρόπους τους οποίους προβλέπει ο Κανονισμός Διαδικασίας για την προσκόμιση και τη χρησιμοποίηση πληροφοριών τις οποίες κατέχει ένας από τους διαδίκους σε διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου στο πλαίσιο της ίδιας αυτής διαδικασίας.
- 296 Τρίτον, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να ισχυρίζεται ότι το γεγονός ότι ορισμένες παρεκκλίσεις από την αρχή της εμπιστευτικότητας έχουν εφαρμογή λόγω της υπάρξεως διαδικασιών ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων δεν εμποδίζει την εφαρμογή των εν λόγω παρεκκλίσεων στο πλαίσιο της παρούσας διαφοράς ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, πράγμα το οποίο, κατ' αυτήν, θα οδηγούσε στην παράλογη κατάσταση να έχουν τα εθνικά δικαστήρια πρόσβαση σε έγγραφα των οργάνων της Ένωσης, όχι όμως το Γενικό Δικαστήριο. Πράγματι, αφενός, για τους λόγους που εκτίθενται στη σκέψη 295 ανωτέρω, στο πλαίσιο διαδικασίας προσβάσεως στα έγγραφα, δεν εναπόκειται στο Γενικό Δικαστήριο να διατάξει την ανακοίνωση στον προσφεύγοντα διάδικο εγγράφου στο οποίο η οικεία αρχή αρνήθηκε την πρόσβαση. Αφετέρου, καίτοι το σύστημα διεξαγωγής της αποδεικτικής διαδικασίας ενώπιον των δικαιοδοτικών οργάνων της Ένωσης είναι διαφορετικό από εκείνο ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων, ωστόσο το σύστημα αυτό είναι πλήρες. Πράγματι, αφενός, τα άρθρα 89 επ. του Κανονισμού Διαδικασίας προβλέπουν ότι το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να ζητήσει ή να διατάξει, στο πλαίσιο διαφοράς, την προσκόμιση εγγράφου από διάδικο στη διαφορά. Αφετέρου, βάσει του άρθρου 24 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να ζητήσει από τα θεσμικά ή λοιπά όργανα ή τους οργανισμούς που δεν είναι διάδικοι στη διαφορά κάθε πληροφορία που κρίνει αναγκαία για την εξέταση της διαφοράς. Σε αντίθεση με όσα διατείνεται η προσφεύγουσα,

το Γενικό Δικαστήριο, όπως και τα εθνικά δικαστήρια, έχει στη διάθεσή του όλα τα μέσα τα οποία είναι αναγκαία για την πρόσβαση στα έγγραφα που αφορούν την προληπτική εποπτεία και για την εύρυθμη διεξαγωγή της αποδεικτικής διαδικασίας σε υπόθεση της οποίας έχει επιληφθεί στον τομέα αυτόν.

- 297 Τέταρτον, η νομολογία την οποία παραθέτει η προσφεύγουσα στις σκέψεις 38 και 39 του δικογράφου της προσφυγής προς στήριξη του επιχειρήματός της ότι οι ιδιαιτερότητες της υπό κρίση υποθέσεως, λαμβανομένων υπόψη των διαφόρων εμπλεκόμενων εν προκειμένω συμφερόντων, δικαιολογούν τη δημοσιοποίηση των ζητούμενων πληροφοριών επίσης δεν κλονίζει τις διαπιστώσεις που έγιναν στο πλαίσιο της αναλύσεως της τρίτης αιτιάσεως. Πράγματι, οι αποφάσεις της 9ης Ιουνίου 2010, *Éditions Jacob* κατά Επιτροπής (T-237/05, EU:T:2010:224, σκέψη 90), και της 24ης Μαΐου 2011, *NLG* κατά Επιτροπής (T-109/05 και T-444/05, EU:T:2011:235, σκέψη 140), αφορούν την εφαρμογή της αρχής της τηρήσεως του επαγγελματικού απορρήτου από την Επιτροπή στο πλαίσιο του δικαίου του ανταγωνισμού. Στις δύο αυτές αποφάσεις, το Γενικό Δικαστήριο διευκρίνισε ότι η υποχρέωση τηρήσεως του επαγγελματικού απορρήτου δεν έχει τέτοια σημασία ώστε να μπορεί να δικαιολογήσει γενική και αφηρημένη άρνηση προσβάσεως στα έγγραφα που περιέχουν εμπορικές πληροφορίες για τις εμπλεκόμενες επιχειρήσεις. Η εκτίμηση του απορρήτου χαρακτήρα των πληροφοριών αυτών απαιτεί τη στάθμιση μεταξύ των συμφερόντων που εμποδίζουν τη δημοσίευσή τους και του γενικού συμφέροντος σύμφωνα με το οποίο οι δραστηριότητες των οργάνων της Ένωσης διεξάγονται όσο το δυνατόν πιο ανοικτά.
- 298 Η νομολογία αυτή όμως δεν μπορεί να μεταφερθεί στην παρούσα υπόθεση.
- 299 Πράγματι, αφενός, στο πλαίσιο της προληπτικής εποπτείας και της εξυγίανσης των πιστωτικών ιδρυμάτων, η ΕΚΤ υποχρεούται να τηρεί κανόνες του πρωτογενούς και του παραγώγου δικαίου που έχουν αποτελέσει το αντικείμενο ερμηνείας από το Δικαστήριο στις αποφάσεις *Baumeister* και *Buccioni*. Κατά τις αποφάσεις αυτές, το άρθρο 53, παράγραφος 1, της οδηγίας 2013/36 επιβάλλει ως γενικό κανόνα την υποχρέωση τηρήσεως του επαγγελματικού απορρήτου (αποφάσεις *Baumeister*, σκέψη 33, και *Buccioni*, σκέψη 29). Στο πλαίσιο αυτό, το Δικαστήριο έχει ορίσει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες ορισμένες πληροφορίες θεωρούνται εμπιστευτικές και, επομένως, καλύπτονται από την υποχρέωση τηρήσεως του επαγγελματικού απορρήτου. Αν οι εν λόγω προϋποθέσεις πληρούνται, οι οικείες πληροφορίες μπορούν να εμπίπτουν στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2004/258, όπως εν προκειμένω, ενώ δεν θα πρέπει να γίνεται καμία στάθμιση προκειμένου η ΕΚΤ να αρνηθεί τη σχετική πρόσβαση.
- 300 Αφετέρου, όπως ορθώς υπογραμμίζει η ΕΚΤ, η νομολογία που παραθέτει η προσφεύγουσα αφορούσε υποθέσεις στις οποίες είχε εφαρμογή το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001, το οποίο, σε αντίθεση με το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2004/258, προβλέπει στάθμιση των εμπλεκόμενων συμφερόντων.
- 301 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω σκέψεων, η τρίτη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.
- 302 Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, δεδομένου ότι τα ζητούμενα έγγραφα περιλαμβάνουν εμπιστευτικές πληροφορίες (βλ. σκέψη 271 ανωτέρω) και δεδομένου ότι οι παρεκκλίσεις από την αρχή της εμπιστευτικότητας δεν έχουν εφαρμογή, η ΕΚΤ νομίμως στήριξε τις προσβαλλόμενες αποφάσεις στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2004/258. Ως εκ τούτου, πρέπει να απορριφθεί ο πρώτος λόγος ακυρώσεως.

- 303 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι, πρώτον, όσον αφορά τις πληροφορίες που αφορούν την κατάσταση ρευστότητας της Banco Popular και τους δείκτες κεφαλαίου της, η δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση νομίμως στηρίζεται στις αιτιολογίες τις οποίες περιλαμβάνει και οι οποίες συνδέονται με την εξαίρεση που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2004/258.
- 304 Δεύτερον, όσον αφορά τα έγγραφα στα οποία δεν δόθηκε πρόσβαση στο πλαίσιο της τρίτης προσβαλλόμενης αποφάσεως, η απόφαση αυτή νομίμως στηρίζεται στις αιτιολογίες τις οποίες περιλαμβάνει και οι οποίες συνδέονται με την εξαίρεση που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2004/258.
- 305 Τρίτον, όσον αφορά τις παρασχεθείσες εγγυήσεις, η δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση νομίμως στηρίζεται στις αιτιολογίες τις οποίες περιλαμβάνει και οι οποίες συνδέονται με τις εξαιρέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', δεύτερη και έβδομη περίπτωση, της αποφάσεως 2004/258 (βλ. σκέψη 170 ανωτέρω).
- 306 Από τις ως άνω διαπιστώσεις προκύπτει ότι, έστω και αν η ΕΚΤ αρνήθηκε την πρόσβαση στα έγγραφα και τις πληροφορίες περί των οποίων γίνεται λόγος στα σκέψεις 303 έως 305 ανωτέρω, βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, της αποφάσεως 2004/258, παρέλκει να αποφανθεί το Γενικό Δικαστήριο επί του βασίμου του τρίτου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται παράβαση της διατάξεως αυτής. Πράγματι, ο τρίτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως εν πάση περιπτώσει αλυσιτελής, διότι, για να είναι βάσιμες κατά νόμον οι προσβαλλόμενες αποφάσεις, αρκεί να ήταν ορθή η εφαρμογή μίας από τις εξαιρέσεις που επικαλέστηκε η ΕΚΤ για να αρνηθεί την πρόσβαση στα ζητούμενα έγγραφα (πρβλ. απόφαση της 25ης Νοεμβρίου 2020, Bronckers κατά Επιτροπής, T-166/19, EU:T:2020:557, σκέψη 78 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

ΣΤ. Επί του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 47 του Χάρτη

- 307 Προς στήριξη του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η ΕΚΤ παρέβη το άρθρο 47 του Χάρτη, καθόσον η άρνηση την οποία προβλέπουν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις την εμπόδισε να αποκτήσει πρόσβαση στα έγγραφα στα οποία στηρίχθηκε η ΕΚΤ για να προβεί στην εξυγίανση της Banco Popular. Η προσφεύγουσα φρονεί ότι υφίσταται πάγια νομολογία κατά την οποία η αποτελεσματική δικαστική προστασία, την οποία καθιερώνει το άρθρο 47 του Χάρτη, απαιτεί να μπορεί ο ενδιαφερόμενος να λάβει γνώση των αιτιολογιών της αποφάσεως που έχει ληφθεί έναντι του ιδίου. Η προσφεύγουσα εκτιμά ακόμη ότι, λαμβανομένης υπόψη της αρχής της εκατέρωθεν ακροάσεως, η οποία αποτελεί αναπόσπαστο μέρος των δικαιωμάτων άμυνας, οι διάδικοι σε δίκη έχουν το δικαίωμα να λάβουν γνώση όλων των εγγράφων και των παρατηρήσεων που έχουν κατατεθεί στον δικαστή προκειμένου να επηρεάσουν την απόφασή του και να τις συζητήσουν. Λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων αυτών, η προσφεύγουσα φρονεί ότι η έκδοση διοικητικής πράξεως η οποία στερεί τους ιδιώτες από την ιδιοκτησία τους στηριζόμενη σε έγγραφα των οποίων εκείνοι δεν μπόρεσαν να λάβουν γνώση συνιστά προσβολή του θεμελιώδους δικαιώματός τους σε αποτελεσματική δικαστική προστασία.

- 308 Η προσφεύγουσα παραδέχεται ότι υφίσταται μια εξαίρεση από τον γενικό κανόνα προσβάσεως στα έγγραφα σε ορισμένες διαδικασίες, δεδομένου ότι η άρνηση προσβάσεως συνιστάται για επιτακτικούς λόγους που συνδέονται με την ασφάλεια του κράτους. Επιμένει εντούτοις ότι δεν συμβαίνει κάτι τέτοιο εν προκειμένω. Προσθέτει ότι τα ζητούμενα έγγραφα αφορούν ένα συγκεκριμένο γεγονός, ήτοι την κατάσταση ρευστότητας της Banco Popular.
- 309 Η προσφεύγουσα φρονεί, επιπλέον, ότι το άρθρο 53, παράγραφος 1, της οδηγίας 2013/36 καθώς και το άρθρο 84 της οδηγίας 2014/59 επιτρέπουν τη διάδοση εμπιστευτικών πληροφοριών στο πλαίσιο διαδικασιών αστικού, εμπορικού ή ποινικού δικαίου σχετικών με πτώχευση πιστωτικών ιδρυμάτων σε εθνικό επίπεδο. Συναφώς, εκθέτει περαιτέρω ότι πρέπει να θεωρηθεί ότι οι εν λόγω παρεκκλίσεις από την αρχή της εμπιστευτικότητας έχουν επίσης εφαρμογή στις διαδικασίες ενώπιον του δικαστή της Ένωσης δυνάμει του άρθρου 47 του Χάρτη.
- 310 Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο χαρακτηρισμός των ζητούμενων εγγράφων ως εμπιστευτικών αποτελεί, εν πάση περιπτώσει, μέτρο αντίθετο προς την αρχή της αναλογικότητας το οποίο δεν ικανοποιεί τις προϋποθέσεις του άρθρου 52 του Χάρτη.
- 311 Η ΕΚΤ, υποστηριζόμενη συναφώς από την Επιτροπή και την Banco Santander, αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.
- 312 Το άρθρο 47 του Χάρτη καθιερώνει, στο πρώτο εδάφιο, το δικαίωμα αποτελεσματικής προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου και, στο δεύτερο εδάφιο, το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη.
- 313 Κατά πάγια νομολογία, το δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας επιβάλλει ο ενδιαφερόμενος να είναι σε θέση να γνωρίζει τους λόγους στους οποίους στηρίζεται η απόφαση που τον αφορά είτε επειδή έχει διαβάσει την ίδια την απόφαση είτε επειδή του έχει γνωστοποιηθεί το αιτιολογικό αυτό κατόπιν αιτήσεώς του, υπό την επιφύλαξη της εξουσίας του αρμόδιου δικαστή να απαιτήσει από την οικεία αρχή σχετική κοινοποίηση, προκειμένου να παρασχεθεί στον ενδιαφερόμενο η δυνατότητα να υπερασπιστεί τα δικαιώματά του υπό τις καλύτερες δυνατές συνθήκες και να αποφασίσει, έχοντας γνώση όλων των στοιχείων, αν είναι πρόσφορο να προσφύγει στον αρμόδιο δικαστή, καθώς και να παρασχεθεί στον δικαστή πλήρως η δυνατότητα ασκήσεως του ελέγχου νομιμότητας της αποφάσεως αυτής (βλ. απόφαση της 18ης Ιουλίου 2013, Επιτροπή κ.λπ. κατά Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P και C-595/10 P, EU:C:2013:518, σκέψη 100 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία: απόφαση της 3ης Φεβρουαρίου 2021, Ramazani Shadary κατά Συμβουλίου, T-122/19, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2021:61, σκέψη 50).
- 314 Εν προκειμένω, οι μόνες αποφάσεις που εξέδωσε η ΕΚΤ έναντι της προσφεύγουσας είναι οι τρεις προσβαλλόμενες αποφάσεις. Η προσφεύγουσα, όμως, έλαβε γνώση των αιτιολογιών των αποφάσεων αυτών και μπόρεσε να τις αμφισβητήσει ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου με την υπό κρίση προσφυγή, ασκηθείσα δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, πράγμα το οποίο αποδεικνύει ότι έκανε χρήση του δικαιώματος αποτελεσματικής προσφυγής.
- 315 Σε αντίθεση με όσα διατείνεται η προσφεύγουσα στο σημείο 73 του δικογράφου της προσφυγής, η ΕΚΤ δεν «προέβη στην εξυγίανση της Banco Popular», αλλά δήλωσε, στο πλαίσιο της εκτιμήσεως FOLTF, ότι το εν λόγω πιστωτικό ίδρυμα βρισκόταν σε σημείο πτώχευσης ή πιθανής πτώχευσης, κατά την έννοια του άρθρου 18, παράγραφος 4, του κανονισμού 806/2014. Η εν λόγω εκτίμηση FOLTF έχει τον χαρακτήρα προπαρασκευαστικής πράξεως με σκοπό να παρασχεθεί η δυνατότητα στο ΕΣΕ να λάβει απόφαση όσον αφορά την εξυγίανση της Banco Popular (πρβλ. διάταξη της 6ης Μαΐου 2019, ABLV Bank κατά ΕΚΤ, T-281/18, EU:T:2019:296, σκέψη 36). Με

τον τρόπο αυτόν, και εν πάση περιπτώσει, η εκτίμηση FOLTF δεν παρήγαγε, αυτή καθαυτήν, δεσμευτικά αποτελέσματα ικανά να θίξουν τα συμφέροντα της προσφεύγουσας, μεταβάλλοντας ουσιωδώς τη νομική της κατάσταση, δεδομένου ότι μόνον η θέσπιση και, στη συνέχεια, η έναρξη καθεστώτος εξυγίανσης καθώς και η εφαρμογή μέσω εξυγίανσης, κατά την έννοια του άρθρου 22, παράγραφος 2, του κανονισμού 806/2014, ήταν μέτρα ικανά να μεταβάλουν την κατάσταση αυτή.

- 316 Σε περίπτωση που ο υπό κρίση λόγος ακυρώσεως θα πρέπει να γίνει αντιληπτός υπό την έννοια ότι η προσφεύγουσα υποστηρίζει στην πραγματικότητα ότι το δικαίωμά της αποτελεσματικής προσφυγής προσβλήθηκε επειδή η ίδια δεν είχε γνώση των εγγράφων που χρησίμευσαν ως βάση για την έκδοση της αποφάσεως με την οποία οι δραστηριότητες της Banco Popular μεταφέρθηκαν στην Banco Santander, ήτοι της αποφάσεως SRB/EES/2017/08 της εκτελεστικής συνόδου του ΕΣΕ, της 7ης Ιουνίου 2017, σχετικά με καθεστώς εξυγίανσης για την Banco Popular, πρέπει να υπομνησθεί ότι η απόφαση αυτή αποτελεί το αντικείμενο της προσφυγής ακυρώσεως που άσκησε η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου στο πλαίσιο της υποθέσεως T-628/17.
- 317 Η νομολογία όμως περί του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας δεν απαιτεί να παρέχει η ΕΚΤ, στο πλαίσιο αιτήσεως υποβαλλόμενης δυνάμει της αποφάσεως 2004/258, πρόσβαση σε ορισμένα έγγραφα τα οποία οι αιτούντες την πρόσβαση διατείνονται ότι χρειάζονται για να προετοιμάσουν προσφυγή ακυρώσεως κατά αποφάσεως εκδοθείσας από άλλο θεσμικό όργανο. Η διαπίστωση αυτή απορρέει από τα χαρακτηριστικά του συστήματος προσβάσεως στα έγγραφα το οποίο θεσπίζει η απόφαση 2004/258.
- 318 Πράγματι, πρώτον, το άρθρο 1 της αποφάσεως 2004/258 προβλέπει ότι το αντικείμενο της αποφάσεως αυτής συνίσταται στον προσδιορισμό των προϋποθέσεων που πρέπει να πληρούν οι αιτήσεις προσβάσεως του κοινού στα έγγραφα που κατέχει η ΕΚΤ. Κατά συνέπεια, η απόφαση 2004/258 δεν έχει ως αντικείμενο να ρυθμίσει τα ζητήματα τα οποία αφορούν τις αποδείξεις που πρέπει να προσκομίσουν οι διάδικοι στο πλαίσιο ένδικης διαδικασίας (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις της 14ης Μαΐου 2019, Commune de Fessenheim κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-751/17, EU:T:2019:330, σκέψη 123, και της 30ής Ιανουαρίου 2020, CBA Spielapparate- und Restaurantbetrieb κατά Επιτροπής, T-168/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2020:20, σκέψη 74).
- 319 Δεύτερον, δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2004/258, δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα της ΕΚΤ έχει «κάθε πολίτης της Ένωσης και κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που κατοικεί ή έχει την έδρα του σε ένα κράτος μέλος». Κατά συνέπεια, η απόφαση 2004/258 δεν προορίζεται να θεσπίσει κανόνες προς προστασία του ειδικού συμφέροντος ενός τέτοιου προσώπου για την πρόσβαση σε έγγραφο (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις της 1ης Φεβρουαρίου 2007, Sison κατά Συμβουλίου, C-266/05 P, EU:C:2007:75, σκέψη 43, της 30ής Ιανουαρίου 2020, CBA Spielapparate- und Restaurantbetrieb κατά Επιτροπής, T-168/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2020:20, σκέψη 74, και της 6ης Φεβρουαρίου 2020, Compañía de Tranvías de la Coruña κατά Επιτροπής, T-485/18, EU:T:2020:35, σκέψη 80).
- 320 Τρίτον, πρέπει να υπομνησθεί ότι, όταν ένα έγγραφο δημοσιοποιείται κατόπιν αιτήσεως προσβάσεως υποβληθείσας δυνάμει της αποφάσεως 2004/258, το έγγραφο αυτό δημοσιοποιείται erga omnes, υπό την έννοια ότι το έγγραφο αυτό θα μπορεί να γνωστοποιηθεί σε άλλους αιτούντες και ότι κάθε πρόσωπο θα έχει το δικαίωμα προσβάσεως σε αυτό. Ένα τέτοιο αποτέλεσμα erga omnes όμως υπερβαίνει προδήλως τη σφαίρα των εννόμων συμφερόντων ενός διαδίκου ο οποίος επικαλείται το δικαίωμά του αποτελεσματικής προσφυγής στο πλαίσιο αποδεικτικής διαδικασίας σε άλλη υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου (πρβλ. διάταξη της 1ης Σεπτεμβρίου 2015, Pari Pharma κατά EMA, T-235/15 R, EU:T:2015:587, σκέψη 71).

- 321 Το ζήτημα αν ένα πρόσωπο χρειάζεται κάποιο έγγραφο για να προετοιμάσει προσφυγή ακυρώσεως αποτελεί μέρος της εξετάσεως της προσφυγής αυτής (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις της 26ης Απριλίου 2005, Sison κατά Συμβουλίου, T-110/03, T-150/03 και T-405/03, EU:T:2005:143, σκέψη 55, και της 26ης Μαΐου 2016, International Management Group κατά Επιτροπής, T-110/15, EU:T:2016:322, σκέψη 57). Επομένως, μόνο στο πλαίσιο της προσφυγής που ασκείται κατά της αποφάσεως περί θεσπίσεως καθεστώτος εξυγίανσης για την Banco Popular, ήτοι στο πλαίσιο της υποθέσεως T-628/17, η προσφεύγουσα θα μπορούσε ενδεχομένως και βασίμως να προβάλει λόγο ακυρώσεως στηριζόμενο σε παράβαση του άρθρου 47 του Χάρτη. Όπως ορθώς υπενθυμίζουν η ΕΚΤ και η Επιτροπή, στο πλαίσιο της υποθέσεως αυτής, το Γενικό Δικαστήριο θα μπορέσει βασίμως να κάνει χρήση του ειδικού και πλήρους συστήματος προσκομίσεως και χρησιμοποίησε εγγράφων που προβλέπεται από τον Κανονισμό Διαδικασίας (βλ., συναφώς, σκέψη 296 ανωτέρω).
- 322 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω σκέψεων, συνάγεται το συμπέρασμα ότι η ΕΚΤ δεν παρέβη το άρθρο 47 του Χάρτη. Συνεπώς, ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.
- 323 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να ακυρωθεί η δεύτερη προσβαλλόμενη απόφαση καθόσον με αυτήν η ΕΚΤ αρνείται την πρόσβαση στο αποτέλεσμα της ψηφοφορίας στο πλαίσιο του διοικητικού συμβουλίου της ΕΚΤ που περιλαμβάνεται στα πρακτικά της 447ης συνεδριάσεως του διοικητικού συμβουλίου της ΕΚΤ, η δε προσφυγή να απορριφθεί κατά τα λοιπά.

V. Επί των δικαστικών εξόδων

- 324 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, όταν οι ηττηθέντες διάδικοι είναι περισσότεροι του ενός, το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει για την κατανομή των δικαστικών εξόδων. Εν προκειμένω, δεδομένου ότι η ΕΚΤ και η προσφεύγουσα ηττήθηκαν μερικώς, η ΕΚΤ πρέπει να φέρει το ένα τρίτο των δικαστικών εξόδων της και η προσφεύγουσα να φέρει, επιπλέον των δικών της εξόδων, τα δύο τρίτα των δικαστικών εξόδων της ΕΚΤ.
- 325 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα θεσμικά όργανα που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της.
- 326 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει ότι ο παρεμβαίνων, ακόμη και όταν είναι άλλος από τους αναφερόμενους στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου αυτού, φέρει τα δικαστικά έξοδά του. Εν προκειμένω, η Banco Santander, παρεμβαίνουσα υπέρ της ΕΚΤ, πρέπει να φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση LS/MD/17/406 της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ), της 7ης Νοεμβρίου 2017, καθόσον με αυτήν η ΕΚΤ αρνείται την πρόσβαση στο αποτέλεσμα της ψηφοφορίας στο πλαίσιο του διοικητικού συμβουλίου της ΕΚΤ που περιλαμβάνεται στα πρακτικά της 447ης συνεδριάσεως του διοικητικού συμβουλίου της ΕΚΤ.**

- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Η Aeris Invest Srl φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα δύο τρίτα των εξόδων της ΕΚΤ.
- 4) Η ΕΚΤ φέρει το ένα τρίτο των δικαστικών εξόδων της.
- 5) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η Banco Santander, SA φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

Collins

Kreuschitz

Csehi

De Baere

Steinfatt

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 6 Οκτωβρίου 2021.

(υπογραφές)